

புதினம்

PUTHINAM

10-வது ஆண்டு மலர்

லண்டன் தமிழர்களின் அபிமானம் பெற்ற இதழ்

20.05.2006

With Best Compliments from

SAM VENUGOPAL

Mortgage Adviser

0785 0927 964

தரமான தங்கத்திற்கு லண்டனில் மறுபெயர்

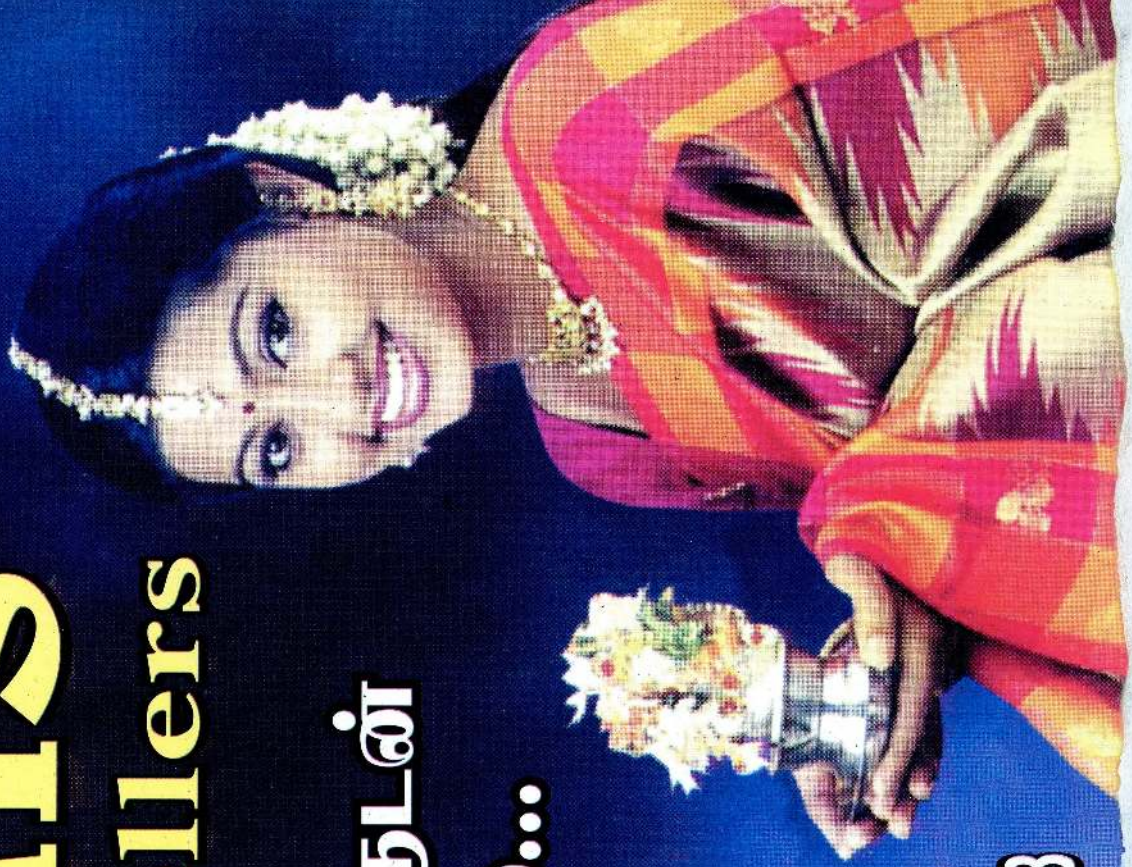
LAKSHMIS Jewellers

கண்கவர் வேலைப்பாடுகளுடன்
உங்கள் எண்ணம் போல...

லக்ஷ்மிஸ் ஜூவலர்ஸ்

276 High Street North, East Ham, London E12 6SA

Tel : 0208 470 5600 / Fax : 0208 470 3448

உங்களுடன்...

அன்பார்ந்த வாசகர்களே!

நெஞ்சம் நிறைந்த வணக்கங்கள்.

மீண்டும் உங்களுடன் மனம் வீட்டுப் பேசிக் கொள்ள ஒரு அருமையான சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. புதினம் 10வது ஆண்டு விழாவில், வாசகர்களாகிய உங்களை எல்லாம் சந்தித்து, சில பொழுதாவது கழிக்கப் போகிறேன் என்பதை நினைக்கிறபோது, நிறைவான மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

லண்டனில் தமிழ் கலைகள் சங்கமிக்கப் போகின்ற இவ் விழாவில், நாடறிந்த எழுத்தாளர்களும், மூத்த பத்திரிகையாளர்களும் அலங்கரித்துள்ள “புதினம்” 10-வது சிறப்பு மலரை உங்களுக்குக் காணிக்கையாக்குவதில் என் ஆண்டு இதயம் ஆனந்தக் கூடத்தாடுகிறது!

10வது ஆண்டு விழாவை ஒட்டி நடத்தப்பட்ட உலகளாவிய சிறுகதைப் போட்டியில் லட்சம் ரூபாய் பரிசு பெற்ற சிறுகதைகளை நூலாக்கி “பரிசுபெற்ற புதினம் சிறுகதைகள்” என்ற பெயரில் வெளியிடுவதில் பெருமையடைகிறேன்.

“புதினம்” இதழில் தொடர்ந்து செவாலியர் புலவர் மணி இளவாலை அமுது அவர்கள் எழுதிய “இந்த வேலிக்குக் கதியால் போட்டவர்கள்” என்ற மற்றொரு நூலையும் “புதினம்” வெளியீடாக புதினம் விழாவில் அரங்கேற்றுகிறது.

இலக்கியத்தை நேசிக்கிற “புதினம்” இந்நூல்களுக்கு வாசக இதயங்களின் ஆதரவை நாடி நிற்கிறது!

இந்த நேரத்தில் என் மனதோடு வாழ்கின்ற சில எண்ணங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வது நெஞ்சுக்கு நிம்மதியைத் தருகின்றது!

வெளிநாடொன்றில் பத்திரிகையொன்றை நடாத்துவது இலகுவான காரியமல்ல என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.

ஆங்கில நாட்டில் பத்தாண்டுகள் ஒரு இலவசப் பத்திரிகையை வெளியிட்டு, இன்று பதினோராவது ஆண்டில் பவனி வருகிற தென்றால், எந்தளவுக்கு இது சாத்தியமானது என்று இரண்டொரு வரிகளில் இலகுவாகச் சொல்லிவிட முடியாது.

ஆயினும் என்னை நேசித்தவர்கள், தொடர்ந்தும், அவ்வப்போதும் விஷயதானங்களைத் தந்தவர்கள், விளம்பரதாரர்கள் அனைவரும் என் வணக்கத்துக்குரியவர்களே!

லண்டனில் “தமிழன்”, “ஈழகேசரி”, “மனம் பேசுது” ஆகிய இதழ்களை வந்த நாள் முதல் ஆரம்பித்து, நெருக்கடிகளால் நின்று போய்விட்டவை.

ஆனாலும் “புதினம்” மாதம் இருமுறை இலவச இதழ் பத்தாண்டுகள் வாசகர்கள், விளம்பரதாரர்கள் ஆதரவுடன் நின்று நிலைத்து இன்று 10-வது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவது பெருமையாக இருக்கிறது!

மே மாதம் 20 ந்திகதி “புதினம்” விழாவை நடாத்துவதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

புலம்பெயர்ந்து, குடும்பத்தோடு அகதிகளாகத் தஞ்சம் அடைந்து இருபத்தொரு ஆண்டுகளாகின்றன.

நல்லூர் முத்திரைச் சந்தையடியில், ஆறுமாதக் கர்ப்பினியை அரசு கைக்கூலிகள் ஈவிரக்கமின்றி கற்பழித்த நிகழ்வை ஈழநாடு நாளிதழில் எழுதியதால் ஏற்பட்ட கெடுபிடிகளிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள, மனைவியையும் இரண்டு சின்னஞ்சிறுகுகளையும் ஆளுக் கொடுவதாகத் தூக்கிக் கொண்டு கொழும்பு போய், அங்கிருந்து லண்டன் வந்து சேர்ந்த தெல்லாம் பழைய கதை என்றாலும் என் வாழ்வில் என்றுமே மறக்க முடியாத சம்பவங்களாகிவிட்டன.

ஹீத்ரோ விமான நிலையத்துக்கு அருகாமையிலுள்ள காமன்ஸ்வேத் அகதிகள் முகாமில் பதினாறு நாட்களுக்குப் பின் 1985 மே மாதம் 20-ம் திகதி எனக்கும், என் குடும்பத்தினருக்கும் அகதி அந்தஸ்த்து வழங்கி, லண்டனில் சுதந்திரப் பறவைகளாகச் செல்ல அனுமதித்தனர். என்னைப் பொறுத்தவரையில் மே 20-ம் திகதி முக்கிய தினமல்லவா?

எனக்குத் தெரிந்தவரை அப்போது முகாமில் அகதி அந்தஸ்த்து வழங்கப்பட்ட ஒரே குடும்பம் நாங்கள்தான் என்று நினைக்கிறேன்.

என்றாலும்,

பிறந்து தவழ்ந்து வளர்ந்து அனைந்து ஒடியாடி உயிராக நேசித்து தாயக மண்ணை மறக்க முடியவில்லை! ஒவ்வொரு நினைவும் என்னைவாட்டுகின்றன. உறவுகளையும் நெருங்கிப் பழகிய நண்பர்களையும், என் தேசத்தையும் நினைத்து அழுதிருக்கிறேன்.

சுறுசுறுப்பாக என்னை இயங்க வைத்த பத்திரிகைத் தொழிலை விட்டு அந்நிய தேசத்தில் எப்படி வாழப் போகிறேன் என்று நினைத்து விரக்தியின் எல்லைக்கே போயிருக்கிறேன்.

கொழும்பு “தினகரன்” பத்திரிகையில் எனக்கு ஆசிரியராக இருந்த அமரர் ஆர். சிவகுருநாதனிடம் லண்டனுக்குப் போகிறதைப் பற்றி போனில் அவசரமாகச் சொன்னபோது, இவ்வளவு நாளும் நீ ஒரு “ஜெர்னலிஸ்ட்” என்று மதிக்கப்பட்டாய். டாக்டர், என்ஜினியர் என்பது போல இதுவும் ஒரு துறையில் பட்டம் பெறாமல், ஒரு தகுதியைப் பெற்றியிருக்கிறாய். லண்டனுக்குப் போய் என்ன செய்யப் போகிறாய்? நீ ஏதாவது தொழில் தெரிந்தவனா? பட்டம் பெற்றவனா? கோப்பைதான் கழுவிப் பிழைக்க வேண்டும்” என்று அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் ஈட்டியாகத் தைத்தன.

அவரது வார்த்தைகள் சவாலாக அமைந்தன.

பத்திரிகைத் தொழிலைத் தவிர வேறு எந்தத் தொழிலையும் லண்டனில் என்னால் செய்ய முடியாது என்பதை முடிவு செய்தேன்.

எங்கள் உறவுகளும் லண்டனுக்கு அகதிகளாக வந்து குவியத் தொடங்கினார்கள்.

பணம் சம்பாதிப்பதற்கு சீமையிலே பல வழிகள் இருந்தாலும், பத்திரிகைத் தொழில் உன் முழு நேர வாழ்வாகிவிட்டது! அது என்னோடு இரண்டறக் கலந்து இதயத்தோடு வாழ்கிறது!

தாயகத்தில் இருபது வருடங்கள் முழுநேரப் பத்திரிகைத் துறையோடும், என் வாழ்வு கழிந்தது. இங்கும் அதேபளவு காலத்தைக் கழித்து விட்டேன்.

“தமிழன்” என்றும் “ஈழகேசரி” என்றும், “மனம் பேசுது” என்றும் சில பத்திரிகைகளை இங்கு நடாத்தி வாசகர்களின் உன்னைப் பெற்றாலும் அவைகளைத் தொடர்ந்து நடாத்த முடியாமல் போனது துர்அதிர்ஷ்டமே!

ஆயினும் நான் மனம் சோர்ந்து போனதில்லை!

புதினம் பிறந்தது! 1994 ஆண்டு மாதம் இரு முறை இலவச

இதழாக்கினேன். முழுக்க முழுக்க விளம்பரங்களையே நம்பி, தனி ஒருவனால் நடாத்தியதால், பல வித சிரமங்கள் பலவற்றை எதிர் நோக்க வேண்டியிருந்தது. ஒன்றா? இரண்டா?

தாங்கிக் கொண்டேன்.

இலங்கையிலும் சரி, லண்டன் வந்து சேர்ந்து இன்று வரை செய்கின்ற ஒரே தொழிலும் - எனக்குத் தெரிந்த துறையும் இது ஒன்றுதான்! அது என்னோடு இரண்டறக் கலந்து இதயத்தோடு வாழ்கிறது!

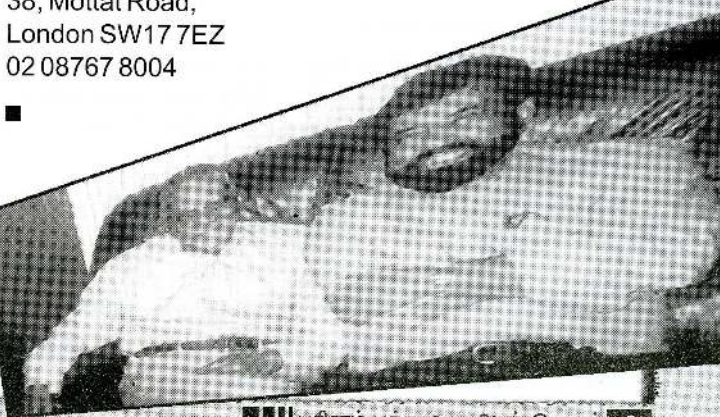
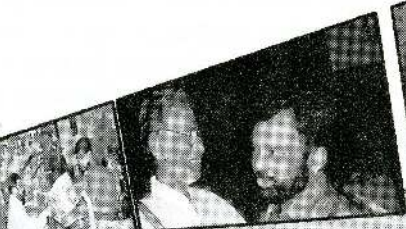
இறுதியாக,

என்னை ஒரு பத்திரிகையாளனாக அங்கீகரித்தவர்கள் வாசகர்களாகிய நீங்கள்! உங்கள் உயர்வான நேசத்துக்கு என்நென்றும் கட்டுப்பட்டவன்!

உண்மையான பத்திரிகையாளனின் கடின உழைப்பில், உங்களையே நம்பி வருகிற “புதினம்” இதழுக்கு உங்களின் ஆதரவைத் தொடர்ந்து நாடி நிற்கிறேன்.

பணிவன்புடன்,
A.கே. ராஜகோபால்

38, Mottat Road,
London SW17 7EZ
02 08767 8004

டாக்டர் ஏ.எஸ் கணேசன்
(இணைவேந்தர் விநாயக மிஷன்ஸ் நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்)

லண்டனில்

விநாயக மிஷன்ஸ் புகழ்பாரும்

பிறந்து வளர்ந்த ஊரை விட்டு வேறு தேசம் சென்று வாழும் கட்டாயத்தில், தாய்மண்ணைக் கடந்து புலம்பெயர்ந்து சென்று வாழ்கின்ற ஈழத்தமிழர்கள், வாழ்கின்ற குழலுக்கு ஏற்ப வாழ்ந்தாலும், தமது மண்ணின் புகழ்காத்து வாழ்கின்றனர். தொலைவு என்பது பௌதீக வகையான இடம் மட்டுமே ஆயினும் உணர்வின் மூலம் தாய்மண்ணை விட்டு எப்போதும் அகல்வதே இல்லை. முக்கியமாக லண்டனில் வாழ்கின்ற புலம் பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் மிகுந்த சிறப்புடன் வாழ்வதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நண்பர்கள் மூலமாக அறிந்தும் இருக்கிறேன். சமீபகாலமாக அத்தகைய சிறப்பானவர்களை நேரில் பார்க்கின்ற வாய்ப்புகள் எனக்குக் கிடைப்பதால் அவர்களை நினைக்கிறபோதெல்லாம் மிகவும் பெருமிதம் கொள்கிறேன். டாக்டர்களாகவும், என்ஜினியர்களாகவும், வழக்கறிஞர்களாகவும், கணக்காளர்களாகவும், கம்பியூட்டர் நிபுணர்களாகவும், பல்துறைகளிலும் புகழ்பூத்தவர்களாக வலம் வருகிறார்கள். இளையவர்கள் பல்வேறு துறைகளிலும் பட்டம் பெற்று வெளிவருகிறார்கள். அவர்களது திறமைகளுக்குப் பட்டை தீட்டி சான்றுகள் பெற இங்கிலாந்து பல்கலைக் கழகங்கள் ஈழத்தமிழ் இளைஞர்களை அணைத்துக் கொள்கின்றன. அது மிகவும் பெருமைக்குரிய விஷயம் ஆகும்.

புதினம்

“
தமிழர்களின் பெருமைக்குச் சான்றாக இந்தியாவில் தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது சேலம் விநாயக மிஷன்ஸ் நிறுவனம். தமிழகத்திலும் இந்தியாவின் மற்றைய மாநிலங்களிலும் வைத்திய, பொறியல் கல்விக் கூடங்களாகவும், வைத்திய நிலையங்களாகவும் பரிணமித்திருக்கின்றன. உலகத்தின் பல பகுதிகளிலும் கிளைகளை நிறுவி, தன் சேவையை வேகமாக விஸ்தரித்து வருகின்றது. திரு. ஏ. சண்முகசுந்தரம் என்ற மாமனிதர் விநாயக மிஷனின் வெற்றியின் ரகசியமாகத் திகழ்கிறார். சிறிதாக ஆரம்பித்த இந்த ஸ்தாபனம் ஆலமரமாகக் கிளை பரப்புகிறது. இந்நிறுவனத்தின் இணைவேந்தராகப் பணியாற்றும் டாக்டர் ஏ.எஸ் கணேசன் இளைஞராக இருந்தாலும் தந்தைக்கு வலது கரமாகத் திகழ்கிறார்.”

இவை மட்டுமா... ஆடலும் பாடலும் தமிழ்நாட்டிலேதான் பிறந்தது என நாம் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டாலும் பரத நாட்டியம், பாட்டு மிருதங்கம், வீணை போன்ற தமிழ்க்கலைகள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழர்களால்தான் மிகவும் போற்றிப் பேணிப் பாதுக்கப்படுகின்றன.

தனது தாய்மண்ணை விடுத்து வேற்று மொழியும் அந்நியத்துவமான கலாசாரமும் கொண்ட அந்நிய மண்ணில் வாழ்ந்து கொண்டு அங்குள்ள ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் படித்துக் கொண்டு எப்படித்தான் இவ்விதமான கலைகளைப் பயில்கிறார்கள் என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டதுண்டு. நமது மண்ணிற்குப் புகழ் சேர்க்கும் வண்ணம் கலைகளை வளர்க்கும் அவர்களை எப்படிப் பாராட்டுவதென்றே தெரியாமல் திகைக்கிறேன்.

சனி ஞாயிறு என்றால் போதும்... அந்த நாட்களின் மாலையப்பொழுதை தமிழ் கலைகளின் அரங்கேற்றங்கள் லண்டனில் உள்ள மிகப்பெரிய ஆங்கிலேயர் மண்டபங்களை ஈழத்தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் அரங்கேற்றங்கள் அல்லது கலை நிகழ்ச்சிகள் அலங்கரிக்கும். இதில் விசேஷம் என்னவெனில் ஒரே நாளில் வெவ்வேறு அரங்கங்களில் ஐந்து நிகழ்ச்சிகள் கூட நடந்திருக்கின்றன. இதனை நினைக்கிறபோது அவர்கள்

ஆர்வத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. கடந்த வருடம், லண்டனில் பிரபலமான மிகப்பெரிய ஆயிரம் பேர் அமர்ந்து மேடையில் நடக்கும் நிகழ்ச்சியைப் பிசகின்றிப் பார்க்கிறவகையில் அமைக்கப்பட்ட குறையுடன் பெயர் பீல்ட் அரங்கத்தில் நடந்த பரத நாட்டிய அரங்கேற்றத்திற்கு பிரதம விருந்தினராகச் சென்று கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. கிட்டத்தட்ட நான்கு மணி நேரம் அசையாது அமர்ந்து எப்படி நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தேனோ தெரியாது. அரங்கேற்றம் செய்த அந்த மாணவி டாக்டர் படிப்புக்காக பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர். அவர் நான்கு வயதிலிருந்து நடனம் கற்று அன்றைய தினம் அரங்கேறுகிறதும் நிகழ்த்தினார். அரங்கம் நிறைந்த கூட்டம், கைத்தட்டல் ஆரவாரம். தமிழ்நாட்டில் கூட இப்படியேயார் நிகழ்ச்சியைப் பார்க்க முடியாது. நாடு மாறிய வாழ்க்கையில் நமது தமிழ் கலாசாரத்தின் பெருமை சுமந்து தனது திறமை மூலம் அதனை வெளிப்படுத்தியது எனக்கு மிகுந்த மனநிறைவை அளித்தது. தமிழ்கலைக்கு அவர்கள் கொடுக்கின்ற மதிப்பைக் கண்டு வியப்பு பெருமிதம் இரண்டும் கலந்த சிந்தனைவலை என்னை ஆக்கிரமிக்க இன்னதென்று கூறமுடியாத மகிழ்வடைந்தேன். அந்த மாணவி பரத நாட்டியத்தை தனது ஆசிரியையிடம் பதினான்கு ஆண்டுகள் பயின்ற எப்படிச் சூழ்ந்து ஆடுகிறார் என்று எனக்குள்ளே பிரமித்தேன். அந்த மாணவிக்கு நாட்டியம் பயில்வித்து

அவரை இத்தனை அற்புதமாய் அரங்கேற்றத்தில் ஆட வைத்த ஆசிரியை வேறு யாரும்ல்ல. தனது புதினம் இதழின் 10வது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் ஆசிரியர் ராஜகோபால் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி ராகினி ராஜகோபால்தான்.

ராஜகோபால் அவர்கள் உலகச்சிந்தனையும் ஆழமான அநுபவங்களையும் உள்வாங்கியவர். ஈழத்தமிழர்களின் மத்தியிலே தோழமை உணர்வை ஏற்படுத்தவும் புத்துணர்ச்சி யூட்டவும் இயலும் வண்ண புதினம் பத்திரிகையை நடத்தி வருகிறார். இலங்கையில் பலவிதமான பத்திரிகையில் வேலைபார்த்த அனுபவம் மிக்க பத்திரிகையாளரும் எழுத்தாளரும் ஆவார். 1985ம் ஆண்டு இலங்கைப் பிரச்சனை காரணமாக தாய் மண்ணை விட்டுப் புலம் பெயர்ந்து தனது குடும்பத்தோடு லண்டனில் குடிபுகுந்தார். லண்டனில் முதலில் தமிழன் நாளிதழ் நடத்தி பிறகு ஈழகேசரி எனும் நாளிதழையும் நடத்தி வந்தார். மனித நேயத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் ராஜகோபால் அவர்கள் வெற்றிகரமாக தனது மூன்றாவது நாளிதழான புதினத்தைத் தொடங்கி பத்து ஆண்டுகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மூன்று பத்திரிகைகளை வெற்றிகரமாய் நடத்திக் கொண்டிருக்கும் இந்த மனிதர் பழகுவதற்கு இனிமையானவர், எளிமையானவர், அவரது சாதனை பிரமிப்பூட்டுகிறது.

நான் தொழில் நிமித்தமாய் லண்டன் செல்கிற சமயங்களில் எல்லாம் அங்குள்ள ஈழத்தமிழர்கள் மத்தியில் புதினம் பத்திரிகை எந்தளவுக்குப் பிரபலமாக இருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன். கடந்த சில வருடங்களாக அவருடன் நெருங்கிப் பழகுகின்ற சந்தர்ப்பங்களும் எனக்கு வாய்த்தன. செம்மையான உள்ளத்தோடு பழகுகின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்தவர் கனடா நண்பர் சூரியகுமாரன்.

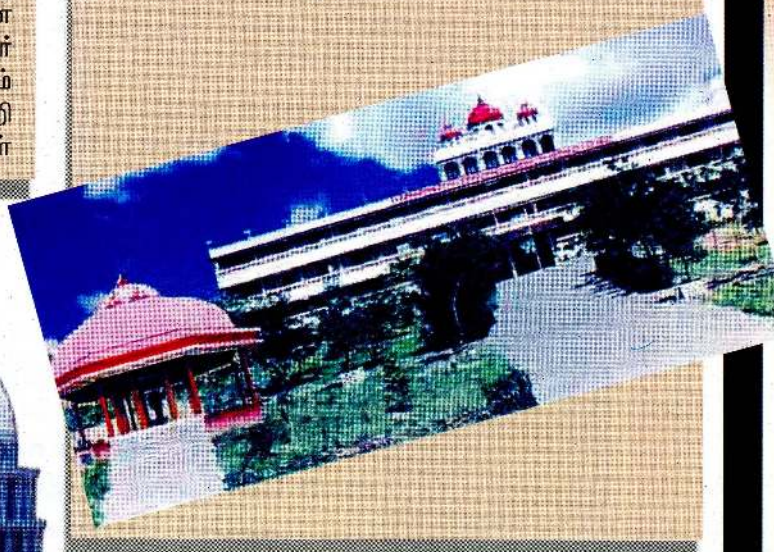
ஒரு பத்திரிகை நடத்துவது என்பது கலமாளதல்ல, பத்திரிகை நடத்திக் கையைச் சுட்டுக்கொண்டவர்கள் பலர். பத்திரிகைத்துறை ஒரு சவாலான துறை. ஆனால் ராஜகோபால் தொடர்ந்து 10 ஆண்டுகளாக புதினம் இதழை வெற்றிகரமாக நடத்தி தற்போது 11 வது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைத்திருக்கிறாரென்றால் அது அவரது கடின உழைப்பின் வெற்றிதான். லண்டனில் எங்கள் விநாயகர் மிஷன் வைத்திய, பொறியியல், பல் வைத்தியம், மற்றும் பல்துறைபல்கலைக்கழகங்கள் வைத்திய நிலையங்கள் பற்றி எல்லாம் அறியக்கூடிய வகையில் பல கட்டுரைகள்

செய்திகள் எழுதிய எங்கள் தந்தையார் சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் ஸ்தாபித்த இந்நிறுவனங்களுக்குப் பெருமை தேடிக்கொடுக்கின்ற புதினம் ஆசிரியர் ராஜகோபால் அவர்களுக்கு இத்தருணத்தில் மிகுந்த நன்றி சொல்கிறேன்.

தமிழகம் வருகின்றபோதெல்லாம் ராஜகோபால் தம்பதியர் சேலத்திலுள்ள விநாயகர் மிஷனுக்குச் சென்று எனது தந்தையாரைப் பார்க்காமல் எங்கும் செல்லமாட்டார்கள். அதுபோலத்தான் சென்னையிலும் எங்களைச் சந்திக்க மறக்க மாட்டார்கள். ஆம், அவர்கள் விநாயகர் மிஷனுக்கு மிகவும் நெருக்கமான ஆத்மார்த்த நண்பர்கள்.

திரு. ராஜகோபால் அவர்கள் புதினம் பத்திரிகையின் 10வது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் கலந்து கொள்ளும்படி எனக்கு அழைப்பு விடுத்திருக்கிறார். மே மாதம் எங்கள் விநாயகர் மிஷன் பல்கலைக்கழகங்களில் புதிய மாணவர்கள் அனுமதிக்கான ஏற்பாடுகள் துரிதமாக நடைபெறுவதால் அவர் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லையே என்ற ஏக்கம் எனக்கள் இருந்தாலும், புதினம் விழா சிறப்புற நடக்கவும் புதினம் இதழ் தொடர்ந்து வெற்றியோடு பவனிவரவும் இதயத்தால் வாழ்த்துகிறேன்.

பிரிட்டிஷ் பேராசியர் எலிசபெத் மகாராணி அவர்களின் திரு விமல் சொக்கநாதன் சந்தித்தபோது பிடிக்கப்பட்ட படம்.

துள்ளித் தாந்த

இளமைக்கிரமம்

அவரவர் வாழ்க்கையில் ஆயிரமாயிரம் சம்பவங்கள் வந்துபோனாலும் துள்ளித்திரிந்த அந்தப் பள்ளிப்பருவத்துச் சம்பவங்கள் எங்கள் நெஞ்சம் என்ற (Harddrive) ஹார்ட் டிரைவ்வில் நிரந்தரமாகப் பதிந்து விடுகின்றன.

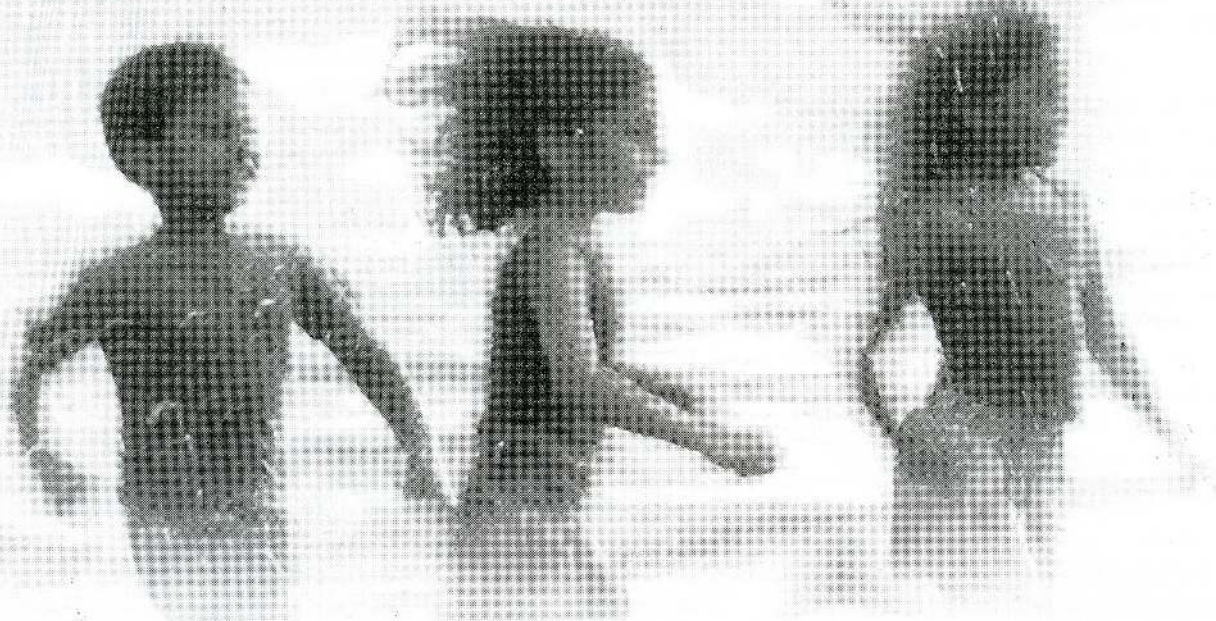
“நானே இளவரசன். என் மனம் கவர்ந்த அந்தக் கயல் விழியாளே என் இளவரசி. என் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கணமும் சொர்க்கம்! இன்பம் தான்!” என்ற போக்கில் அந்த மண் ஏஜ் பருவம் எங்களில் பலருக்கு கவையாகக் கழிகிறது. என்னைக்

கேட்டால் துள்ளித்திரிந்த அந்தப் பருவ காலத்தில் சுவைத்ததைவிட இன்று அந்த நினைவுகள் ‘பிளாஷ்பேக்’ கில் பின்னோக்கிப் பார்க்குமிடத்து சுவை பலமடங்கு கூடுதலாக இருப்பதுபோல எனக்குப் படுகிறது.

பிரமாதமான அறுகவை விருந்தொன்றில் கலந்து கொள்ளும்போது நாக்கு மட்டுமே அதனை ரசிக்கிறது. பல வாரங்கள், பல மாதங்கள் ஓடிய பின் மனமும் அதனை நினைத்து ரசிக்கிறது. நாசி அந்த உணவின் மணத்தை மீட்டுக் கொண்டு வருகிறது. பல வருடங்கள் கழித்தும் நாம் அந்த இனிய விருந்தை மறக்க

மேடைக்கேள்வோ பத்திரிகையல் ஒரு கட்டுரையோ அதனை சாமான்ய மக்களும் விளங்கிக் கொள்ளும் இலகு தமிழில், நகைச்சுவை கலந்து மிகச் சுவையாக வழங்கி புகழ் சேர்ந்தவர் வழக்கறிஞர் ஒலிபரப்பாளர் விமல் சொக்கநாதன். இலங்கை வானொலி விமல் சொக்கநாதன் இலங்கை வானொலி இலண்டன் பிபிசி தமிழோசை, ஐ.பி.சி. ஆகியவற்றில் இவர் ஒலிபரப்பிவரும் நிகழ்ச்சிகள் அரசியல் தலைவர்களை கூட மிகவும் கவர்ந்திருக்கின்றன.

முடியாமலிருப்பது போன்றுதான் “துள்ளித் திரிந்த எமது இனமைக்காலம்.” பியு. சின்னப்பா, 19 ஆர். மகாலிங்கம் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் அறுந்து, பழுதடைவதுபோல இந்த நிழல்கள் பழுதடைவ தில்லை.

என்றென்றும் எமது மனத்திரையில் ‘புத்தம் புதிய கொப்பியாக’ ஓடிக்கொண்டிருப்பவை எமது “துள்ளித் திரிந்த காலங்கள்.” பரவசமூட்டும், காதல் காட்சிகள், இனிய இசை இத்தனையும் கொண்ட பசுமை நிறைந்த நினைவுகளை உங்களுடன் இணைத்து இந்தக் கட்டுரை மூலம் பார்க்கவிருக்கிறேன்.

இந்தக் கட்டுரை வரையும்படி என்னைப் பணித்தவர் இன்றைய இந்த விழாவின் நாயகன் புதினம் பிரசுரத்தின் அதிபர் - எழுத்தாளர் ஈ.கே. இராஜகோபால் அவர்கள். நாலு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக எழுத்துத்துரையில் மூழ்கியிருக்கும் நண்பர் ராஜகோபால், யாழ்ப்பாணத்தின் ஈழநாடு, கொழும்பு ஏரிக்கரைப் பத்திரிகைக்குழுவின் தினகரன் ஆகியவற்றில் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராக அந்தநாளையை ஈழத்து பத்திரிகையுலக ஜாம்பவான்கள் என் மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் கே.பி. ஹரன் ஐயா, என் உடன் பிறவா அண்ணன் ஆர். சிவகுருநாதன் ஆகியோரின் கீழ் பணியாற்றி, முழுமையாக பயிற்சி பெற்றவர்.

நானோ இலங்கை வானொலி ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் நாவற்குழியூர் நடராசன் என்ற பெயரில் எல்லோராலும் மதிக்கப்பட்ட கலாநிதி. கே.எஸ். நடராஜா அவர்களினால் அறிவிப்பாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு, ஸ்ரீமதி பொன்மணி குலசிங்கம், ஜனாப். அப்துல் கபூர் ஆகியோரால் இலங்கையிலும், பிபிசி என்ற பெயரில் பட்டி தொட்டிகளில் எல்லாம் தமிழ் முழுக்கம் செய்த தமிழோலை சங்கரண்ணா சங்கர் சங்கரமூர்த்தி அவர்களினால் இலண்டன் பிபிசி

வானொலியிலும் பயிற்றப்பட்டவன். கடல் கடந்த கனடாவிலும், எங்களனைவரின் மூச்சிலும் கலந்து நிற்கும் தாய்நிலம் வன்னியிலும் ஒலிபரப்புத்துறையில் பயிற்சிகளை நடத்த வரும்படி அழைக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டவன்.

இராஜகோபால், விமல் சொக்கநாதன் இருவரது “அன்றும் இன்றும்” கவனித்தக்கது. எங்கள் பெற்றோர் எங்களை எப்படித்தான் பொத்திப் பொத்தி வளர்த்தாலும் ‘குழந்தைகள்’ வயதுக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்பதை இயற்கையே காட்டிக் கொடுத்துவிடுகிறதே! சிறுமிகள் மொட்டவிறந்து இதழ்கள் விரிந்து அழகிய மலர்களாக காட்சித் தருகிறார்கள்.

சிறுவர்களான எங்களுக்கு இருந்து வந்த “எம் எஸ். ராஜேஸ்வரி - குரல்” இறுக்கமடைந்து சிதம்பரம் ஜெயராமன் குரலாக மாறியது. முகத்தில் ரோமங்கள் துருத்திக் கொண்டு நின்றன.

கொழும்பில் வாழ்ந்து வந்த எனக்கு முகத்தில் ‘முகப்பருக்களும் தோன்றி தொல்லை கொடுத்தன’. “ஹலோ கேர்ள் பிரண்டைசை நினைக்கத் தொங்கிட்டீர் போலே இருக்கு. முகப்பருக்கள் காட்டிக் கொடுக்குது” என்று என் உறவுக்கார ‘ராட்சசிகள்’ என்னை இம்சிக்க தொங்கினார்கள். (தமிழ் சினிமாக்களில் இந்த இம்சையைத் தான் ‘டாச்சர்! டாச்சர்’ என்கிறார்களோ).

“கேர்ள் பிரண்ட்சா” சேச்சே நான் முற்றும் கடந்த முனிவனாக்கும்... என்று நான் டம்பமடிக்கவில்லை. இன்றும் அதை மறைக்க

விரும்பவில்லை. இக்கட்டுரையின் பிறிதொரு இடத்தில் இந்த விஷயம் பற்றி பேசுவோம். அதற்கு முன்...

பருவ வயது வந்ததும் தம்மை அழகுபடுத்தி எதிர்பாலாரை ஈர்க்க முற்படுவது இயற்கையின் நியதி. அப்படி ஈர்க்க முற்படாமல் ஒரே பாலாரை ஈர்க்க முற்படுவது இயற்கை விரோதம். ஆண்கள் ஆண்களோடும், பெண்கள் பெண்களோடும் பாலியல் தொடர்பு கொள்வதில் தவறில்லை. ஒன்றாக குடும்பம் நடத்துவதில் தவறில்லை என்று திருமணச் சட்டம்போல “வாழ்க்கைப் பங்காளிகள் சட்டம்” ஒன்றை கடந்த டிசம்பர் முதல் நடைமுறைப்படுத்தியுள்ள இந்த பிரிட்டன் நாட்டில் வாழ்ந்து கொண்டு ‘ஓரினச் சேர்க்கை’ பற்றி நையாண்டியாக எழுதி பிரிட்டிஷ் சட்டத்தை அவமதிக்காமல் மேலே தொடர்கிறேன்.

குரல் மாறிவிட்டது. முகச்சவரம் ஆரம்பித்து விட்டது கேர்ள் பிரண்சில் நாட்டில்லை. அப்படியானால் பொழுதுபோக்கு என்ன?

யாழ்ப்பாணத்தில் வளர்ந்து வந்த ராஜகோபாலுக்கும் கொழும்பில் வளர்ந்து வந்த எனக்கும் எந்தவித தொடர்பும் கிடையாது. முதன்முதலில் நாமிருவரும் சந்தித்துக் கொண்டதே 1985-ல், லண்டனில் தான்!

ஆனாலும் துள்ளித்திரிந்த எமது இளமையில் எங்களிருவரின் பொழுதுபோக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருந்ததை அண்மையில்தான் அறிந்து கொண்டோம். அந்தப் பொழுதுபோக்கு கையெழுத்துப் பத்திரிகை நடந்துவது!!

ஒரு அப்பியாசப்புத்தகம். ஒரு அழகிய அட்டைப்படம்! (கையால் வரைந்தது) உள்ளே 40 பக்கங்கள் பொருளடக்கம், ஆசிரியத் தலையங்கம், நகைச்சுவைத் துணுக்குகள், கதை கட்டுரை, கவிதை, இப்படி ஏராளமான சமாச்சாரங்கள். பெரும்பாலானவை என் கையெழுத்தில் விஷயதானங்களை வழங்கியவர்களே தமது கையாட்கதை, கட்டுரை கவிதைகளை அந்த ஒரே பிரதியில் எழுதியிருந்தார்கள். அது தான் கையெழுத்துப் பிரதி! நான் நடத்திய

கையெழுத்துப் பத்திரிகையின் பெயர் ‘கரும்பு.’ கொழும்பில் என் கல்லூரி நண்பர்கள் இப்போது இலண்டன் சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தின் வ.இ. பத்மநாதன், ராமநாதன் சகோதரர்களும் அப்போது ‘பூங்கா’ என்ற கையெழுத்துப் பத்திரிக்கையை ஆரம்பிக்க, அவர்களுடன் நானும் அன்று இணைந்து கொண்டேன்.

அதேநேரம் யாழ்ப்பாணத்தில் இளையவர் ராஜகோபாலும் இந்தப் பத்திரிகை வெறியினால் 15 வயதில் உந்தப்பட்டு “எரிமலை” என்றும், “வசந்தம்” என்றும் “மல்லிகை” என்றும் பல கையெழுத்துப் பத்திரிக்கைகளை தானாக ஆரம்பித்து நடத்தியிருக்கிறார்.

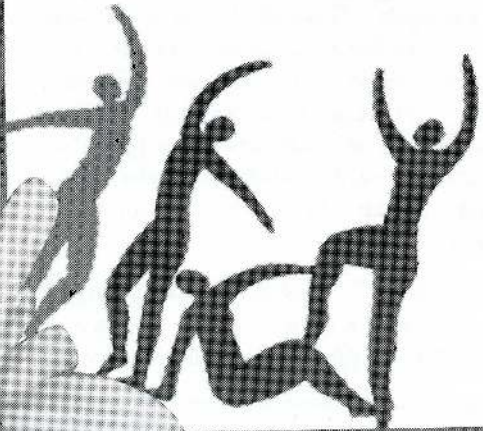
கையெழுத்தில் எழுதப்படுவதால் ஒரே ஒரு பிரதி மட்டுமே தயாராகும். இரண்டாயிரம் ஊழியர்களின் கைவண்ணத்தில் தயாராகி மூன்று இலட்சம் பிரதிகள் விற்பனையாகும் ‘சூ... ப்பர்’ பத்திரிகை என்று நாங்கள் போலி விளம்பரங்கள் செய்யாவிட்டாலம் எங்களுக்கு ஒரு வாசகர் கூட்டம், ஆதரவு வழங்கும் பெரியவர்கள் கூட்டம் இருந்தது என்பது பெருமைக்குரிய விஷயம்.

அந்தக் காலங்கள் துள்ளித்திரிந்த ஆரம்ப காலங்கள் பிற்காலத்தில் என் ஒலிபரப்புத்துறை படைப்புகளுக்கும், நண்பர் ராஜகோபாலின் எழுத்துத்துறைப் படைப்புகளுக்கும் எமது கையெழுத்துப் பிரதி அனுபவமும் ஆர்வமும் வேட்கையும் சிறிதளவாவது உதவியிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

“கையெழுத்துப் பிரதி நடத்துதல், கோயிலுக்குப் போதல் கல்லூரிக்கு போதல் இப்படித்தான் என் வாழிப்பருவம் கழிந்தது” என்று கப்சா அடிக்க நான் விரும்பவில்லை. காரணம் இது ‘புதினம்’ பத்திரிகையின் 10வது ஆண்டு விழா மலர். இந்த மலரைப் படிக்கப் போகிறவர்கள் என் உடன்பிறப்புகள். என்னை நேசித்தவர்கள், இன்றும் நேசிப்பவர்கள், காஞ்சிபுரக் கோவிலின் அடுத்த மடாதிபதியாக என்னை நியமிக்கலாமா என்று என் பால்ய நடத்தையை ஆராயும் விசாரணைக் கமிட்டியினர் அல்ல இவர்கள்!

கையெழுத்துப் பிரதி என் பொழுதுபோக்கு, அது போக எஞ்சிய நேரம் நான் பருவமடைந்த வாழிப்பன். கொழும்பில் நான் படித்த புனித பெனடிக்ட் கல்லூரிக்கு அடுத்து இருந்தது ஒரு பெண்கள் கல்லூரி-நல்லாயன் கன்னியர் மடம் (Good Shepherds Convent) அந்தக் கன்னியர் மடத்தில் ஒரு கன்னியர் மடம். காலையில் நாங்கள் கல்லூரிக்குப் போகும்போது பிற்பகல் மூன்று மணிக்கு வகுப்பு முடிந்து போகும்போதும் அந்த மடத்தில் ஒரு சுயம்வரமே நடக்கும்!

கன்னி மாடத்தில் ஜானகி நிற்பாள், சீதா நிற்பாள், வைதேகி நிற்பாள். கீழே வீதியில் “தவமுனி

விசுவாமித்திரன் (எங்கள் ஆசிரியர்) நடந்து செல்ல அவர் பின்னால் இராமபிரான், இலக்குமணன், பரதன் சத்துருக்கள் பபாடத்த இதயத்துடன் செல்வார்கள். கன்னி மாடத்தை அண்ணாந்து பார்ப்பார்கள். அண்ணலும் நோக்கினான்! அவளும் நோக்கினான். சுயம்வரத்தில் வில்லை வளைத்தல், மாலை சூடல் எல்லாம் கிடையாது. நோக்கல் முடிந்ததும். “அன்புள்ள மான் விழியே, ஆசையில் ஓர் கடிதம்! எழுதுவது என்னவென்றால்”

கடிதத்தை சீதாபிராட்டியிடம் ராமபிரான் கொடுப்பதற்கென இரு கல்லூரிகளுக்கு இடையில் ஒரு மிக நெரிசலான ஒடுக்கமான ஒழுங்கை இருந்தது. பாதசாரிகள் தவிர வண்டிகள் எதுவும் போக முடியாது. கற்களால் பதியப்பட்ட அந்த ஒழுங்கையின் பெயர் ‘ஜாவா ஒழுங்கை.’ நான் வைத்த பெயர் காதல் ஒழுங்கை.

கடிதங்கள் பரிமாறப்பட்டபின் வளர்ந்த காதலும் உண்டு. மடித்த கடிதங்களை பெற்றோர் கண்டதால் மடிந்த காதலும் உண்டு. கல்லூரிக்கு மாணவியை இறக்கிவிட வரும் வாலிப கார் சாரதி கூனியாக மாறி கோள் சொன்னதால் காதலியை என் சக மாணவர் சிறையெடுத்து மணம் புரிந்த சம்பவங்களும் உண்டும்.

கல்லூரியிலிருந்து தப்பிய நான் சட்டக்கல்லூரியில் காதல் புரிந்து இன்றைய என் வழக்கறிஞர் மனைவியை தெரிவு செய்தமை உங்களுக்கு தெரிந்த கதை. கல்லூரிப் படிப்பை முடித்த ராஜகோபால் தன் எழுத்தாற்றலை முதன்முதலில் அச்சேற்றி அரங்கேற்றிய பத்திரிகை ‘விவேகி’ என்று பெருமையுடன் நினைவு கூறுகிறார்.

எனது கல்லூரி வாழ்க்கையில் இருந்தது போன்ற கன்னி மாடம் சீதாபிராட்டி கதைகள் நண்பர் ராஜகோபால் வாழ்வில் இருந்தனவோ தெரியாது. ஆனால், ஒன்று மட்டும் தெரியும். வடபுலத்து யாழ்ப்பாண வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் ராகினி அரசரத்தினம், வினோதினி அரசரத்தினம் என்ற இரட்டைச் சகோதரிகள் பரதநாட்டிய அரசுகேற்றம் நடத்தி, சுழன்று சுழன்று ஆடி ரசிகர்களின் கரகோஷத்தைப் பெற்றபோது, அதில் ராகினி என்ற அழகிய நாட்டியக் காரிகை வீரசிங்கம் மண்டபத்திலிருந்து நேரடியாக நண்பர் இராஜகோபால் மன நாட்டிய மேடையில் ஏறி நர்த்தனம் புரிந்து அவரையே மணாளனாக மாலை சூடிக்கொண்டமை நிஜம்!

மனைவி அமைவதெல்லாம்...

“மனைவி அமைவதெல்லாம் இறைவன் கொடுத்த வரம்” என்று கவிஞர் பாடியதுபோல பல தலைமுறைகளுக்கு முன்னரே எங்கள் வடபுலத்து மூதாதையர் “மாடு வாய்ப்பதும் மனைவி வாய்ப்பதும் விதியின் பயன்” என்று வாய்மொழி பகர்ந்திருக்கிறார்கள்.

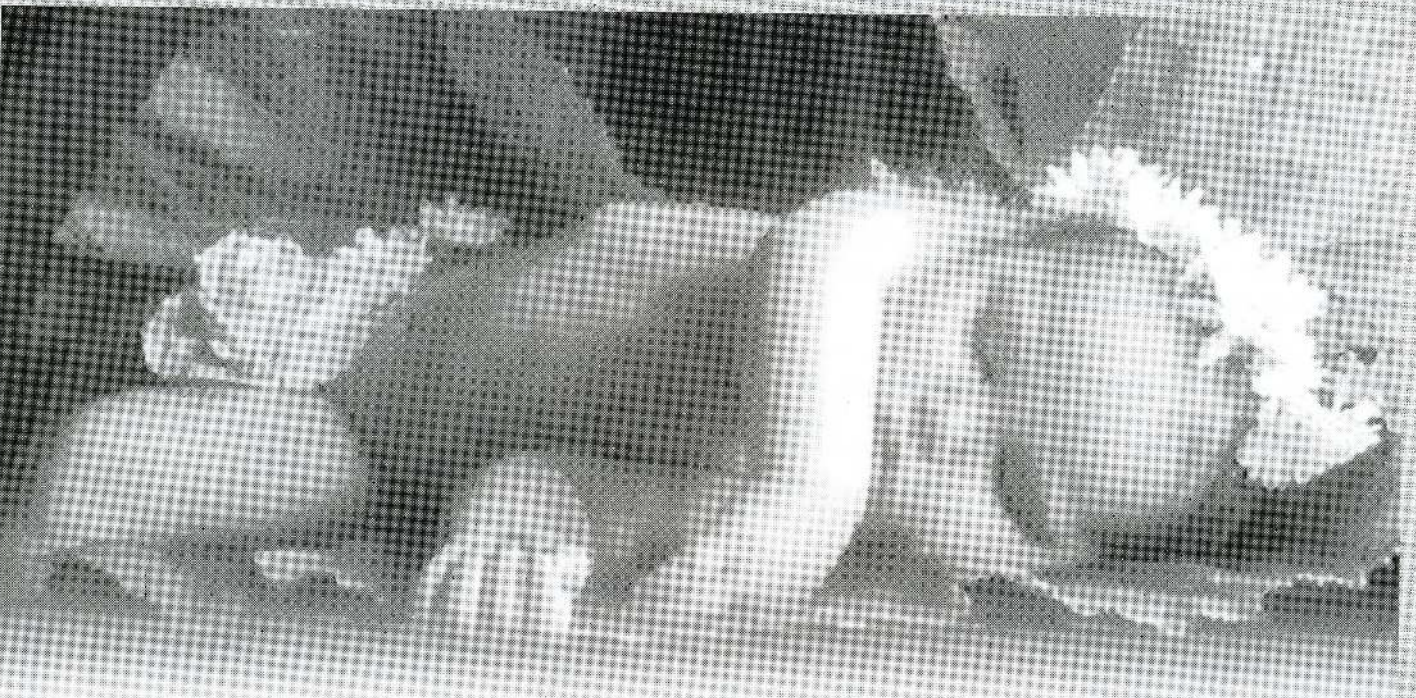
விவசாயிகளான எங்கள் மூதாதையர் பகல் நேரத்தில் தமது உழவுத் தொழிலுக்குக் ஏரில் பூட்டிய மாட்டை நம்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். (மேஹந்திரா டிராக்டரை அல்ல!) மாலை வேளையில் தன்னையும் தனது குழந்தைகளையும் உணலுட்டிப் பராமரிக்க, வீட்டை நிர்வகிக்க, விவசாயி தனது மனைவியை நம்பியிருந்தான். சோம்பேறியான உதவாக்கரை மாடும் ஒரு ஊதாரி மனைவியும் கிடைத்தால் அந்த விவசாயி தெருவீதியில் வீசப்பட்டு விடுவான். இப்படி நல்ல மாடும் நல்ல மனைவியும் அமைவது விதியின் பயன்; இறைவன் வரம் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம்.

நல்ல மனைவி, நல்ல குழந்தை, நல்ல குடும்பம், தெய்வீகம்

நண்பர் ராஜகோபால் அவர்களின் துணைவியார் ஸ்ரீமதி ராகினி அவர்கள் பரதநாட்டியத் துறையில் வெள்ளிவிழாக் கண்டவர். தமிழ்க் குடும்பங்களில் மட்டுமல்ல, இந்த இங்கிலாந்து நாட்டின் வெள்ளை இன நிர்வாகிகள் கலா ரசிகர்கள் மத்தியில் பேரபிமானம் பெற்றவர். அவர்களால் பெரிதும் மதிக்கப்படுவர். ஸ்ரீமதி ராகினியிடம் பயிற்சி பெற்று இன்று ஐரோப்பிய நகரங்களின் மேடைகளில் பிரகாசித்து வரும் இளைய நாட்டிய தாரகைகள் தமது குருவின் பெயரை மேலும் உயர்த்திக் கொண்டிருப்பது குருவின் போதனா சக்திக்கு ஒரு சான்று.

இன்று பிரட்டனிலும் ஐரோப்பா போன்ற நகரங்களிலும் பரத நாட்டியக் கல்லூரிகளை நடத்தி வரும் முன்னணி ஆசிரியைகள் பலர் எனக்கு மிகவும் அறிமுகமானவர்கள். இவர்களில் குறிப்பாக இலண்டனில் ஸ்ரீமதி கள் சுபத்ரா, பத்மினி, அன்னபூரணி, ராகினி, நோர்வேயின் மாலதி ஆகியோரின் மாணவியர் பெரும்பாலானவர்கள் சிறப்பாகவே ஆடி பாராட்டுப்பெறுகிறார்கள். இந்த ஆசிரியைகளின் நாட்டிய மாணவியரில் சுமார் 20,25 பேர் தென்னிந்திய பத்மா, சித்ராவின தரத்தை எட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

“திருமான புலமையெனில் வெளி நாட்டார் அதை வணக்கம் செய்திடல் வேண்டும்” என்று கூறியது போல, இந்தப் பெண்குழந்தைகள் எமது தமிழீழத்தாயின் தேசியப் பொக்கிஷங்கள் என்று நான் எண்ணிப் பெருமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்களில் ஒரு நாட்டிய தேவதை இளைய தலைமுறையின் ஷர்மினி.

குமாரி ஷர்மினி ராஜகோபால் (இப்போது ஸ்ரீமதி ஷர்மினி கண்ணன்) எட்டு வயதில் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம் செய்த போது அதில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அன்று முதல் இன்று வரை அவரது மேடை நிகழ்ச்சிகள் பெரும்பாலானவற்றை நான் பார்த்திருக்கிறேன். தெளிவான அபிநயங்கள், பிசகற்ற முகபாவம், வரம்பு மீறாத புன்னகை, நாட்டிய மேடை என்பது தாம் தேகாப்பியாசம் செய்யும் இடம் என்று சில மாணவியர் எண்ணுவது போல் அல்லாமல், மேடைக்குள் ‘ஷர்மினி மிதந்து வருகிறாரோ?’ என்று நாம் வியக்கும் அளவுக்கு மிக லாவகமாக அவர் பிரவேசிக்கிறார், தாம் செய்யும் வர்ணமோ, பதமோ தில்லானாவோ அது ஒரு தவம்! என்று நிகழ்ச்சியில் அர்ப்பணிக்கிறார். இவற்றை என்னால் உணர முடிந்தது.

“எனது கலைத்திறமைக்கு எதிரி மற்றக்கலைஞர்களோ ஆசிரியைகளோ பத்திரிக்கைகளோ அல்ல. எனது கலையை அழிக்க முற்படுபவர் எனது வீட்டிற்குள்ளேயே இருக்கிறார். என் கணவர் என்ற பெயருடன்” என்று விவாகரத்துக்காக சட்ட ஆலோசனை கேட்டு என்னிடம் வரும் திறமைமிக்க பெண் கலைஞர்கள் ஏராளம். நாட்டியச் செல்வி ஷர்மினிக்கு கண்ணனோ - கணவனாக வாய்த்திருப்பது அவரது பெற்றோரின் பிரார்த்தனைகளின் பலனே என்று நான் கருதுகிறேன்.

நிறைவாக:

நண்பர் ராஜகோபால் பத்திரிகை உலகம் தவிர வேறு எதுவுமே தெரியாத ஒரு அப்பாவி. ஆனால் தாம் ஈடுபட்ட அந்தத் தொழிலை சூதுவாதின்றி செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்று கருதி அவர் நடந்திருக்கிறார். சுனாரிகளைக் கண்டு அவர் அஞ்சி ஓடவில்லை. எதிர்த்து நிற்கவில்லை. மாறாக புத்தி சாதாரணிக்க நாணல் புல்லைப்போல் வளைந்து கொடுத்தார். இன்று தலைநிமிர்ந்து நின்று ‘புதினம்’ பத்திரிகையின் 10வது ஆண்டு நிறைவு தினத்தை கொண்டாடுகிறார்.

இலண்டனில் ‘புதினம்’, பாரீஸ் நகரின் தொலைக்காட்சியின் “தமிழ் ஒளி” இரண்டும் நான் சூட்டிய பெயர்கள் என்ற விதத்தில் எனக்கும் அவற்றின் பெருமைகளில் பங்கிருக்கிறது.

எங்கோ மலைகளின் உச்சியில், (பட்டினத்தார் பாடியது போல...) ஒரு மடமாதும் ஒருவனுமாகி... உருவாகிய ராஜகோபாலும் நானும் வெவ்வேறு திசைகளில், வெவ்வேறு பாதைகளில் பாயும் நதிகளைப்போல காடுகளைக் கழவி, உள்களை சுத்திகரித்து மக்களை மகிழ்வித்து வந்திருக்கிறோம்.

இன்று ஒரே நாட்டில் ஒரே ஊரில் அருகருகாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறோம். என்றோ ஒரு நாள் இந்த இரு நதிகளும் சமுத்திரா தேவியாள் சங்கமமாகும்.

அக்கினி பகவானிடம் ஒரு உடல் ஒப்படைக்கப்பட்ட பின், அது அஸ்தியாக எமக்கு கிடைக்கிறது. அதனை மாகடலில் கரைப்பதன் மூலம் இறைவனிடம் திருப்பி ஒப்படைப்பதாக இந்து மதம் கூறுகிறது. இறைவனைப் போலவே மாகடலும் தொடக்கம் அற்றது முடிவுற்றது.

இப்போது சொல்லுங்கள் அவரவர் வாழ்வில் அந்த - துள்ளித் திரிந்த காலங்கள். எவ்வளவு இனிமையானவை.

இன்று நினைவை மீட்டு Fast Rewind செய்து பார்க்கும்போது ஒ ‘...எவ்வளவு இதமாக இருக்கிறது!’ ■

DON'T SIGN ANYTHING UNLESS YOU SEE THIS SIGN

Only an Independent Financial Adviser
can work for you in recommending the best life assurance,
pensions or unit trusts on the market.
To be sure you get the best deal, contact us.

Rama & Company

Independent Financial Advisers

Rama & Company is a member of MITSU FINANCIAL SERVICES LIMITED
which is regulated by The Financial Services Authority

3 The Orchard, Wickford, Essex, SS12 0HB, England

Tel: (01268) 766 624 Mobile: (07956) 369 557 Fax: (01268) 561 805

Email: vrramanathan@hotmail.com or rama@mitzone.com

NEED A NO - NONSENSE PROPERTY AGENT

TO HANDLE ALL YOUR PROPERTY MATTERS?

Select

Estates & Lettings

020 8470 1500

**RESIDENTIAL AND COMMERCIAL SALES
& LETTINGS**

1% FLAT FEE FOR SALES

10% FLAT FEE FOR LETTINGS

FAST & EFFICIENT SERVICE

Select

Mortgage Solutions

020 8548 0006

**RESIDENTIAL AND COMMERCIAL MORTGAGES
MORTGAGES ARRANGED WITH LOW DEPOSITS**

EVEN WITH NO DEPOSIT

ALWAYS REACHABLE QUALIFIED ADVISERS

NO COMPLETION NO FEE

Select

Maintenance

020 8543 5858

EXTENSIONS AND FULL REFURBISHMENTS

DOUBLE GLAZING

PLUMBING AND ELECTRICAL WORK

GAS & ELECTRICITY CERTIFICATES

ALL WORK GUARANTEED

FREE ESTIMATES

WWW.SELHOUSES.CO.UK

**EAST HAM BRANCH
288 HIGH STREET NORTH
LONDON E12 6SA**

**ILFORD BRANCH
126 HORNS ROAD, ILFORD
ESSEX IG2 6BL**

சிப்போக்கு

“ஈழநாடு” சபா என்றால், அந்தக் காலத்தில் இவருக்கு அறிமுகம் தேவையில்லை. பிரபலமான ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள் அனைவரும் இவருக்கு நெருங்கியவர்கள். இளையவர்களை ஊக்கம் கொடுத்து வளர்த்தவர். இலக்கிய நெஞ்சம் நிறையப் பெற்றவர் என்பதை விட மனித உணர்வுகளுக்கு மதிப்புக் கொடுத்தவர். இவரின் குட்டிக் கதைகளில் இந்த ஆங்கிலத்திலும் கவர்குட்டிக் கதைகள் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. மென்மையான உணர்வுகளைத் தரிசிக்கலாம். மனிதர்கள், என்று தமிழிலும் யாழ் ஈழநாடு ஆசிரியர் குழுவில் நீண்டகாலம் பணியாற்றிய இவர், வீரகேசரி, முரசொலி (வாரமலர் ஆகியோர்) ஆகியவற்றில் பணியாற்றிவருகிறார். தமிழ் நாட்டின் திருச்சி நகரில் தனது அன்புத் துணைவியாருடன் அமைதியாக வாழ்ந்து வருகிறார்.

ஈ ஈழத்தமிழர் மொழி, கலாச்சாரம் இன்னபிற நலன்களை முன் வைத்து யாழ்ப்பாணம் மண்ணிலே தொடங்கப்பெற்ற ‘ஈழநாடு’ தமிழ்த்தினசரி, அதனை நிறுவியவர்களின் கொள்கைகளுக்கு ஈடு கொடுத்து வெற்றிப்பாதையில் சென்று கொண்டிருந்த வேளை, காலத்தின் பிடியில் சிக்கிச் சின்னாபின்னமான போதிலும் அதன் விழுதுகள் இன்று அந்த வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க பெயரை உலகின் நாலாதிசைகளிலும் தாங்கி நிற்கின்றன; தமிழைப் பரப்பி வருகின்றன. ஈழநாடு நிறுவனத்தில் பிற்பட்ட காலத்தில் சேர்ந்து பணியாற்றிய இளைய சமுதாயமொன்று, இந்தப் பெரும்பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு அயராது உழைத்து வருகிறது.

இத்தமிழ்ப்பணி முதலில் பிரான்ஸில் ‘பாரிஸ் ஈழநாடு’ ஆகத் தோற்றங்கண்டது. திரு. சுப்பையா குகநாதனின் உரத்த அடித்தளத்தில் அமைந்த இச்சேவையின் தூண்களாக செய்திச் சேவையே சுவாசமாகக் கொண்ட திரு. இரத்தினம் கந்தசாமியும் திரு. ச.கே. ராஜகோபாலும் துலங்கினர். ‘பாரிஸ் ஈழநாடு’ஐத் தொடர்ந்து ஐரோப்பாவின் பிற பகுதிகளிலும் கனடா, சவிட்சர்லாந்து, டென்மார்க் முதலான நாடுகளிலும் தமிழில் பத்திரிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கின.

இவர்களுக்கெல்லாம் பிதா மகன் என்று அழைக்கப்படக் கூடியவர் லண்டனுக்குப் பழையவரும் சட்ட நிபுணருமான பாரிஸ்டர் சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள். பல வருடங்களுக்கு முன்பாகவே தமிழில் ‘லண்டன் முரசு’ என்ற பெயரில் ஓர் இதழை வெளியிட்டார். அப்போதிருந்த பிரகர வசதிகளுக்கு அமைவாக ‘லண்டன் முரசு’வின் தோற்றம் அமைந்திருந்தது. அப்போதெல்லாம் நம் தமிழர்கள் லண்டனிலோ மற்றும் வெளிநாடுகளிலோ இந்த அளவில் இருந்ததில்லை. எனிலும் நமது தமிழ் உணர்வின் அடையாளமாகவும், நம் மவர்களுக்குத் தமிழ் உணர்வை ஊட்டு முகமாகவும், தமிழிழைப் பிறசாகியத்தார் அறிந்து கொள்வதற்காகவும் வேண்டி, லண்டன் முரசை பாரிஸ்டர் வெளியிட்டு நடத்தினார். மற்றபடி, உலகம்

பொடிப்பயல்

தான். பத்திரிகைகள் விஷயத்தில் வாசகர்கள் நிலையும் இதற்குப் பொருந்தும். அதிலும் நம் தமிழ் மண்ணை ஒரு கட்டாயத்தின் பேரில் பிரிந்து தமிழ் உறவுக்குத் துடிக்கும் தமிழ் இரத்தங்கள் தமிழில் எத்தனை பத்திரிகைகள் வெளிவந்தாலும் அவற்றை வாங்குவதற்கு நிச்சயம் காத்திருப்பார்கள்.

தமிழில் பத்திரிகைச்சேவை, ஒளிபரப்புச் சேவை, ஒளிபரப்புச் சேவை எனத் தமிழை உச்சாணியில் கொண்டு வைத்து, யாவரையும் அண்ணாந்து பார்க்க வைத்து விட்டார் திரு. குகநாதன் அவர்கள்.

முழுமையும் தமிழ் பரவும் வகையில் செயல்பட்ட முன்னோடிகள் என்றால் யாழ்ப்பாணம் 'ஈழநாடு' தந்த மும்மணிகளான திருவாளர்கள் ஈ.கே. ராஜகோபால், ஆர். கந்தசாமி, எஸ். குகநாதன் ஆகிய முவரும் தான்.

திறமைசாலிகள் பலகாலம் ஒன்றுபட்டுச் செயலாற்ற மாட்டார்கள் என்ற வசனம் இங்கு மீண்டும் மெய்ப்படலாயிற்று. கண்ணாடி உடைந்து துண்டுகளான மாதிரி, மூவர் கூட்டு உடைந்து சிதறியது. ஒரு முகமாகத் தெரிந்த

கண்ணாடியில் பல முகங்கள்...

இப்போது மூவரும் தனித்தனியாகத் தமது ஆலாபனைகளை நிகழ்த்தி வருகின்றனர். (ஒரே இராகத்தை வெவ்வேறு மேடைகளில் வெவ்வேறு வித்வான்கள் பாடும் போது ஒரே இராகத்தைத் தானே இவர்கள் பாடுகின்றனர் என்று இராகிகள் அக்கச்சேரிகளை நிராகரித்து விடுவதில்லையே, ஏன்? இராகம் ஒன்றே எனினும் அவர்கள் வித்வத்தில் வித்தியாசங்கள் இருப்பதால்

உலகின் பல பகுதிகளிலும் 'ஈழநாடு'கள் பல தோன்றியுள்ளன. யாழ்ப்பாண நகரில் திரு. ராதேயன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'நமது ஈழநாடு' மற்றும் இயங்கி வருகிறது. பிரான்ஸில் திரு. பாலச்சந்திரன் ஆசிரியராக இருந்து நடத்தும் 'ஈழநாடு', மற்றும் திருகுகநாதனின் 'பாரிஸ் ஈழநாடு' கனடாவில் ஒரு 'ஈழநாடு' இன்னும் வெவ்வேறு பெயர்களில் பல தமிழ் இதழ்கள் உலகெங்கும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளும், யாழ்ப்பாணத்திலே 'ஈழ முரசு', 'முரசொலி' முதலான நாளேடுகள்

தோன்றி மறைந்து விட்டாலும் மற்றும் இன்றும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'உதயன்', 'தினக்குரல்' முதலான தின ஏடுகளும் யாழ்ப்பாணம் ஈழநாடு ஏற்படுத்திய ஒரு தாக்கத்தின் வெளிப்பாடுகள் என்பதே உண்மை. இவற்றில் பல இதழ்களையும் தாய் 'ஈழநாடு' பத்திரிகை ஆசிரியர் குழுவினருந்தவர்களே இயக்கி வந்தனர், இயக்கியும் வருகின்றனர்.

உலகெங்கும் 'ஈழநாடு'கள் பல தோன்றி வளந்து விட்ட காரணத்தால் யாழ் மண்ணில் முதலில் தோன்றிய 'ஈழநாடு', யாழ்ப்பாணம் ஈழநாடு என்று அழைக்கப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. எது எப்படியோ எல்லாமே மகிழ்ச்சிதான்.

வடக்கேயும் சூரியனை உதிக்கச் செய்ய முடியும் என்ற அத்த தன்மைபிக்கையுடனும் அளவிறந்த தமிழ் உணர்வுடனும் 1959-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மண்ணிலே 'ஈழநாடு' உணர்வப்பட்டபோது அப்பெருமக்கள்

கண்ட கனவு மெய்ப்பாது போனமைக்கு நிறுவன நிர்வாகமும் முக்கிய ஊழியர்களுமே காரணிகள் என்பது மண்முடிப்போன உண்மை. நிறுவனர்களான வண்ணார் பண்ணை இரட்டையரில் இவையவரான வைத்திய நிபுணர் க.சி. சண்முகரெத்தினம் அவர்கள் 4-ம் ஆண்டு திடீர் மரணம் எய்தியதன் பின், நிறுவனம் அதன் சோபையை இழந்தது. இயக்கத்திலும் மாறுதல் ஏற்பட்டது.

பெரிய பெரிய நிர்வாகிகளெல்லாம் வந்து வந்து போயினர். கணக்குப் பேரேடுகளையே புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தனரன்றி, பத்திரிகை விரிவாக்கம் மற்றும் அபிவிருத்தி பற்றிச் சிந்தித்தவராகத் தெரியவில்லை.

யாழ்ப்பாண மண்ணில் 'ஈழநாடு' நடப்பட்டபோதை, ஓரிரு ஆண்டுகளில் கிழக்கு இலங்கை மற்றும் மலையகத்தில் அதன் கிளைகள் முளை விடும் என்ற நம்பிக்கை கனவுகள் கண்டவர்கள் வண்ணை சகோதரர்கள். ஆனால், நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகவே பல இன்னல்களையும் வென்று அதன் ஆன்ம பலத்தால் 'ஈழநாடு' வாழ்ந்து நிலைத்த போதிலும், வளர்ச்சி யாழ்ப்பாணத்தின் எல்லைகளுக்கு வெளியே தெரியாமல் போனமை துக்ககரமானது. நிறைவேறாத கனவுகளுடன் பெரியார்கள் கண்களை ஈழக் கொண்டனர். அன்று மட்டக்களப்பிலும் மலையகத்திலும் நிலை நாட்ட முடியாத செல்வாக்கை, யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமின்றி உலகளாவியும் நிலைநாட்டியிருக்கிறது 'ஈழநாடு'. இது அந்த அபூர்வ சகோதரர்களின் ஆன்ம சாந்திக்குப் பெரிதும் உதவும்.

லண்டனில் 'புதினம்' பத்திரிகையைத் தூக்கிப்பிடித்துக் கொண்டிருப்பவர் ஈ.கே. ராஜகோபால் ஆவர். உறவினரான Blue Room பாலசிங்கம் என்ற கனவானின் அறிமுகத்துடன் ஈழநாடு-இல் கால்பதித்தவர் என்று நினைவு.

திரு. ராஜகோபால் அவர்கள் 'ஈழநாடு'க்குக் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். செய்திகல் தயாரிப்பதிலும், செய்தி விமர்சனங்கள் எழுதுவதிலும் வல்லவர். நேர்காணல் துறையில் தனி முத்திரை பதித்தவர்.

மிகச் சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியனாகத் திகழ வேண்டிய திரு. ராஜகோபால் அத்துறையிலிருந்து நழுவி யது எனக்கு மிகுந்த ஏமாற்றத்தையும் கவலையையும் தந்துள்ளது என்பது சத்தியத்திலும் சத்தியம். அத்துறையை அவர் ஏன் கை கழுவினார் என்பது அவருக்குத் தான் வெளிச்சம்.

முதல் சந்திப்பு: ஒரு கையில் அறிமுகக் கடிதமும் மறுகையில் சிறுகதையுமாக முதன் முதலாக ராஜகோபாலை நான் பார்த்தேன். அது 1963-ம் ஆண்டாக இருக்குமென நினைக்கிறேன். ஈழத்தின் சிறந்த சிறுகதாசிரியரும் பத்திரிகையாளருமான தாமையடி சபாரத்தினம் அவர்களின் கடிதம் அது. சபா அண்ணன் என்று நான் அன்புடன் அழைக்கும் தாமையடி, (ராஜகோபால் உட்பட அநேகமானோரும் என்னைத்தான் சபா அண்ணன் என்று அழைப்பார்கள்) எனது முக்கிய நண்பர்களில் ஒருவர், நான் வீரகேசரியில் ப்ராஃப்நீடராகப் பணியாற்றியபோது அவர் அங்கு உதவி

ஆசிரியராக இருந்தவர். ராஜகோபாலிடம் அவர் கடிதம் தந்து விட்ட வேலையில், யாழ்ப்பாணம் ஆனந்தா அச்சகம் வரதின் 'புதினம்'

மிகச் சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியனாகத் திகழ வேண்டிய திரு. ராஜகோபால் அத்துறையிலிருந்து நழுவி யது எனக்கு மிகுந்த ஏமாற்றம்.

பத்திரிகையின் ஆசிரியராயிருந்தார். அவர் ஒரு கதை மன்னன். இன்று நம் மத்தியில் அவர் இல்லை.

தாமையடியார் இறந்தபோது கோபு அவர்கள் ஓர் அஞ்சலிக் கட்டுரை ஈழநாடு பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். அக்கட்டுரைக்குக் கோபு இட்டிருந்த தலைப்பு 'கதை முடிந்தது!'

சபா அண்ணன் கொடுத்து அனுப்பிய கடிதம் கொண்டு தந்த ராஜகோபால், அப்போது ஒரு 'பொடிப்பயல்', தனித்து விடப்பட்ட ஒரு முயல் குட்டி போன்று 'திருதிரு' என முனித்துக் கொண்டு, மிக்க அமைதியாக என்முன் நின்றவரிடம் 'சரி' என்று சொல்லி அனுப்பினேன். சபா அண்ணன் சிபாரிசு செய்து அனுப்பிய அந்தச் சிறுகதை அதே வாரத்தில் பிரசுரமானது.

அண்மையில் செங்கை ஆழியான் அவர்களால் தொகுத்து வெளியிடப்பெற்ற 'சுதந்திரன் சிறுகதைகள்' என்ற கனதியான தொகுதியிலும் ராஜகோபாலின் சிறுகதை இடம் பெற்றுள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அற்புதமான கதை. ஆழமான சமூக சிந்தனை.

இப்போது முகமெல்லாம் கன்னங்கரேலென்று அடர்த்தியான தாடியுடன் காணப்படும் ராஜகோபால், முதலில் என்னைச் சந்தித்தபோது மீசை அரும்பாத சிறுவன்.

சிறுவன் ராஜகோபால் என்னுடன் ஐக்கியமாகி, எனது குடும்பத்தில் ஒருவன் ஆனான். எனது முதற் குழந்தை விஜயபாரதியை மனைவி பிரசவித்துக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரியில் தங்கியிருந்த சில நாட்களும், ராஜகோபால் எனக்கு மிக்க ஆறுதலாயிருந்தான். எனது மனைவிக்காக அம்மா கொடுத்து விட்ட கோழிக் குஞ்சையும் நல்லெண்ணெயையும் வயதில் ஏற்படக்கூடிய கூச்சம் எதுவுமின்றிச் சாவிக்கொண்டு வந்து தந்த அந்த உள்ளத்தை இப்போது நினைக்கையில் கண் கலங்குகின்றேன். இது வெறும் புகழ்ச்சியல்ல. எனது இந்த

உணர்வுகளையும் கூட ராஜகோபாலினால் மட்டும்தான் அப்படியே எழுத்தில் வாடிக்க முடியும். உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்வதில் சிறப்பான ஆற்றல் உள்ளவர் அவர்.

ராஜகோபாலுக்கும் எனக்குமிடையிலான உறவு காலப்போக்கில் குடும்ப உறவாக மாறியது. அவர் குடும்பத்தினர் எல்லோருமே எம்மீது அன்பைச் சொரிந்தனர். கலப்பில்லாத சுத்த அன்பு.

சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழந்து விட்ட துரதிர்ஷ்டசாலி ராஜகோபால். சிறு வயதிலேயே குடும்பப் பொறுப்புகளைக் கரிசனத்தோடு கவனித்த பிள்ளை. இவ்வாறான ஒரு நிலைமையுடன் நான் முதல் சந்தித்த பிள்ளையும் ராஜகோபால்தான்.

கல்யாணத்தின் பின்னும் ராஜகோபால் எங்கள் குடும்பத்துடனான உறவை விட்டு விடவில்லை. லண்டன் புறப்படும் போதும் தனது மனைவியுடன் எமது வீடு தேடி வந்து, பயணம் சொல்லி விடை பெற்றார். இன்றளவும் அவர் உறவு பகமையாகவே தொடர்கிறது.

“பிறர் மனம் நோகும்படியான எதையும் பத்திரிகையில் எழுதக்கூடாது. எழுதுவதற்குக் கனம் வைத்துக் கொண்டு பதில் எழுதுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லலாதவன் பற்றி அவதூறு எழுதக் கூடாது”. இவை என் பேராசான் கே.பி. ஹரன் ஐயா அவர்கள் எனக்குச் சொல்லித் தந்த பாடம். ஒரு நல்ல பத்திரிகையின் கொள்கை இதுவாகவே இருக்க வேண்டும் என்பார் ஹரன் ஐயா. அவர் பெயரிலும் அவர் கொள்கையின் பெயரிலும் தான் ஈழநாடு வளர்ச்சி பெற்றது. ஈழநாடு தந்த உத்வேகம் காரணமாகத் தோன்றியுள்ள தமிழ் இதழ்கள், அதன் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவதே தர்மம்.

இப்போது நம் தமிழ் இதழ்கள் கையாண்டு வரும் எழுத்து நடையும் கூட நமது ஐயாவின் எழுத்து நடையே தான். தமிழ்ப் பத்திரிகையாளர்கள் கொள்கையையும் நடையையும் என்றென்றும் பின்பற்ற உறுதி பூணுவோம். நிர்வாணங்கள் - அவை இருக்க வேண்டிய இடத்திலேயே இருக்க வேண்டும். தனிமனித கோணல்களைப் புதினம் படம் பிடித்துக் காட்டுவதை நேர்மையுள்ளம் கொண்ட ராஜகோபால் தவிர்த்துக் கொள்வாரென்றே நம்புகிறேன்.

புதினம் நூற்றாண்டுகளைக் காண வேண்டுமென்று வாழ்த்துகின்றேன். கபடமற்ற ராஜகோபாலின் உள்ளம் போல், புதினம் வாழ்வு நிலைபெறும்.

ஒரு கதை

ஒரு நாள் வழமைபோல் ஈடு அலுவலகம் வந்த ராஜகோபால், சில நேரத்திற்கெல்லாம் வாங்கிக்குச் செல்வதாகக் கூறிச் சென்றார்.

வங்கிக்குச் சென்ற அவர், கணக்கிலிருந்து பத்தாயிரம் ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டு திரும்பு கையில், ‘லேக்விய ஹோட்டலில்’ நுழைந்து தேவீர் அருந்திமுடித்து, காசாளர் மேசையில் தேநீருக்கான கட்டணத்தைச் செலுத்தியபின் அலுவலகம் திரும்பினார்.

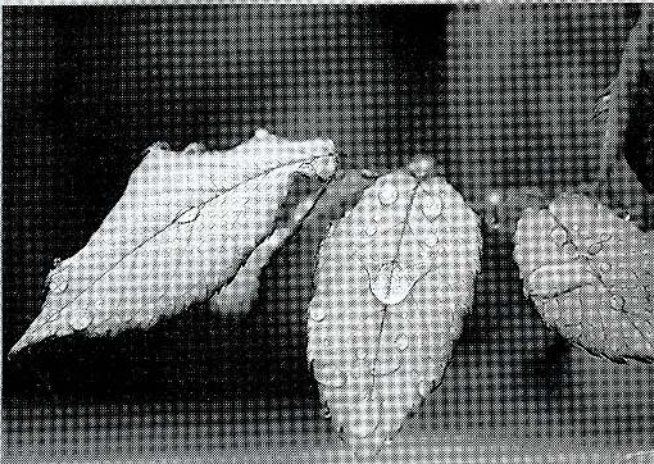
ஓர் ஐந்து நிமிடங்கள் கழித்து முகத்தில் வியர்வை சொட்ட பதற்றத்துடன் என்னிடம் வந்து ராஜகோபால் சொன்ன செய்தி என்னைத் திடுக்குற வைத்தது.

தாமதிக்காமல் ஓடிச் சென்று பார்க்கச் சொன்னேன். போய்த் திரும்பியவர் முகத்தில் மகிழ்ச்சி புன்னகை. ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாயை யாரோ வலிந்து கூப்பிட்டு கொடுத்து விட்ட மாதிரியான மகிழ்ச்சி அவருக்கும் எனக்கும்.

அந்தப் பணம் திரும்பக் கிடைக்குமென்று நாம் நம்பியிருக்கவில்லை. ஆனால்,

அந்த ஹோட்டலுக்கு ராஜகோபால் போய்ப் பார்த்தபோது பழைய செய்தித்தாள் துண்டில் சுற்றி மடித்திருந்த அந்தப் பத்தாயிரம் ரூபாயும் காசாளர் மேசை மீதுருந்த இனிப்புப் போத்தலின் மீது அமர்ந்திருந்து அவரைப் பார்த்துச் சிரித்தது. அந்தச் சிறிப்பு ராஜகோபாலின் கவலையீனத்தை உணர்த்தும் நையாண்டிச் சிறப்பு!

தனது தங்கையின் திருமணத் தேவைகளுக்காக, ராஜகோபால் வங்கியிலிருந்து அப்பணத்தை எடுத்து வந்திருந்தார். ■

16 வயதிலே

எஸ்.எம் கோபாலரத்தினம்

தமிழீழத் தேசியத் தலைவரால் சிறந்த பத்திரிகையாளராக புலி இலட்சணை பொறிக்கப்பட்ட விருது வழங்கி வன்னியில் கௌரவிக்கப்பட்ட பெருமைக்குரியவர் எஸ்.எம் கோபாலரத்தினம். பத்திரிகையுலகில் “கோபு” என்று அனைவராலும் அழைக்கப்பட்ட இவர், வீரகேசரி நாளிதழில் பணியாற்றி, பின் “ஈழநாடு”வில் இணைந்து கொண்டார். மக்கள் செல்வாக்குப் பெற்ற நாளிதழாகப் பவனி வந்ததற்கு இவரது கடின உழைப்பும் ஒரு காரணம். ஈழநாடு செய்தி ஆசிரியராக நீண்ட காலம் பணியாற்றிய இவர், ஈழமுரசு, ஈழநாதம் ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் பணியாற்றியுள்ளார். இந்திய அமைதிப் படையினால் யாழ்ப்பாணத்தில் கைதாகி சிறை வைக்கப்பட்டவர். இவர் ஜூனியர் விகடன்ில் அப்போது தொடர்ந்து “ஈழத்தில் ஒரு இந்தியச் சிறை” என்ற தொடர் வாசகர்களைக் கவர்ந்தது. பின் நூலாக வெளிவந்தது. “பத்திரிகைத் துறையில் ஐம்பது ஆண்டுகள்” என்ற நூலையும் இவர் வெளியிட்டுருக்கிறார்.

ஈ.கே. ராஜகோபால் ஒரு சாதனையாளர்!

பதினாறு வயதிலேயே பத்திரிகையைத் தனது வாழ்வாகத் தேர்ந்தெடுத்தவர்.

இன்று வெள்ளையரின் லண்டன் மாநகரில் ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகையின் பத்தாவதாண்டு நிறைவைக் கொண்டாடுகிறார்.

சிறுவன் என்று அலட்சியப்படுத்த முடியாமல், இளைஞன் என்று உற்சாகப்படுத்த முடியாமலுமுடைய தோற்றத்தில் முதல் தடவையாக ராஜகோபாலை நான் சந்தித்தேன். இவர் ராஜகோபால் வல்வெட்டியிலிருந்து வருகிறார். இப்பொழுது “விவேகி”யில் வேலை பார்க்கிறவர். இது இவருக்குத் திருப்திப்படவில்லை. தினசரிப் பத்திரிகையில் பணியாற்ற வேண்டுமென்ற துடிப்பில் ஈழநாடு, பத்திரிகைக்கு வந்திருக்கிறார்” என்று நண்பர் சசிபாரதி சபாரத்தினம் இவரை ஒரு நாள் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்.

‘ஈழநாடு’ இப்போது தான் தினசரிப் பத்திரிகையாகத் தோன்றிப் பல சிரமங்களைச் சமந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்நிலையில் இவருக்குச் சம்பளமும் கொடுத்துப் பத்திரிகைப் பயிற்சியில் அளிப்பதற்கு நிர்வாகம் தயாராக இருக்குமா என்று தெரியவில்லை என்று எனது சந்தேகத்தைத் வெளியிட்டேன். அதைப் பற்றிய கவலை வேண்டாம். ‘ஈழநாடு’ நிர்வாக இயக்குநரான டாக்டர் கே.சி. சண்முகரெத்தினம் இவரை பத்திரிகைப் பயிற்சிக்கு எடுப்பதற்கு சம்மதம் தெரிவித்துவிட்டார் என்று சசிபாரதி சொன்னார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் “புளுறிபன்” என்றொரு ஹோட்டலை நவீனமுறையில் பாலகிங்கம் என்பவர் துணிச்சலுடன் தொடங்கியிருந்த சமயம் அது. இந்த பாலகிங்கம் ஒரு சட்டத்தரணியுமாவார். இவர் ஒரு இடதுசாரி அரசியல் சார்புடையவராகவுமிருந்தார். அதே போக்குடைய டாக்டர் சண்முகரெத்தினமும் இவரும் நண்பர்கள்.

ராஜகோபால் ஈழநாடு பத்திரிகையில் சேர்ந்து பத்திரிகையில் பயிற்சி பெறலாம். முதல் மூன்று மாதங்களுக்கு வேதனம் எதுவும்

வழங்கப்படமாட்டாது. போக்குவரத்து செலவும் கூடக் கொடுக்கப்படமாட்டாது. மூன்று மாதங்களுக்கு பின் சிறிது அலவன்ஸ் வழங்கப்படுவது பற்றி இவரது பயிற்சியில் திருப்தி கண்டால் ஆலோசிக்கப்படும் என்று நிர்வாகம் தெரிவித்தது. ராஜகோபாலும் சம்மதம் தெரிவித்துச் சேர்ந்து கொண்டார்.

“புளுறிபன்” பாலசிங்கம் ராஜகோபாலுக்கு உறவினர் என்று அறிந்தேன். சில வாரங்களில் பின்னர் நிர்வாக ஆசிரியர் ஹரன் அவர்களுடன் பேசுகையில் இராஜகோபாலுக்கு போக்குவரத்து செலவாக ஏதாவது கொடுத்தால் நல்லது என்று சொன்னேறன். அவரே சம்மதித்து வந்து கொண்டிருக்கிறார். டாக்டர் அதைப்பற்றி பார்த்துக் கொள்வார் என்று ஹரன் ஐயா சொல்லி விட்டார்.

‘ஈழநாடு’ ஆசிரிய பகுதியில் ராஜகோபாலும் ஒருவராகப் பணியாற்றத் தொடங்கியிருந்தார். அது ஒரு குடும்பம் போல கூட துக்கங்களில் ஒவ்வொருவரும் பங்கெடுத்துக் கொள்வார்கள். வேலைகளும் கலந்து செய்து கொள்வார்கள். சந்தேகங்கள் வரும்போது நான் வழிகாட்டுவேன், நிர்வாக ஆசிரியர் ஹரன் ஐயாவுடனும் கலந்தாலோசனை செய்து கொள்வோம். அலுவலகத்தின் உள்ளே சிறு சிறு மொழி பெயர்ப்பு வேலைகள் செய்வதுடன் வெளியே நடக்கும் அரசியல் கட்சிக் கூட்டங்கள், இலக்கிய, சமக் கூட்டங்களுக்கும் சென்று செய்தி எடுத்துவருவதற்கும் உதவி ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றும் ஆசிரிய குழுவினர் சென்று வர வேண்டும். இவைத்தவிர உள்நாட்டுப் பிரமுகர்கள், வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்களைச் சந்தித்துப் பேசிக் கண்டும் பத்திரிகையில் வெளியிட வேண்டும். ராஜகோபாலும் இதனைச் செய்தார்.

ராஜகோபால் பழகிய வட்டாரங்களும் படித்த புத்தகங்களும் எவரையும் அமெரிக்க முதலாளித்துவவாதி என்ற சந்தேகக் கண்கொண்டே பார்க்கச் செய்தது. எவரையும் துருவி ஆழமாகப் பார்க்கும் சக்தியுடன் சந்தேகப் பார்வையும் அதிகம் இவரிடம் இருந்தது. தன்னை ஒரு தேர்ந்த இடதுசாரியாகவே கருதினார். இதற்கு ஈழநாடு நிர்வாக சபையில் இருந்த சிலரின் போக்கும் சாதகமாக இருந்தது. அன்றைய யாழ்ப்பாண அரசியல் போக்கிற்கு சற்று மாறாகவும் இருந்தது. தமிழ், தமிழ் அரசு என்ற கோஷம், சந்தியாக்கிரம், சாத்வீகம் போராட்டம் மொஸ்கோவைப் பின்பற்றிய இடதுசாரிகளுக்கு வெறுப்பாக இருந்தது. தமிழ், தமிழரசு, சாத்வீகம் போராட்டம் பைத்தியக்காரத்தனம் என்று அவர்கள் கருதினார்.

ராஜகோபாலுக்கும் இதே கருத்து இருந்தாலும் ஈழநாடு பத்திரிகையில் அதைத் திணிக்க முயலவில்லை.

ஆனால், தமிழர்களின் சாதனைகளை உலகுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்பதால் ராஜகோபால் தீவிரமாக இருந்தார். குறிப்பாக வல்வெட்டித்துறை, தொண்டைமானாறு போன்ற வடமராட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நிகழ்த்திய சாதனைகளை உலகறியச் செய்ய வேண்டுமென்பதில் பெரும் ஈடுபாடு காட்டினார்.

வரலாற்றில் முதல் தடவையாக பாக்கு நீரிணையை நீந்திக்கடந்த நவரத்தினசாமியின் சாதனையை அச்சமயம் ஆட்சியிருந்த சேர் ஜோனின் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி வலது சாரி அரசாங்கம் அதிக அக்கறை செலுத்தி

உலகறியச் செய்யவில்லை என்பது ராஜகோபாலின் கவலை. இதன்பின் பாக்கு நீரிணையை நீந்திக் கடந்த ஆழிக்குமரன் ஆனந்தனின் சாதனையை, பாக்கு நீரிணையை நீந்திக் கடந்த சாதனை மட்டுமல்ல, ஆனந்தன் பிரஞ்சுக் கால்வாயை நீந்திக் கடக்க முயன்று உயிரைப் பலி கொடுத்ததுவரை நிகழ்த்திய சாதனைகளை ராஜகோபால் பலகட்டுரைகளைப் பல்வேறு ஊடகங்களிலும் வெளியிட்டு உலகறியச் செய்து திருப்தியடைந்தார்.

இவை எல்லாவற்றையும் விட இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் தூத்துக்குடியிலிருந்து வெள்ளையருக்கு எதிராகக் கப்பல் விட்டு வரலாறு படைத்த கப்பலோட்டிய தரிமன் வ.உ.சி. என்று சிதம்பரம் பிள்ளை பற்றி ம.பொ.சி. என்ற அறிஞர் நூல் எழுதி உலகறியச் செய்திருந்தார்.

கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளைக்கு முன்னரே வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து தம்பிப் பிள்ளை என்ற தண்டையல் தமது சகாக்களுடன் இன்றுப் படுபயங்கரமாகக் கருதப்படும் அத்திலாந்தி திக்சமுத்திரத்தையும் தாண்டி அமெரிக்காவுக்கு பாய்க் கப்பலில் போய்ச் சேர்ந்து சாதனை படைத்த வரலாற்றை ராஜகோபால் ‘ஈழநாடு’ இதழ்களில் தொடராகவும் பின்னர் நூலாகவும் எழுதி வெளியிட்டு கப்பலோட்டிய வல்வெட்டித்துறை வரலாற்று வீரர்களை உலகறியச் செய்தார். ஈழத்தின் சாதனையாளர்கள் சிலரை உலகம் அறிந்து போற்ற வேண்டும். தமிழன் என்ற காரணத்தினால் இவர்களின் சாதனைகள் மறைக்கவும் மறக்கவும் கூடாது என்று எடுத்துக் காட்டியவர் ராஜகோபால்.

வாசிபத்துடிப்பும அவர் பழகிய வட்டாரங்களும் ஆரம்ப காலத்தில் “சர்வதேசவாதி”யாகச் சிந்தித்த ராஜகோபால் இலங்கையில் இனவாதம் பொதுவுடமைத்தத்துவத்தையே மாகபடுத்திவிட்டதென்பதைப் பின்னர் உணர்ந்தார். அதே சமயம் மொஸ்கோவும் மாயை என்பதையும் அறிந்து கொண்டார்.

இன்று தமிழ்த் தேசியத்துக்காக உறுதியுடன் குரல் கொடுத்து உலக வரலாற்றிலேயே தமிழ்த் தேசியத்தையும் தமிழ்த் தேசியப் போராட்டத்தையும் எடுத்துக் காட்டிச் சாதனை செய்பவராக ராஜகோபால் விளங்குகிறார் என்று சொல்வது மிகையாகாது!

‘கப்பலோட்டிய தமிழர்கள்’ என்று வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குப் பாய்க்கப்பலில் முதன்முதலாக அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தைக் கடந்து சென்று சாதனை நிகழ்த்திய தண்டையல் பற்றியும் அவரது சகாக்கள் பற்றியும் ராஜகோபால் எழுதி வெளியிட்டிருக்கும் நூல் வரலாற்றாய்வாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமையலாம். ஈழத்தமிழர்களின் சாதனையை இனியும் புறக்கணிக்காமல் ஈ.கே. ராஜகோபால் அவர்களின் இந்நூலை ஆதாரமாக வைத்து வரலாற்றாய்வாளர்கள் கப்பலோட்டிய தமிழர்கள் பற்றி உண்மையான வரலாற்றைப் படைக்க முன்வர வேண்டும்.

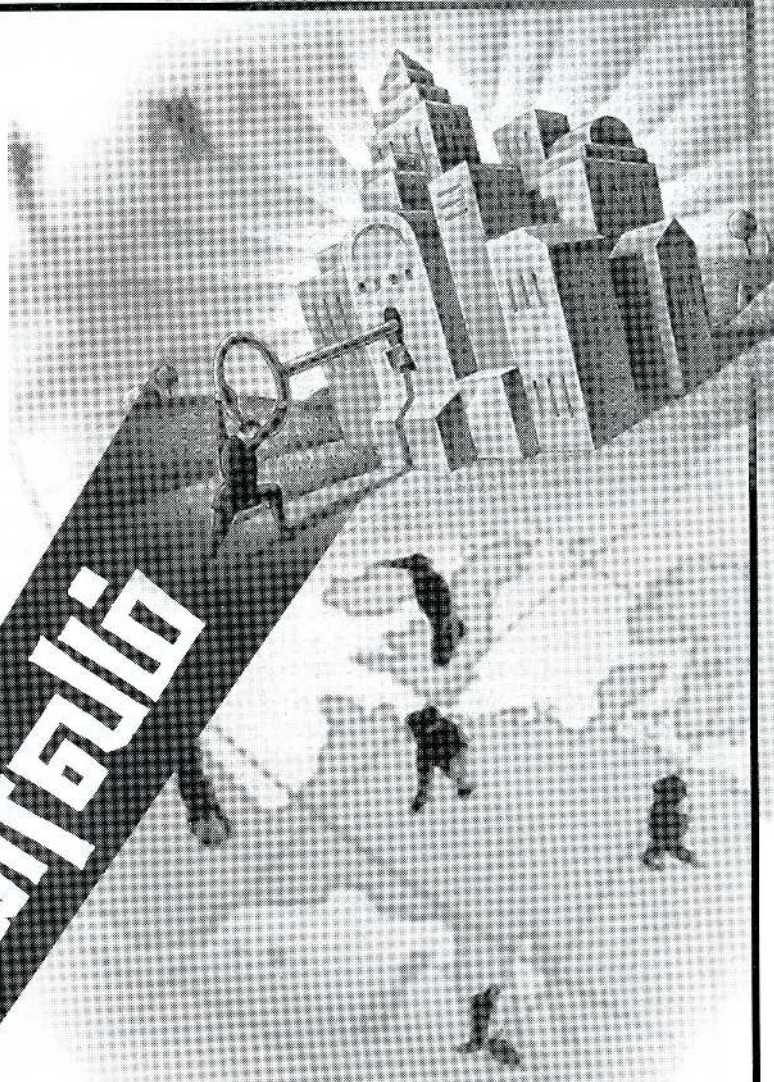
இதே சமயம் ராஜகோபால் அவர்களின் சாதனையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதே எனது பேராவா! ■

கே. ஜி. மகாதேவா

இளம் வயதில் ஈழநாடு வில் சேர்ந்து, செய்தி ஆசிரியராக, உயர்வு பெற்றவர். பத்திரிகைத் துறையில் மகான் என்று அனைவருக்கும் இனியவரான கே.ஜி. மகாதேவா, செய்திகளை வாசகர்களிடம் போய்ச் சேரக் கூடிய வகையில் வழங்க வேண்டுமென்பதில் மிகக் கரிசனை எடுத்தவர். எம்.ஜி.ஆர் மரணித்தபோது, யாழ்ப்பாண வாசகர்களை ஈழநாடு இதழுடன் மேலும்நெருக்க மாக்கியவர். இப்படியும் நடக்கிறது என்றிவரது வித்தியாசமான நடையில் நாளாந்தம் ஈழநாடு இதழில் கட்டம் போட்டு வந்த பத்தி (சின்னது காரம் அதிகம்) வாசகர்களை முதலில் படிக்க வைத்தது. தனது பத்திரிகைத் துறை அனுபவங்களை சமீபத்தில் நூலாக வெளியிட்டிருந்தார். இதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் வந்துள்ளது. இப்போது தமிழகத்தில் திருச்சியில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

ஆண்டு பொற்காலம்

ஒரு கதை நிஜமான காலம் அது! கிழக்கு இலங்கை, வாழைச்சேனை தேசிய கட்சாதி கட்டுத்தாபனத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றிய திரு. கே.சி. தங்கராசா அவர்களின் நீண்டகாலக் கனவு நனவாகிய கால கட்டம் அது! இதற்கு வித்திட்ட ஆ: 1958-ல் ஈழத்தில் வெடித்த இனக்கலவரமும், சிங்கள வெறியர்களினால் தமிழன் கொன்று குவிக்கப்பட்டு, பொருள் இழந்து, சொந்த மண்ணில் அனாதையான சம்பவப்பின்னணிதான்.

இலங்கையின் பெரும்பான்மை மக்களைப் பிரதிநிதிப்படுத்தும் சிங்கள அரசினால் நீண்ட காலத்திட்டமிட்டு; மெல்ல மெல்ல அழிக்கப்பட்டு வரும் தமிழர் தம் மொழி, கலை, கலாச்சாரம், தமிழ்ப்பண்பாடு, பாரம்பரியத்தைக் கட்டிக்காக்க, தமிழ்ப்பகுதியில் தமிழர் நலனுக்காக தமிழர்களால் ஏன் ஒரு தமிழ்த்தினசரி வெளிவரக் கூடாது என்ற வினாவுக்கு விடைகண்டு, அந்த விஷப்பரிட்சையில் வெற்றியும் பெற்றவர் அமரர் கே.சி. தங்கராசா. அவருக்கு தோள் கொடுத்தவர் 'குழந்தை இரட்சகர்' டாக்டர் கே.சி. சண்முகரத்தினம். இவர்களின் கூட்டு முயற்சியில் அவதாரம் பெற்றதான் 'ஈழநாடு'.

1959-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி 11-ம் திகதி வார ஏடாக பிறந்து, அடுத்த ஆண்டிலேயே வாரம் இருமுறை தவழ்ந்து, 1961-ல் தினசரியாக நடைபோட்ட 'ஈழநாடு' ஒரு சகாப்தம்.

1961 பெப்ரவரியில் 'ஈழநாடு' தினசரியான சில நாட்களிலேயே எனது பத்திரிகைப் பிரவேசம் நடந்தது.

யாழ்குடா நாட்டின் எல்லாப் பகுதியிலும் மக்கள் கைகில் 'ஈழநாடு' தவழ்ந்தது. நிர்வாக ஆசிரியர் கே.பி. ஹரன் அவர்களின் தலையங்கங்களும் அவரின் ஆன்மீகமான 'ஐயாறன்' தினசரிக் குறிப்புகளும், வாரமலர் ஆசிரியர் இராஜ. அரியரத்தினம் அவர்களின் இலக்கிய வளமும்,

‘ஈழநாடு’வை வளர்த்தது என்றால், செய்தி ஆசிரியர் எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம் தலைமையில் அமைந்த ஆசிரியர் குழு, அலுவலக நிருபர்களின் அளப்பரிய பணி உரமிட்டது. ‘ஈழநாடு’ நிலைத்து நிற்குமாக என்று தென்விவகையிலிருந்து எட்டிப் பார்த்த கொழும்பு தமிழ்த் தினசரிகளுக்கு எடுத்த எடுப்பிலேயே சவாலாக ‘ஈழநாடு’ களமிறங்கியது! அந்தப் புனித பயணத்துக்கு ஊழியர்கள் அனைவருமே தொண்டர்களாகச் கழன்றனர். சில மாதங்களுக்களையே ‘ஈழநாடு’ மாபெரும் வளர்ச்சிகண்டு, கொழும்பு தினசரிகளின் விற்பனைக்கு தடைக்கல்லானது!

‘ஈழநாடு’ ஸ்தாபனத்தில் கடமையாற்றுவது ஊழியர்களுக்கு பெருமகிழ்ச்சியாக இருந்தது என்றால்; பத்திரிகையை கையில் வைத்திருப்பதும், வாசிப்பதும், வாசகர்களுக்கு பெருமையாக இருந்தது. பாடசாலை, கல்லூரி மட்டுமல்லாது மாநகராட்சி, நகராட்சி, பட்டினசபை, கிராமசபை நூலகங்களில் எல்லாம் ‘ஈழநாடு’ அவசியம் தருவிக்கப்பட வேண்டிய கட்டாயம் உண்டானது. நடுநிலையுடன், தேசியப்பார்வையில் தலைப்புச் செய்தி, ஆசிரிய தலையங்கம், செய்திகள் அமைந்ததால் வாசகர்களின் நம்பிக்கை அதிகமாயிற்று. மாணவர்களின் அறிவுக்கண்களைத் திறக்கும் விவாதமேடையாக மாறியது. ‘ஆயிரத்தில் ஒரு தடவை’ போல செய்தியில் அல்லது கட்டுரையில் அச்சுப்பிழை நேர்ந்து ஒரு வாரத்தை தவறாகப் பிரகரிக்கப்பட்டிருந்தால் கூட “இது சரி ‘ஈழநாடு’ பிழைவிடாது” என்று கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் வாதாடும் உயர்நிலையைக் கூட பத்திரிகை ஏற்படுத்திவிட்டதென்றால் அதன்மீது கொண்ட அபார நம்பிக்கைதான் என்ன!

நாட்டின் நாலாதிசைகளிலும் நிகழும் சம்பவங்கள் உடனுக்குடன் ‘ஈழநாடு’வில் வெளிவந்துவிடும் என்பதால்; ‘இன்று என்ன நடந்தது’ என்பதை அறிவதில் மக்கள் குழம்பிப் போகாமல் ‘நானைய ஈழநாடு பார்த்தால் உண்மை தெரிந்து விடும்’ என்ற நம்பிக்கைக்கு மக்கள் தள்ளப்பட்டிருந்தனர். உண்மையிலேயே அது ஒரு பொற்காலம்.

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வீசிய வசந்த காலத் தென்றலை-மலரும் நினைவுகளை உணர்ந்துபார்க்கின்றேன்.

பாசக்கயிற்றினால் கட்டுண்டு கிடக்கும் ஆரம்பகால சக ஊழியர் சிலர் இன்றும் புகமையுடன் நெஞ்சில் நிழலாடுகின்றனர். அவர்களில் ஒருவர் மூத்த பத்திரிகையாளர்

‘சசிபாரதி’ சு. சபாரத்னம். இரண்டாமனவர் ஈ.கே. ராஜகோபால். ‘வீரசேகரி’யிலிருந்து வெளியேறி, ‘ஈழநாடு’வில் சசிபாரதி சேர்ந்த இரண்டு மாதங்களில் நான் ‘ஈழநாடு’வில் இணைந்தேன். மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து ராஜகோபால் சேர்ந்தார். ‘ஈழநாடு’வில் சிறப்பாகப் பணியாற்றி, இன்னும் பத்தாண்டுகள் மேலாக பத்திரிகையை வெளிநாட்டில் கௌரவமாக, சொந்தத்தில் இலட்சியத்துடன் நடத்துபவர்களில் எஸ்.எஸ். சுகநாதன் மற்றும் மொருவர். பத்திரிகையுடன், வானொலி, தொலைக்காட்சி சேவைகளையும் ஆரம்பித்து சாதித்திருக்கின்றார். ‘ஈழநாடு’வில் அன்று என்னுடன் பணியாற்றிய அனைவருமே, குற்ற உணர்வின்றி, சகோதர மண்பாங்குடன் பத்திரிகை வளர்ச்சியில் மட்டுமே முழு மூச்சாக செயல்பட்டனர். பத்திரிகை தர்மத்தை மதித்தனர். அதற்குக் கட்டுப்பட்டனர்.

இந்தப் கட்டுப்பாடும் திறமையும் தான் இன்று ‘ஈழநாடு’ பெயரில் பிரான்ஸ், கனடா, ஈழம் ஆகிய நாடுகளில் பத்திரிகை வெளிந்து கொண்டிருப்பதும், ‘ஈழநாடு’வில் ஆசிரியர் குழுவிருந்த பலர் ஈழத்திலும், சர்வதேச நாடுகளிலும் பத்திரிகைகள் மற்றும் ஒளிபரப்பு நிறுவனங்களில் பொறுப்புள்ள பதவிகளில் பணியாற்றுவதும் யாழ் ஈழநாடு கொடுத்த அத்திபாரம்தான்.

நாட்டுக்கத்துக்கு புத்துயிர் அளித்த ஆசிரியர் ஆசீர்வாதம் அவர்களின் ‘விவேகி’ சஞ்சிகையில் கடமையாற்றியதாலோ தெரியவில்லை; அந்த இளைஞனிடம் ஒரு வேகம் காணப்பட்டது. துரு துரு பார்வையிலும் வித்தியாசம். அலுவலகத்திலுள் நுழைந்து அவரது ஆசனத்தில் அமர்ந்துவிட்டால் போதும். ‘ஷேர்ட்’ பட்டன்களை கழற்றி, நெஞ்சை இலேசாகத் தெரியவிட்டு, ‘ஷேர்ட் காலர்’ மீது கை வைத்து பின்பக்கமாக ‘ஷேர்ட்’டை இழுக்காவிட்டால் அந்த இளைஞனுக்கு ‘மூட்’ வராது. இரவு நேர வேலை என்றால் சில நேரங்களில் அவரது ‘ஷேர்ட்’, ஆசனத்தின் மேலாடை ஆகிவிடும். அதே அவசரத்தில் தான் எழுத்தின் வேகமும் ‘யாழ்தேவி’ அலுவலகத்துக்கு சற்றுத் தாமதமாக வந்தாலோ அல்லது அடுத்தடுத்து வேலை கொடுக்கப்பட்டாலோ, நாளை என்ற கதையே இருக்காது. செய்தியோ, கட்டுரையோ, பேட்டியோ... ‘எடுத்தேன், முடித்தேன்’ என்று நிலைதான். இந்த இளைஞர்தான் ஈ.கே. ராஜகோபால். இன்றைய ‘புதினம்’ பத்தாவது ஆண்டு மலரின் கதாநாயகன்.

ராஜகோபாலுக்கும் எனக்கும் உள்ள நட்பு பலமானது. சக ஊழியர் என்ற நிலை கடந்து, நட்புடன் கலந்த குடும்ப பாசம் நிறைந்திருந்தது. 1965-ல் யாழ் ஆஸ்பத்திரியில் எனது மனைவிக்கு ‘ஓ’ - பிரிவு இரத்தம் தேவைப்பட்டபோது, ராஜகோபால் ஓடிவந்து கைகொடுத்தது நட்பின் அபையாளம் என்றால்; அவரின் வல்வெட்டி வீடு சென்று தாயையும், உடன்பிறப்புகளையும் சந்திக்கும்போது ஏற்படும் சந்தோஷம் நட்பையும் மீறிய பாசம் எனலாம். ‘ஈழநாடு’வில் அவர் துடிப்புடன் பணியாற்றிய காலத்தில்

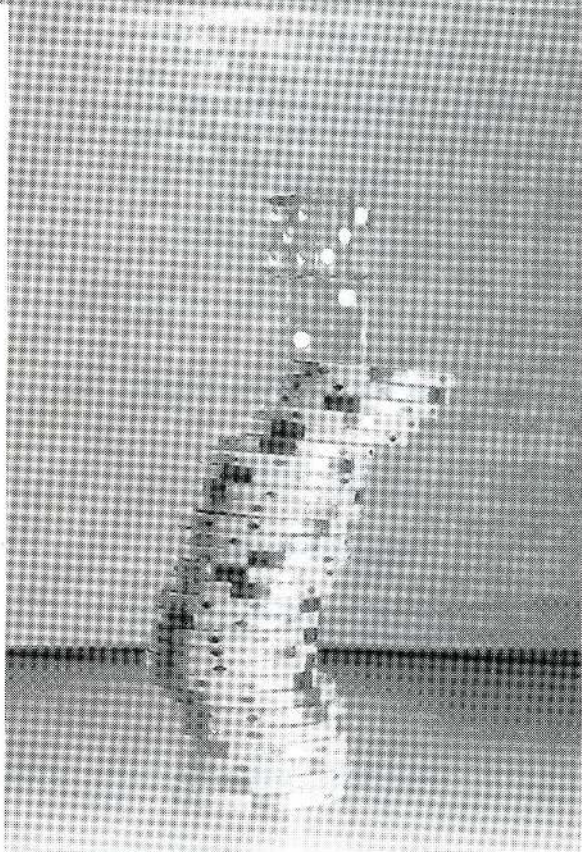
வாசகர்களைக் கவரும் வகையில் 'பெட்டி' கட்டிய வடிவில் செய்திகள், கட்டம் போட்ட தலைப்புகளுடன்; பக்கங்கள் அமைப்பதிலும் அச்சகப்பகுதிக்கே நேரில் சென்று விடுவார். அப்படி ஒரு ஆர்வம்.

1966-ம் ஆண்டு மத்திய பகுதியில், கண்டியிலிருந்து வெளிவரும் 'செய்தி' வார ஏட்டுக்கு என்னை, அன்று 'செய்தி' ஆசிரியராகவிருந்த கு.இராமச்சந்திரனுக்கு அறிமுகப்படுத்தி எழுதத் தூண்டியவர் ராஜகோபால். அவர் ஏற்கனவே வாரந்தோறும் கட்டுரைகள் எழுதிக் கொண்டிருந்தார். வெளிநாட்டு செய்தி விமர்சனம் எழுமானு நான் பணிக்கப்பட்டேன். 'ஈழநாடு'வில் எனது சம்பளம் அப்போது 50 ரூபாயிலிருந்து 150 ரூபாயாக உயர்ந்திருந்தது. 'செய்தி'யில் எனது கட்டுரைகளுக்கு மாதம் 40 ரூபாய் அளிக்கப்பட்டது. இதனை எழுதும்போது, ராஜகோபாலின் செய்திக் கட்டுரை ஒன்று ஏற்படுத்திய பரபரப்பு நினைவுக்கு வருகிறது.

'கலைச் செல்வி' பத்திரிகை ஆசிரியரும், யாழ்ப்பாணத்தின் சிறந்ததொரு எழுத்தாளருமான 'சிற்பி' (சரவணபவன்) பற்றிய செய்தியொன்றை ராஜகோபால் 'செய்தி'க்கு கட்டுரையாக அனுப்பியது பெரும் சர்ச்சையைக் கிளப்பியது. 'செய்தி' நிர்வாக ஆசிரியர் ரா.மு. நாகலிங்கத்திற்கு 'சிற்பி' புகார் செய்ய, அப்பொழுது 'செய்தி' ஆசிரியராகவிருந்த பெரி. சுந்தரலிங்கம், ராஜகோபாலுடன் தொடர்பு கொண்டு நிலைமைப்பற்றி ஆராய்ந்திருக்கிறார். "பரபரப்பான செய்தியை வாசகர்களுக்குத் தரவேண்டும் என்பதே நோக்கம். தவிர, தவறான எண்ணத்துடன் எழுதப்பட்டதல்ல" என்று ராஜகோபால் வாதாடியும் பிரச்சினை முடியவில்லை. யாழ் அரசியல் பற்றி தப்பாக எழுதி 'முடிச்சு' போடுவதாக 'சிற்பி' அடுக்கடுக்காக குற்றம் சுமத்த, இக்கட்டான நிலை ராஜகோபாலுக்கு ஏற்பட்டதுடன், 'பிரச்சனைக்குரிய செய்தியாளர்' என்ற அவப்பெயரும் சூட்டப்பட்டது. சாவகச்சேரி எம்.பி. வி.என். நவரத்தினம் சம்பந்தமாக 'செய்தி'யில் ராஜகோபால் கடுமையாக எழுதியதையும், அவருக்கு எதிரான பாணாமாக 'சிற்பி' தொகுத்திருந்தார். "ஒரு பத்திரிக்கை ஆசிரியர் மறுப்புச் செய்தி எழுதுவதற்குப் பதிலாக நடுநடுங்கலாமா? அவர் கூறுவதெல்லாம் சுத்தப்பொய்!" என்று ராஜகோபால் தன்னிலை விவக்கம் கூறியும் அது எடுபடவில்லை. அவரின் 'செய்தி' கட்டுரைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

இதனை ஏன் எழுதுகிறேன் என்றால்; தனது செய்தியாளனை நியாயம், நேர்மை அறிந்து அவனது சேவையை அளந்து பார்த்து காப்பாற்ற வேண்டிய தராக முன், எதிர்ப்பாட்கம் சாய்ந்து விட்டதாகவே உணர்கிறேன்.

மலையகத்தில் 'ஈழநாடு'வின் அறிமுகம்-வளர்ச்சிக்குக் கடுமையாக உழைத்த ரா.மு. நாகலிங்கம், அந்த உந்துதலின் வெளிப்பாடாக 'செய்தி' வார-ஏடு ஆரம்பித்தார். கு.இராமச்சந்திரனுக்குப் பின்னர் ஆசிரியர் பதவிக்கு நான் அழைக்கப்பட்டேன். 1967-ல் 'ஈழநாடு' விட்டு வெளியேறி கண்டியில் 'செய்தி'யில் சேர்ந்தபோது

எனது சம்பளம் ரூ. 200/- மலையகத்தில் தமிழ்த் தினசரியாக 'செய்தி' வர வேண்டும் என்று அவர் எண்ணியபோதிலும், பத்திரிகை தொடர்ந்து நடத்துவது எத்தனை விஷப்பீர் செயானது என்பது காலம் கடந்த பின்னர்தான் ரா.மு.நா கலிங்கத்துக்குப் புரிந்தது.

நாற்பத்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் இன்று ராஜகோபாலை மனக்கண்ணால் பார்க்கின்றேன். ஓர் பத்திரிகையாளன், சாகும் தறுவாயிலும் எழுத்துப்பணியில் இருக்க வேண்டும் என்று தமிழறிஞர் ஒருவர் கூறியது எதிரொலிக்கிறது. "நமக்குத் தொழில் கவிதை... இமைப்பொழுதும் சோராதிருத்தல்..." என்று கூறினார் பாரதியார். இதுபோல நம்மிற் சிலர், சாகும்போதும் எழுத்துப்பணியில் நீடிக்க வேண்டும் என்று வைராக்கியத்தில் உள்ளனர். அதாவது, "நமக்குத் தொழில் எழுத்து..."

இமைப்பொழுதும் சோர்வாதிருத்தல்...” இந்தப் பட்டியலில் ராஜகோபாலும் இடம்பெற்று, தான் பெற்ற ‘புதினம்’ சஞ்சிகையின் பத்தாவது ஆண்டை கொண்டாடும் மகிழ்ச்சியில் மார்தட்டி நிற்கின்றார்.

பத்திரிகையை யாரும், எப்பொழுதும் ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால், அதனை அணையவிடாமல் தொடர்வது ஒரு சவால். இதற்கு, தன்னம்பிக்கை, துணிச்சலுடன், ஸ்திரமான பத்திரிகையாளனாக இருக்க வேண்டியது அவசியம். ராஜகோபாலுக்கு ‘ஈழநாடு’ உரமிட்டது என்றால், ‘செய்தி’ தளம் அமைக்க, ‘தினகரன்’ வலு கொடுத்தது. பரவலான அனுபவங்களையும், உறவுகளையும் பெற்றுக் கொண்ட அவர், லண்டன் சென்று தமிழன், ஈழசேகரி என்று ஆரம்பித்து, இன்று ‘புதினம்’ வெற்றியை கொண்டாடுகின்றார். ‘ஈழநாடு’வின் பரந்த நீண்ட ஒவ்வொரு ‘வேரும்’ மிகவும் பலம் பொருந்தியது. எந்த மண் என்றாலும் சொந்தப் பலத்தில் நிற்கக் கூடியது. ‘ஈழநாடு’ ஆரம்பத்திலும், நடுவிலும், இறுதிக்கட்டப் பகுதியிலும் தங்களை முழுமையாக அர்பணித்துக் கொண்ட வர்கள் இன்று, சொந்த மண்ணுக்கு வளம் சேர்த்து ‘குரல்’ கொடுக்கின்றனர். எதிர்நீச்சல், சவால், அலைச்சல் என்று பல நெருக்கடிகளை எதிர்கொண்டிருந்தாலும், ராஜகோபால் போன்றவர்கள் நம்பிக்கை இழக்காமல் அதன் பலனை இன்று, நாடுகளின் நாலா பக்கங்களிலும் அறுவடை செய்து கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. ராஜகோபாலின் எழுத்துப்பணி - அந்தப் புனித யாத்திரை தொடர எனது வாழ்த்துக்கள். ■

**பத்தாண்டு நிறைந்து பதினொராவது
ஆண்டில் பவனி வரும் ‘புதினம்’
இதழுக்கு இதயபூர்வ வாழ்த்துக்கள்!**

**லண்டன் சமீப மக்களின் இன்புஞ்சூர்ய
பல்வைத்திய நுபுணர்**

**D.V. PALANIVELL, F.D.S.R.C.S.,(Eng)
DENTAL SURGENT**

**உங்களுக்கு மிக வசதியான இடமான
EAST HAM HIGH STREET, NORTH**

(Six Kumars நிறுவனத்துக்கு முன்பாக)

**இப்போது புதிய இடத்துக்கு இடமாறியுள்ளோம்
என்பதை மகிழ்ச்சியுடன்**

தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தொலைபேசி: 07939242169

புதினக்கிளவ்

பொ. சண்முகநாதன்
(நுகைச்சுவை எழுத்தாளர்)

பாமா ராஜகோபால்
என்று
எழுத்துலகில் பெருமை
பெற்றவர். திரு.
இ.கே.ராஜகோபால்
(‘அப்பா’ என்பதில் உள்ள
‘பா’வும் ‘அம்மா’ எனபதில்
‘மா’வும் சேர்ந்தாலும் அந்த
“பாமா” வரும்தானே! சும்மா
சொல்லக்கூடாது அவர் தமது
பெற்றோர்கள்மீது மிகுந்த பசும்
கொண்டவர்.)

எனக்கும் நண்பர்
ராஜகோபாலுக்கும் வயது
வித்தியாசம் சற்று அதிகமாக
இருந்தாலும் இன்னொரு வகையில்
சமகாலத்தில் எழுத்துலகிற்கு
வந்தவர்கள் எனலாம்.
அப்போதெல்லாம் ஒரு காலத்திலே
கயாவும் அனுகயாவும் ஈழகேசரியில்
போட்டி போட்டுக்கொண்டு
எழுதியது போலத்தான் நாங்களும்தான்.
ஈழநாட்டிலும் சரி, கலைச்செல்வி,
புதினம், வெள்ளி, சுதந்திரன்,
இதழ்களிலும் கூட “நானா? நீயா?
விட்டேனா பார்? என்றவாறாகத்தான்
நாம் எழுத்துலகில் நடைபயின்றோம்.
இலங்கை வானொலியில் குறு நாடகங்கள்
எழுதத் தொடங்கியதும் அப்படித்தான்.

பின்னர் திரு. இராஜகோபாலுக்கு
ஈழநாடு ஆசிரியர்குழுவில் பணியாற்றும்
வாய்ப்புக் கிடைத்தது. (வாய்ப்பு என்பது
ஈழநாட்டுக்கா, இராஜகோபாலுக்கா என்று
சொல்லும் அளவுக்கு பிரகாசித்தார்.)

பத்திரிகையாளன் இலக்கியம்
படைப்பவனாக இருக்க வேண்டியது
அவசியமில்லை. இராஜகோபால்
இலக்கியவாநியாக இருந்து
பத்திரிக்கைத் துறைக்கு வந்தவர்
என்பதாலும், அதன் பின்னரும்
இலக்கியம் படைப்பவராக
இருந்தாலும் அங்கும் அவரால்

புதினம்

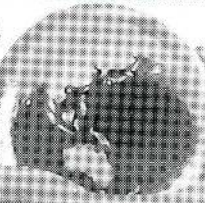
‘புதினம்’ செய்ய முடிந்தது.
எழுத்திலே ஒரு வித
கலைத்துவமும் சொல்ல
வேண்டியதை கவையாக
எழுதுவதும் அவரது
தனித்துவம் எனலாம்.

ஈழநாட்டை அடுத்து
அவருக்குத் தினகரனில்
பணியாற்றும்
வாய்ப்புக்கிடைத்தது. அங்கும்
அவரது நேதா விலாசத்தையும்
முத்திரைகளையும் கண்டோம்.
எந்தப் பத்திரிகையும் அவரை
வலிய (வருந்தி) அழைத்துத்
தம்முடன் சேர்த்துக்கொள்ளும்
அளவிற்கு அவரது புகழ்
பரவிவிட்டது.

அக்கரைச் சீமையிலும்
அதுதான் கதைபோல் இருக்கிறது.
முதலில் அங்கு ஈழகேசரி இதழை
நடத்தி வந்தார். (அந்த இதழ்களில்
சிலவற்றில் கூட எனது கட்டுரைகள்
இடம்பெற்றன.)

சில நிர்வாகப் பிரச்சினைகள்
காரணமாகவோ என்னவோ
அதிலிருந்து விலகி ‘புதினம்’
பத்திரிகையை அவர் தொடங்க
வேண்டி வந்தது. அவரிடம்தான்
இத்துறையில் போதிய அனாவமும்
ஆற்றலும் இருக்கிறதே. உடனேயே
‘புதினம்’ பத்திரிகையைத் தொடங்கி
இன்று அது தனது பத்தாவது ஆண்டை
நிறைவு செய்கின்றது. அவருக்கும் அவரது
‘புதினம்’ இதழுக்கும் எனது
மனம்நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நண்பன் இராஜகோபால்...
ஆம், கொள்கை அளவில்
எமக்கிடையே சில முரண்பாடுகள்
இருந்தபோதிலும் இன்றளவும் நாம்
நண்பர்கள்தாம்.

அ வ ர்
 இடதுசாரி எண்ணம்
 கொண்டவர் - இலக்கிய
 உலகைப் பொறுத்த வரையில் அவர்
 முற்போக்கு... நான் தமிழரகக்கட்சி
 ஆதரவாளனாக இருந்தபோதிலும் எமது நட்பு
 நாகரிமாகத்தான் இருந்தது. அவரும் சரி நானும் சரி
 சந்திக்கும்போது இணக்கமான கருத்துக்களைத்தான்
 பரிமாறிக் கொள்வோம். முரண்பாடான கருத்துக்களை
 வெளியிடுவதை நாகுக்காகத் தவிர்த்துக்கொள்வோம்.

அவருக்குப் பிடிக்காத முறையில் நான் நடந்து கொண்டால் அல்லது
 எழுதினால் ஆக மிஞ்சிப்போனால் “ஏன் ஐசே உமக்கு உந்த வேலை?”
 என்பதுடன் நிறுத்திக்கொள்வார் மேற்கொண்டு பேசமாட்டார்; நானும்தான்.
 என்னுடைய ‘வீர’மெல்லாம் எழுத்தளவில்தான்.

முற்போக்காளர்களைக் கிண்டல் செய்யும் வகையில் ‘யதார்த்த எழுத்தாளன்’ என்ற
 கதையினை நான் எழுதியபோதும், இலங்கை வானொலி சன்மானமாக அனுப்பிய சிங்களக்
 காசோலையை நான் திருப்பி அனுப்பியபோதும் அவர் என்னுடன் அப்படித்தான் நடந்து
 கொண்டார்.

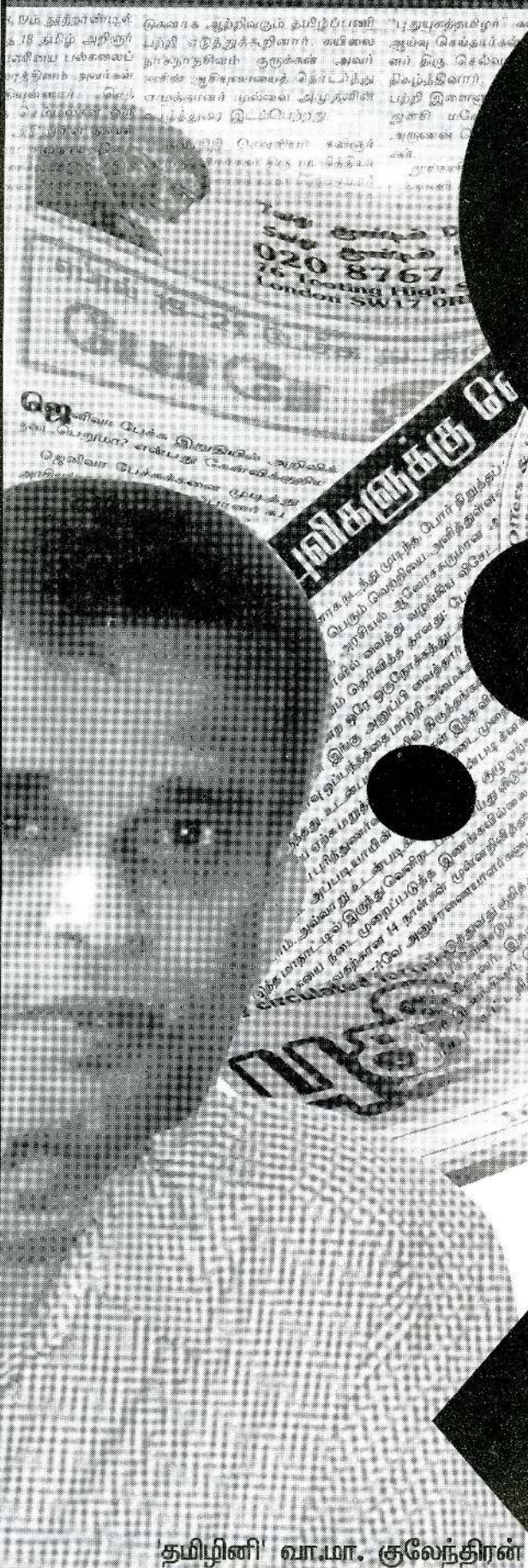
எம்மிடையே உள்ள அந்த நயத்தக்க நாகரிகத்தால்தான் எமது நட்பு இன்னமும் நீடித்து
 வருவதற்கு காரணமாக இருக்க வேண்டும்

சிலர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். “அவர் அங்கும் கலை - இலக்கியம் - பத்திரிக்கை என்று
 செலவழித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார். எல்லாவற்றையும் ‘மனிசி’க்காரியின் வருமானத்தை
 வைத்துத்தான் சமாளித்து வருகின்றார்.”

ஆனால் புதினத்தைப் பார்க்கின்றபோது - அது பத்தாவது ஆண்டில் வெற்றிநடை
 போடுவதை கவனிக்கும்போது, எனக்கு அப்படித் தோன்றவில்லை. அவர் ‘நன்றாக’
 வாழ்வதாகவே தெரிகின்றது. நிறைவாகக் கூறுகின்றேன் அவர் எனக்கு நண்பனாக
 இருப்பதையிட்டு பெருமையடைகின்றேன். அவர் பணி சிறக்க - புதினம் மேலும் வளர எனது
 வாழ்த்துக்கள். ■

தமிழ் வளராத செயல்கள் நூல
 வேதில் மொழியெயர்க்கப்படவேண்டு

பக்குவமான ஒரு பத்திரிகைகாரர்

ஈராஜகோபால் - இது தமிழ் பத்திரிகை உலகில் அன்றும் - இன்றும் கொடிகட்டிப் பறக்கின்ற பெயர்.

ஈழநாட்டில் “ஈழநாடு” பத்திரிகையில் இறக்கை கட்டிப் பறந்த அந்தப் பத்திரிகையாளர். பின்னர் தேசியப் பத்திரிகையான “தினகரனில்” தன்னை இணைத்துக்கொண்டார்.

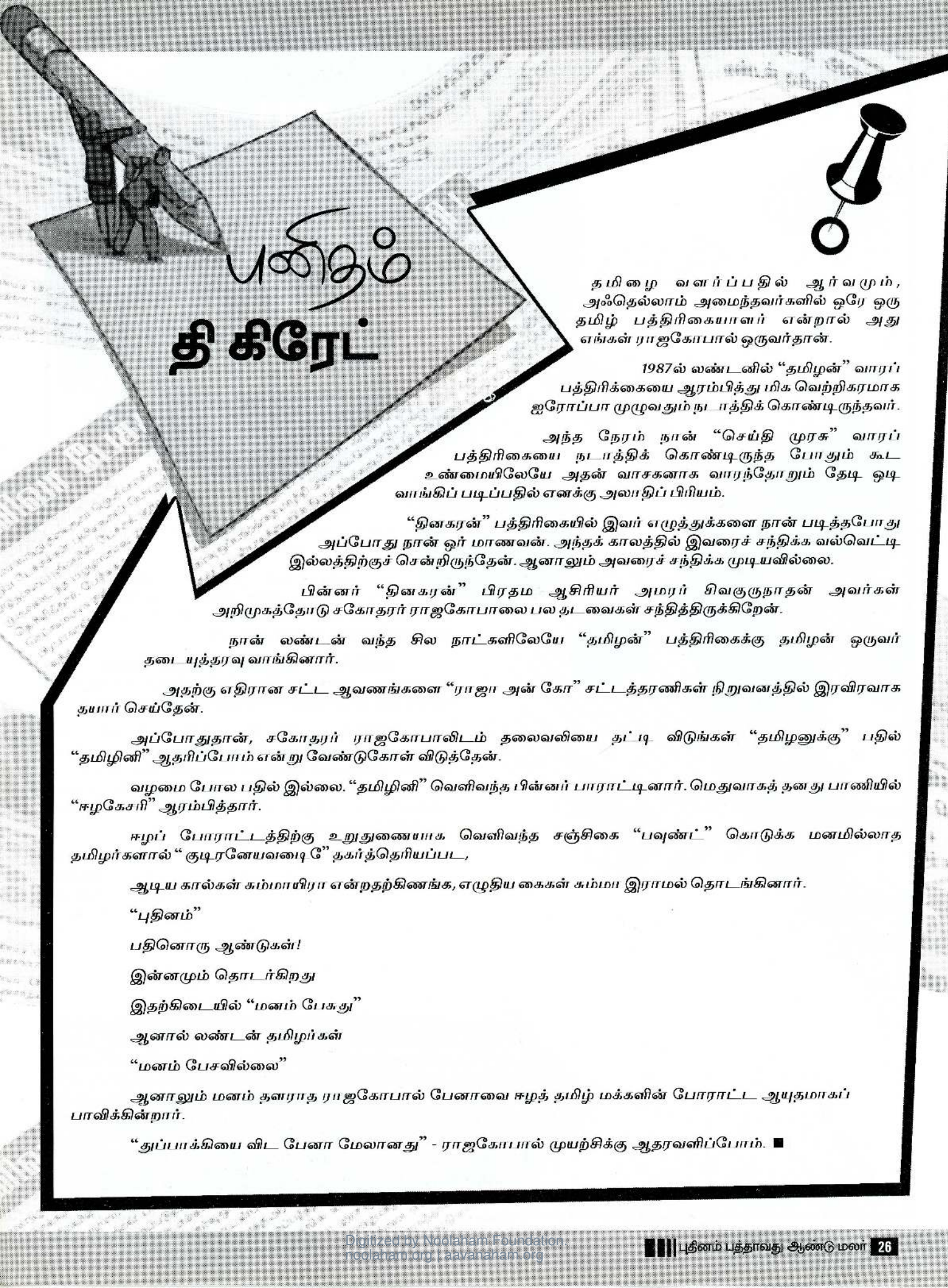
பத்திரிகைத் துறையில் நாற்பது ஆண்டு கால அனுபவம். ஆனாலும் கொள்கைமாறாத பணத்தால் வாங்க முடியாத பக்குவமான ஒரு பத்திரிகைக்காரன்.

1985ல் லண்டன் வந்திறங்கி விமான நிலையத்தில் அகதி அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டு, நிரந்தர வதிவிட விசாவைப் பெற்றுக் கொண்ட போதும் கூட, தன் சாகும்வரை தனது பத்திரிகைத் தொழிலை பத்தினியாக ஏற்றுக் கொண்டவர் என் இனிய உடன்பிறப்புராஜகோபால்.

அமைதியான பேச்சு, ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கை, இல்லறத்தை மதிக்கும் தன்மை, ஈழத்தின் மீது மாறாத பற்று, உலகம் முழுவதும் அறிந்த பத்திரிகையாளன், ஊராரை உதறித் தள்ளாமை, எளிமைத் தோற்றம், ஏற்றம் தமிழர்க்காய் என எழுதுகோலைப் பாவிக்கும் முறைமை, ஒற்றுமை குடும்பத்திலிருந்து தான் ஆரம்பமாக வேண்டும் என்று அதற்கு உதாரணமாய் குடும்பத்தை கோவிலாக மதித்தல், ஒங்கிக் குரல் எழுப்பாமையும், ஒளவைத்

ஐரோப்பாவின் முதல் தமிழ் இதழாக பாரிஸிலிருந்து வெளிவந்த “செய்தி முரசு”வை படைத்தவர் இவர். லண்டனில் “தமிழினி” “தமிழினி முரசு”, ஆகிய இரு வெளியீடுகளுக்கு ஆசிரியராக இருக்கிறார். சமீபத்தில் வைகோவைத் தமிழகத்தில் நேரில் சந்தித்து, பரபரப்பான பேட்டியை “புதினம்” இதழில் எழுதியிருந்தார். பல தமிழ் நூல்களை எழுதி வேகமாக வெளியிட்டு வரும் வா.மா. குலேந்திரன் லண்டனில் சட்ட நிறுவனமொன்றை நடாத்தி வருகிறார்.

தமிழினி வா.மா. குலேந்திரன்

பனிதம் திகிரேட்

தமிழை வளர்ப்பதில் ஆர்வமும், அஃதெல்லாம் அமைந்தவர்களில் ஒரே ஒரு தமிழ் பத்திரிகையாளர் என்றால் அது எங்கள் ராஜகோபால் ஒருவர்தான்.

1987ல் லண்டனில் “தமிழன்” வாரப் பத்திரிக்கையை ஆரம்பித்து மிக வெற்றிகரமாக ஐரோப்பா முழுவதும் நடாத்திக் கொண்டிருந்தவர்.

அந்த நேரம் நான் “செய்தி முரசு” வாரப் பத்திரிகையை நடாத்திக் கொண்டிருந்த போதும் கூட உண்மையிலேயே அதன் வாசகனாக வாரந்தோறும் தேடி ஒடி வாங்கிப் படிப்பதில் எனக்கு அலாதிப்பிரியம்.

“தினகரன்” பத்திரிகையில் இவர் எழுத்துக்களை நான் படித்தபோது அப்போது நான் ஓர் மாணவன். அந்தக் காலத்தில் இவரைச் சந்திக்க வல்வெட்டி இல்லத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். ஆனாலும் அவரைச் சந்திக்க முடியவில்லை.

பின்னர் “தினகரன்” பிரதம ஆசிரியர் அமரர் சிவகுருநாதன் அவர்கள் அறிமுகத்தோடு சகோதரர் ராஜகோபாலை பல தடவைகள் சந்தித்திருக்கிறேன்.

நான் லண்டன் வந்த சில நாட்களிலேயே “தமிழன்” பத்திரிகைக்கு தமிழன் ஒருவர் தடையுத்தரவு வாங்கினார்.

அதற்கு எதிரான சட்ட ஆவணங்களை “ராஜா அன் கோ” சட்டத்தரணிகள் நிறுவனத்தில் இரவிரவாக தயார் செய்தேன்.

அப்போதுதான், சகோதரர் ராஜகோபாலிடம் தலைவலியை தட்டி விடுங்கள் “தமிழனுக்கு” பதில் “தமிழினி” ஆதரிப்போம் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தேன்.

வழமை போல பதில் இல்லை. “தமிழினி” வெளிவந்த பின்னர் பாராட்டினார். மெதுவாகத் தனது பாணியில் “சுழகேசரி” ஆரம்பித்தார்.

சுழப் போராட்டத்திற்கு உறுதுணையாக வெளிவந்த சஞ்சிகை “பவுண்ட்” கொடுக்க மனமில்லாத தமிழர்களால் “குடிநேயவழி” தகர்த்தெரியப்பட,

ஆடிய கால்கள் கம்மாயிரா என்றதற்கிணங்க, எழுதிய கைகள் கம்மா இராமல் தொடங்கினார்.

“புதினம்”

பதினொரு ஆண்டுகள்!

இன்னமும் தொடர்கிறது

இதற்கிடையில் “மனம் பேசுது”

ஆனால் லண்டன் தமிழர்கள்

“மனம் பேசவில்லை”

ஆனாலும் மனம் தளராத ராஜகோபால் பேனாவை சுழத் தமிழ் மக்களின் போராட்ட ஆயுதமாகப் பாவிக்கின்றார்.

“துப்பாக்கியை விட பேனா மேலானது” - ராஜகோபால் முயற்சிக்கு ஆதரவளிப்போம். ■

SKC

ESTD
1992

SRI KANTH & CO

Solicitors & Property Business Centre

SOLICITORS & ESTATE AGENTS

**Property Sales, Letting
& Conveyancing
Under One Roof**

We also practise in the following areas of Law

- Immigration
- Wills & Probate
- Conveyancing - Residential
- Conveyancing - Commercial
- Landlord & Tenants
- Liquor Licensing
- Matrimonial / Family
- Employment Matter
- Consumer Problems
- Civil Litigation
- Housing Matter
- Welfare Matter

557 High Road, Wembley

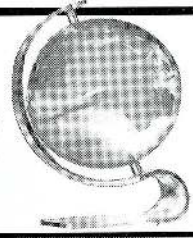
Middlesex HA0 2DW

Tel: 020 8795 0648

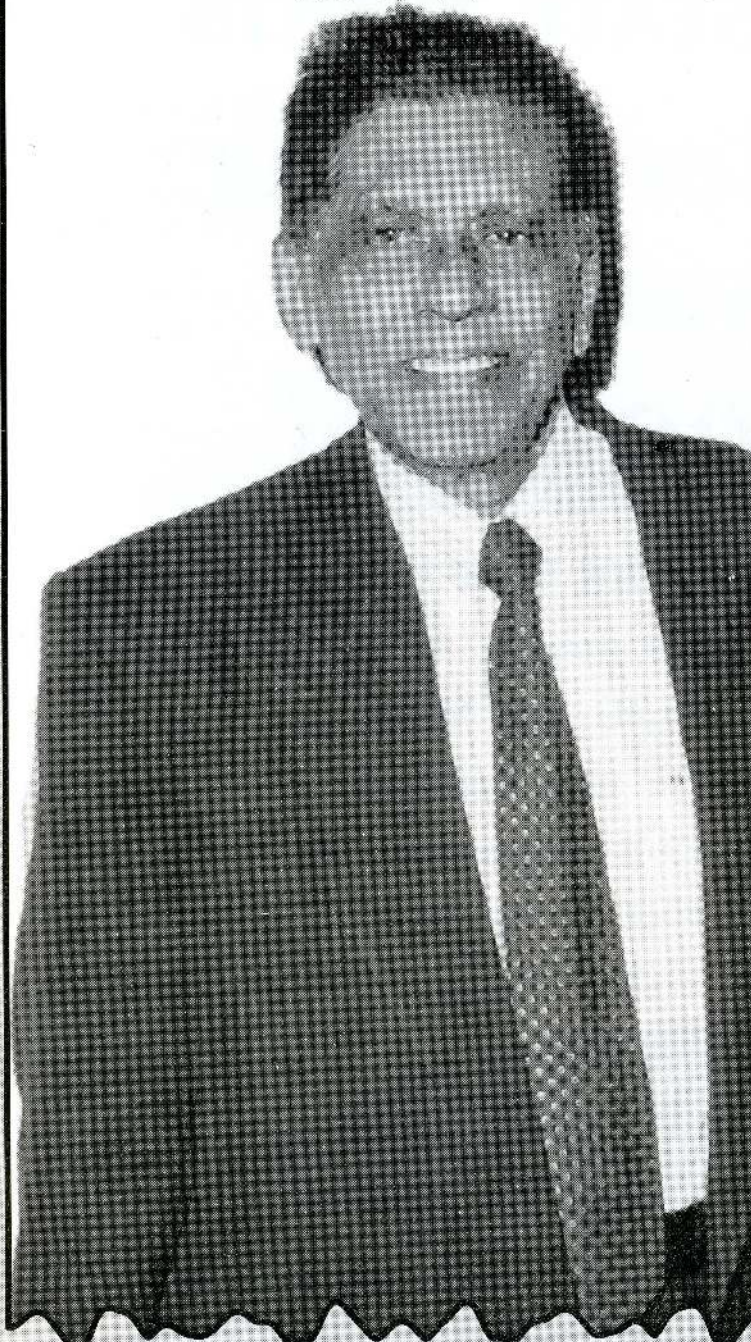
Fax: 020 8795 0649 / Mob: 07831 195 979

உலகத் தலைநகரில் சாதனை படைத்த

ராஜகோபால்

-பொன்.பாலசுந்தரம்
(மூத்த பத்திரிகையாளர்)

இலங்கையின் பத்திரிகைத் தொழிலை ஆய்வு செய்து பார்த்தால், 20ம் நூற்றாண்டின் கடை சிப்பகுதி அதாவது கடைசி 50 ஆண்டுகளும் வரலாறு படைத்த ஒன்றாக இருப்பதைக் காணலாம். இலங்கையில் தேசியப் பத்திரிகைகள்தான் தனித்துவத்தைப் பெற்று நிலைத்து நிற்க முடியும் என்ற கொழும்பின் தனிப்போக்கை மாற்றியமைத்த நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்த காலம் எனவும் சொல்லலாம்.

தென் இலங்கை உட்பட நாட்டின் இதர பகுதிகளும் சாதிக்க முடியாத ஒரு பெரும் சாதனையை வட இலங்கை சாதித்தது. அதுதான் பெரியார் கே.ஸி.தங்கராசா அவர்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஈழநாடு என்ற தினப் பத்திரிகை. இப்பத்திரிகை வெளிவந்தவுடன் கொழும்பில் அதாவது தேசியப் பத்திரிகை நிறுவனங்களில் அதிர்வு ஏற்பட்டது.

ஒருசில வார, மாதப் பத்திரிகைகளுக்கு முன்னோடியாக இருந்த யாழ்ப்பாணம் தினப் பத்திரிகை ஒன்றை ஆரம்பித்து ஒரு பெரும் சாதனை படைத்துவிட்டது.

ஈழநாடு என்ற பெயர் சிங்கள அரசில்வாதின்கள் மத்தியில் பல வியாக்கியானங்களுக்கு உள்ளாகி பாராளுமன்றம்வரை வந்துவிட்டது. ஈழம் என்னும் பெயர் தனிநாட்டைக் குறிப்பதாகவும், தமிழர்கள் திட்டமிட்டுத்தான் இந்தப் பெயரை - ஈழநாடு - வைத்திருப்பதாகவும் புகார் கூறப்பட்டது. கொழும்புப் பத்திரிகை ஒன்றின் பாராளுமன்ற நிருபராக நான் இருந்தபோதிலும் தமிழர்களினால், தமிழர்களால், தமிழ் மண்ணில் நடத்தப்படும் ஒரு தினப்பத்திரிகை மீது தெரிவிக்கப்பட்ட இப்புக்கார் எனக்கு ஆத்திரமாக இருந்தது. நான் இந்தத் தகவலை பெரியார் தங்கராசா அவர்களுக்கு தொலைபேசிமூலம் தெரிவித்திருந்தேன்.

இச் செய்தியைக் கேட்ட அம் இது பற்றிய முழு விபரங்களையும் அறிவதற்காக திரு. தங்கராசா அவர்கள் என்னிடம் வேலை முடிந்து போவதற்கு முன்னர் பம்பலப்பிட்டியில் உள்ள தமது வீட்டிற்கு வந்து செல்லும்படி கேட்டிருந்தார். அவர் அழைப்பை ஏற்று நான் அங்கு சென்றபோது திருவாளர்கள் மொன்னா விக்கினராசா, (இவர் சேர் கந்தையா வைத்தியநாதனின் மருமகன்) பெரிய கம்பனி ஒன்றின் முகாமையாளராக

இருந்த கணபதிப்பிள்ளை, மலையகக் காந்தி என அழைக்கப்பட்டு வந்த எஸ்.கே. இராஜலிங்கம் (அப்போது இவர் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசின் உப - தலைவர்) திரு.தங்கராசாவுடன் ஆலோசனையிலிருந்தனர். திரு. இராசலிங்கம் அவர்கள் ஈழநாடு பத்திரிகையின் ஆலோசகராக திரு. தங்கராசா அவர்களுக்குப் பக்கபலமாக இருந்ததும் எவருக்கும் தெரியாது. திரு. இராசலிங்கம் அவர்களைப் பற்றி அனேகர் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றுவரை இத்தகவலைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டது இல்லை.

ஈழம் என்ற சொல்லுக்கு சிங்கள இனவாதிகள் தெரிவித்த கருத்திற்கு பாராளுமன்றத்தில் தமிழ் எம்.பி. ஒருவர்மூலம் பதில் சொல்லுவதற்கான முயற்சிகளை இவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர். சரித்திரத்திலும், இலக்கியத்திலும் ஈழம் என்று கூறப்பட்டிருக்கும் விபரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு பின்னர் பாராளுமன்றத்தில் விளக்கிக் கூறப்பட்டது.

இந்தச் சந்திப்பில் திரு. பொன்னா விக்கினராசா அவர்கள் சமூமாயிருந்தது எனக்கு வியப்பாக இருந்தது. இவர் உலக வங்கியில் பெரிய பதவி வகித்திருந்தவர். தமிழ் அவ்வளவாகப் பேசமாட்டார். ஆனால் தமிழில் இவருக்கு இருந்த ஆர்வம் அளப்பரியது. தமிழ்ப் பற்றில் இவர் ஒரு தீவிரவாதியாக இருந்தார். இதனால் இவர் இரவு வேளைகளில் தமிழ் இயக்கங்களுடன் உறவாடுதே தமது கடமையெனக் கருதினார். காலப்போக்கில் இவர் மிகத் தீவிரமாக தமிழ்ப்பணியில் ஈடுபட்டது அரசாங்கத்துக்குத் தெரியவந்தது மட்டுமல்லாமல் பாராளுமன்றத்துக்கு உள்ளேயும் இவர் பெயர் வந்துவிட்டது.

ஈழநாடு பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்குத் தூணாக இருந்தவர்களில் ஒருவரைப் பற்றி எழுதுவதற்கு முன்னர் அந்தப்பத்திரிகை பற்றிக் கூறவேண்டுமென்ற ஆதங்கத்துடன் தான் இவ்விபரங்களை இங்கு குறிப்பிட்டேன்.

ஈழப் பத்திரிகை உலகின் தாய்தான் ஈழநாடு. பிராந்தியப் பத்திரிகை ஒன்றை வெற்றிகரமாக நடத்தலாம் என்று ஒரு நம்பிக்கையை மக்கள் மனதில் நிலை கொள்ளச் செய்தது ஈழநாடு பத்திரிகைதான். இதனால்தான் பிற்காலத்தில் பல பத்திரிகைகள் துணிவாக வெளிவரத் தொடங்கின. தற்போதைய போராட்டங்களுக்குப் பக்கபலமாக பத்திரிகைகள் இன்று வெளிவருவது பாராட்டுக்குரிய ஒன்று.

ஈழநாடு பத்திரிகையின் வளர்ச்சியில் ஈழ மண்ணின் மைந்தர்கள் பலருக்கு பங்குண்டு.

இவர்கள் பத்திரிகைத் தொழிலில் சாதனை படைத்தவர்களாகவும் விளங்கினர். செய்திகள் சேகரிப்பதிலும், அவற்றில் முக்கியத்துவத்தை எடை போடுவதிலும், செவ்விகண்டு சிறப்பாக அவற்றைப் பண்ப்பதிலும், கட்டுரைகளை மக்கள் ரசித்துப் படிக்கக் கூடியவாறு அமைப்பதிலும், பத்திரிகையின் பக்கங்களை வளர்ச்சிப்படுத்துவதிலும், சிறப்புக் கட்டுரைகளை எழுதுவதிலும் மிகச் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்பது பெருமைக்குறியது.

பத்திரிகை ஒன்றின் தயாரிப்புக்குத் தேவையான அணுகுமுறைகளை, யுத்திகளை எல்லாம் கசடறக் கற்றுத் தேரியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். ஈழநாடு பத்திரிகையில் கமையாற்றியவர்கள் பற்றி மட்டும்தான் நான் எழுதுவதால் மற்றவர்கள் குறைபடக்கூடாது.

ஈ.கே. ராஜகோபால், எஸ்.திருச்செல்வம், மகாலிங்கசிவம் (மாவி), எஸ்.கோபாலரத்தினம், சபாரத்தினம் (சசிபாரதி), மனோகரன் மயில்வாகனம், பெருமாள், கே.சி. மகாதேவா போன்றார் என்பதுபகத்துக்கு வருகின்றனர்.

இவர்களைப்போல ஈழநாடு பத்திரிகையில் ஆசிரிய பீடத்தைச் சிறப்பித்த பெருமைக்குரியவர்கள் பலர் உள்ளனர். சுன்னாகத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த ஈழகேசரிப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக நீண்டகாலம் பணியாற்ற இராஜ அரியரத்தினம், யாழ் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபராக இருந்து பின்னர் ஈழநாடு பத்திரிகையின் ஆசிரியப் பணியை ஏற்ற சபாரத்தினம், வீரகேசரியின் ஆசிரியராக இருந்து பின்னர் ஈழநாடு பத்திரிகைக்கு வந்த பிரபல கோபி.ஹரன் போன்றவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்.

ஈழநாடு பத்திரிகையின் எல்லாத்துறைகளிலும் ஆணிவேராக இருந்த முன்மூர்த்திகள் இன்று உலக நாடுகளில் பத்திரிகைத் தொழிலில் சாதனை படைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பணம் படைத்தவர்களாகக் கூட சாதிக்க முடியாதவற்றை இவர்கள் துணிவாக மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உலகத் தலைநகரில் இருந்து வெளிவரும் புதினம் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஈ.கே. ராஜகோபால், கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் எஸ். திருச்செல்வம் (இவர் ஐ. பி. சியின் அரசியல் விமர்சகராகவும் பணியாற்றுகிறார்) அஞ்சல் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் மகாலிங்கசிவம் (மாவி) (அஞ்சல் இட்போது தற்காலிக இடைநிறுத்தத்தில் உள்ளது) ஆகிய மூவருமே இவர்கள்.

புதினம் பத்திரிகை ஒரு இலவசப் பத்திரிகை. அரசியல், கலை, பண்பாடு, தமிழ் இலக்கியம், சமயம்

என்று பல்துறைச் செய்திகளைத் தாங்கிவரும் செய்திப் பத்திரிகையாகும். ஈழத் தாயக விடுதலைப் போராட்டச் செய்திகளுக்கு முக்கியத்தும் கொடுத்துவரும் ஒரு முன்னோடிப் பத்திரிகை. சுமார் 10 வருடங்களுக்கு முன்னர் இப்பத்திரிகை வெளிவந்த போது இப்போது வெளிவரத்தொடங்கியிருக்கும் பத்திரிகைகள் இருக்கவில்லை. அந்த நேரத்தில் ஈழப் போராட்டச் செய்திகளைத் துணிவாக வெளியிட்ட பெருமை வாய்ந்த பத்திரிகை. பத்து வருடங்கள் ஒரே கொள்கையுடன் செய்திகளை அதாவது ஈழப் போராட்டச் செய்திகளை வெளியிட்டுவரும் பெருமைபுதினத்துக்கு உரியது எனச் சொல்லலாம்.

பலதரப்பட்ட, அதாவது சிறுகதை, இலக்கியம், விமர்சனம், கவிதை, உட்பட எழுத்துத் துறையில் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் தளம் அமைத்துக் கொடுத்து மனச்சாந்தி வழங்கியது புதினம். புதினத்தில் பெயர் பதிக்காத எழுத்தாளர்கள் இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

இதேபோல கலை வளர்ச்சிக்கும் புதினம் பெரும் பங்காற்றியமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். புலம்பெயர் வாழ் மக்கள் மத்தியில் இயல் இசை நாடகம் ஒரு புதுப் பரிணாமத்தை அடைய ராஜகோபால் அவர்களின் பத்திரிகை உதவி உள்ளது.

புலம்பெயர்ந்து இங்கு வந்து வர்த்தகங்களை ஆரம்பித்த எமது மக்களுக்கு விளம்பரம் செய்து வளர்ச்சிப் பாதைக்கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறது. இச்சேவையின் மூலம் சிறிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட வர்த்தக நிலையங்கள் முன்னணி வர்த்தக நிலையங்களாக வளர்ந்திருப்பதைக் காணலாம். உண்மையில் புதினம் இங்குள்ள அனேக பிரபல வர்த்தகர்களுக்கு ஒரு ஏணிப்படியாக இந்தப் பத்தாண்டு காலமும் சேவை செய்திருப்பது பெருமைக்குரியது. பாரட்டப்பட வேண்டியது.

புதினம் ஒரு இலவசப் பத்திரிகை என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அப்படி இருந்தும் ஒரு தேசிய பத்திரிகையினால் சாதிக்க முடியாததை திருப்திகரமாக செய்துவருகிறதெனக் கூறலாம்.

இப்படிப் புதினம் வெளிவரத் தொடங்கிப் 10 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இந்தப் 10 ஆண்டுகளும் புதினம் மக்களின் பத்திரிகையாக மலர்வடைந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ராஜகோபால் அவர்களின் திறமைக்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

நண்பர் ராஜகோபால் எழுத்தாற்றல் பெற்றவர். சிறுகதை, சிறப்புக் கட்டுரை, நேர்காணல், வர்ணனை, செய்தி சேகரித்தல், தொடர் கட்டுரைகளை எழுதுவது, விமர்சனம் செய்வது போன்ற பல துறைகளிலும் தனித்துவமான முத்திரை பதித்தவர்.

எந்த விஷயத்தையும் பத்திரிகைக்கு உரியவாறு அணுகுவதில் கெட்டிக்காரர். துணியைத் துணையாகக் கொண்டு எழுதக்கூடிய ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர். இவர் கடைப்பிடித்து வந்த இந்தத் தனித்துவம்தான் உலகத் தலைநகரான இலண்டனில் தமிழ்ப் பத்திரிகையை நடத்த பக்க பலமாக இருந்ததெனலாம்.

பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் அனேகரிடம் காணமுடியாத ஒரு பண்பு இவரிடம் மையம் கொண்டிருப்பதைப் பற்றி நான் அறிவேன். இது பற்றி பல எழுத்தாள நண்பர்கள் என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்கள். முற்றிலும் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு பண்பு அது எனலாம்.

அதுதான் மற்ற எழுத்தாளர்களைப் “படையுங்கள்” என ஊக்கப்படுத்துவது, உற்சாகப் படுத்துவதும். பத்திரிகையில் எழுதுவதுடன் நின்றுவிடாது அவற்றை புத்தக வடிவில் பிரசுரிக்க வேண்டுமெனத் தூண்டுவது. பல எழுத்தாளர்களைப் படைப்பாளிகளாக்கி எழுத்துலகத்திற்கு அறிமுகமாக்கி உள்ளது.

பத்திரிகைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்கு கல்யாண மார்க்கட் இல்லாத காலம் முன்னர் இருந்தது. கோழி மேய்த்தாலும் அரசாங்கப் பண்ணையில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்குப் பெண் கொடுக்கும் காலம் அது. ஆனால் பத்திரிகைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்கு அரசாங்க ஊழியர்களிலும் பார்க்க அதிக வருவாய் கிடைத்ததென்பதை எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை.

இதைவிட, இது ஒரு சுதந்திரமான தொழில். யார் சுதந்திரமாகவும், துணிவாகவும் செயல்பட விரும்பினார்களோ அவர்கள் மட்டும் பத்திரிகைத் தொழிலை நாடினார். இந்தப் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் நண்பர் ராஜகோபால்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடனக் கலையில் சிறந்து விளங்கியவர் ராகினி. பல மேடைகளில் இவரது நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுப் புகழ் பெற்றிருந்தவர். இந்தியாவரை சென்று நடனமேதை அடையார் லக்ஷ்மணவிடன் நடனக்கலையை முறைப்படி கற்று அக்கலைக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்த பெருமைக்குரியவர். ராகினியை ராஜகோபால் அவர்கள் திருமணம் செய்ய இருப்பதாகச் செய்தி வந்ததும், காதல்தான் இத்திருமணத்திற்கு உந்தையாக இருந்திருக்க வேண்டுமென பத்திரிகை வட்டாரங்கள் உட்பட மற்ற இடங்களிலும் கிககிக்ககள் வந்தன. ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. “பெரியோர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டபடி” திருமணம் நடைபெறுமென்ற வார்த்தைக்கமைந்த திருமணம்தான் ராஜகோபால் - ராகினி திருமணமாகும்.

இராஜகோபால் நாட்டுப் பற்றாளர். ஈழத்தவர் சாதனைகளையிட்டுப் பெருமைப்படுபவர். இதில் இவருக்குள்ள ஆர்வம் சில சமயங்களில் இவரை மிகை படக்கூற வைத்துவிடுகிறது. இவருக்குத்

துணைநிற்பது இவரது பேனாதான். நண்பர்கள் இவரைக் கைவிட்பாலும் இவரது பேனா இவரைக் கைவிடுவதில்லை.

ஆழிக்குமரன் ஆனந்தன் சேது சமுத்திரத்தை நீந்திக் கடந்த சாதனையை உலக நாட்டுச் சாதனைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பெருமை பேசியவர். “வல்வெட்டித் துறையிலிருந்த அமெரிக்காவரை” என்ற தொடர் சூழநாட்டில் தொடர் கட்டுரையாக வெளிவந்து பெரும் பாராட்டைப் பெற்றது. இதனால் இவருக்கு கிடைத்த பாராட்டுமறக்க முடியாத ஒன்று.

இதேபோல “யாரை நம்பி நாம் வாழ்ந்தோம் போங்கடா போங்க” என்ற ஒரு தொடர் சூழநாடு வாசகர்களிடம் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றிருந்தது. அனலைதீவுக்கும் எழுவை தீவுக்குமிடையில் மனித சஞ்சாரமற்ற தீவு உள்ளது. அதன் பெயர் பருத்தித்தீவு. அங்கு ஒரே ஒரு குடிமட்டும் தான் இருப்பதாக இவருக்குக் கிடைத்த தகவலைத் தொடர்ந்து அந்தத்தீவைக் கண்டுபிடிக்க நேரில் சென்றவர். அங்கு சென்று அந்தக் குடும்பத்தைச் சந்தித்து தொடர் கட்டுரையாக எழுதியிருந்தார். இப்படி ஒரு சிறிய தீவு இருப்பதாக இவரது கட்டுரை அறியத் தந்ததும் பலர் அந்தத் தீவைப் பார்க்கச் சென்றதாகச் செய்திகளே வெளிவந்தன.

நண்பர் ராஜகோபாலுடன் எனக்கு மிக நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு அவர் 1975ம் ஆண்டில் லேக்ஹவுஸ் நிறுவனத்தால் நடத்தப்பட்டுவரும் தினகரன் பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராக பணிபுரியச் சேர்ந்துகொண்டபோது கிட்டியது. அச் சமயத்தில் நான் அப்பத்திரிகையின் பிரதம பாராளுமன்ற நிருபராகவும், சிறப்பு நிருபராகவும் கடமையில் இருந்தேன்.

அப்போதெல்லாம் பாராளுமன்றப் பேச்சுக்களையோ, இதர செய்திகளைச் சேர்ப்பதோ இன்றுபோலச் சலபமான ஒன்றாக இருக்கவில்லை. பாக்டர் என்.எம்.பெரேரா, பாக்டர் கொல்லின் ஆர்.டி.சில்வா, பண்பாரநாயக்கா, ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம், எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம், எ.கந்தரலிங்கம், பிலிப், றொபர்ட் குணவர்தனாக்கள் என பிரபல்யம் வாய்ந்த ஆங்கிலப் பேச்சாளர்கள் இருந்தனர். இவர்களுடைய பேச்சுக்களை தமிழில் உடனுக்குடன் எழுதி பத்திரிகைக்கு அனுப்பிவிட வேண்டும். இது ஒரு மிக கஷ்டமான வேலை. காலை பத்து மணியிலிருந்து இரவு சுமார் ஒன்பது மணிவரை பாராளுமன்றம் நடக்கும். இரண்டுபேர் பேச்சுக்களைக் குறிப்பெடுத்து எழுதியாகவேண்டும். வேலை முடியும் நேரத்தில் அசதியாகவே இருக்கும்.

இந்தக் களைப்பைப் போக்கியாக வேண்டுமல்லவா? இதற்காகத்தானோ என்னவோ பத்திரிகைக் காரர்களுக்கான தனிக் கிளப் வைத்திருந்தார்கள். இந்தச் தாகசாந்தி இடம்கூட லேக்ஹவுசுக்கு முன்னால்தான் இருந்தது. இதைத்தவிர மற்றும் இரண்டு மதுபானக் கடைகளும் பக்கத்தில் வசதியாக அமைந்திருந்தன. எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் பாராளுமன்றத்துக்கு நிருபராக வந்த எவராவது

இவற்றைத் தரிசிக்காமல் போவது கிடையாது. அந்த நேரத்தில் எந்த நிருபரையாவது தேடிப் பிடிக்க வேண்டுமானால் இந்த இடங்களில் சுலபமாகக் கண்டுபிடித்துவிடலாம்.

பாராளுமன்றம் நீண்ட நாட்களுக்கு நடைபெறவேண்டிய ஒரு சமயத்தில் தினகரன் ஆசிரியர் சிவகுருநாதன் என்னை அழைத்து ராஜகோபாலை பாராளுமன்றத்திற்கு கூட்டிச் சென்று பேச்சுக்களைத் தயாரிக்கும் வேலையில் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டார். இது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. இவருக்கு முன்னர் பதவியிலிருந்த ஒருவரைத் தெரிவு செய்யாமல் ராஜகோபாலை எதற்காத் தெரிவு செய்தார் என்ற கேள்வி என்னைத் துளைத்தது. அதற்குப் பதிலை சிலமணி நேரத்தில் கண்டுபிடித்தேன்.

இராஜகோபால் விரைவில் எதையும் கிரகிக்கக் கூடியவராகவும், வேகமாக எழுதக்கூடியவராகவும் இருந்ததை அவதானித்துத்தான் சிவகுருநாதன் அவர்கள் இவரைத் தெரிவு செய்திருந்தார் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். சில நாட்களுக்குப் பின்னர் அவர் என்னை இதைச் சொன்னார்.

பாராளுமன்ற நிருபராக அங்கு வந்த முதல் தினத்திலேயே கூட்டம் முடிந்ததும் பட்டியோடு கண்டும் செல்வதைப்போல பத்திரிகையாளர் கிளப்பிற்குச் சென்று தாகசாந்தி செய்விட்டு உசாராக இருவரும் லேக்கவுஸ் சென்றது சமீபத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சிபோல தெரிகிறது. நண்பர் ராஜகோபால் இன்றும் இச்சம்பவத்தை ஒரு சுவாரஸ்யமாக பாராளுமன்றத்தைக் காண்பித்தபாலா பிறெஸ் கிளப்பில் பானத்தையும் காண்பித்துத் தந்தவிட்டார் என்று நண்பர்களுக்குக் கூறிவருகிறார்.

தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகில் இராஜகோபாலின் சாதனை பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படும். மொழி, இனம், செயற்பாடுகள் போன்ற எல்லாவற்றினாலும் மாறுபட்டும், வேறுபட்டும் உள்ள ஒரு அந்நிய நாட்டில் 10 வருடங்களாக ஒரு இலவசப் பத்திரிகையை நடத்தி சாதனை படைத்திருக்கும் ராஜகோபால் அவர்களது செயல் இன்று வேறு பத்திரிகைகள் தோன்ற முன்னோடியாக அமைந்ததைப்பதை பெருமையாக இங்கு பதிவுசெய்ய விரும்புகிறேன்

ராஜகோபால் இன்னும் பல ராஜகோபால்கள் தோன்ற வேண்டுமென்ற ஆசையுடன் செயற்படுவது அவரது பண்பின் அணிகலன் எனலாம்.

புதினம் வளரவேண்டும். ராஜகோபால் மலரவேண்டும்.

இந்தப் 10 ஆண்டுகளிலும் சாதிக்கத் தவறியவற்றை எதிர்காலத்தில் இன்னும் திறம்பச் சாதித்து சாதனை படைக்க நண்பர் ராஜகோபால் புதிய வேகத்துடன் முன்னிற்பாராக.

பத்திரிகைத் தொழிலைத் தாயாகவும், தாரமாகவும் மதிப்பவர். வாழ்க இவர் பணி. ■

F2 STATION SUPERSTORE

OFF LICENCE & GROCERS

TEL: 020 8503 4711
FAX: 020 8548 9564

Station Super Store

Newspapers, Phone Cards, Magazines,
Bus Pass, Pay Point ஆகியவற்றுடன்

உங்களுக்குத் தேவையான சகல விதமான
மளிகைப் பொருட்கள், பசுமையான மரக்கறி வகைகள்,
பழவகைகள் மற்றும்

உங்களது அத்தியாவசிய தேவைகளை நிறைவாகவும்
மலிவாகவும் பெற்றுக் கொள்ள நாடவேண்டிய இடம்.

உங்கள் உறவுகளுக்கு உடனுக்குடன் பணம் சென்றடைய

Money Transfer 020 8503 5446

5-6 Station Parade

High Street North

East Ham, London E6 1JD

Tel: 020 8503 4711 Fax: 020 8548 9564

உலக மக்களின் கவனம் தமிழினத்தின் பக்கம்
இலண்டன் மக்களின் கவனம் Station Super Store இன் பக்கம்

சித்திர புத்தாண்டு தமிழர்களின் புதுவருடமா?

டாக்டர் எஸ். தியாகராஜா

சித்திரைப் புத்தாண்டை பல சோதிடர்களும், பஞ்சாங்கங்களும் தமிழ் வருடப்பிறப்பாகக் கொண்டு பலன்களை ஆராய்ந்து பதிவு செய்வது யாவரும் அறிந்ததே. ஆனால் உண்மையில் இது தமிழர்களுக்குரிய புத்தாண்டுதானா? என்ற சர்ச்சை பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது.

தமிழர்களின் பண்டைகால இலக்கியங்களில், குறிப்பாக சங்ககால இலக்கிய நூல்களில் சித்திர வருடப்பிறப்பு பற்றிய தகவல்கள் ஏதும் இல்லை. மாறாக, நாம் தைப்பொங்கல் என்று கொண்டாடும் தை வருடப்பிறப்பே ஓர் ஆண்டின் ஆரம்பமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அப்படியானால் இந்த சித்திரை வருடப்பிறப்பு எப்படி தமிழர்களின் சமூக வாழ்க்கையில் நுழைந்தது என்பதை அறியவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

வட இந்தியாவில் வரணாசியை சாலிவாகனன் என்ற ஆரிய அரசன் ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில் சித்திரை மாதத்தை ஆரம்பமாகக் கொண்டு அறுபது ஆண்டுகாலச் சுற்றுவட்டத்தில் - அன்றைய பஞ்சாங்கம் தயாரிக்கப்பட்டது.

இந்த அறுபது ஆண்டுகளாவன பிரபவ, விபவ, கக்கில, பிரமோதாத, பிசோற்பத்தி, ஆங்கிரஸ், ஸ்ரீமுக, யுவ, யவு, தாது, ஈஸ்வர, வெருதான்ய, பிரமாதி, விக்கிரம, விஷு, சித்ரபானு, சுபானு, தாரண, பார்த்திப, விய, சர்வசித்து, சரவதாரி, வரோதி, விக்குத, கர, நந்தன, விஜய, ஜெய, மன்மத, துன்முகி, ஹேவிளம்பி, விளம்பி, சர்வாரி, பிலவ, சுவகிருது, சோபகிருது, குரோதி,

விகவாக, பராபதி, பலவங்க, கீலக, செளமரிய, சாதரண, விரோகிருத, பரிதாமி, பிரமாதீச, ஆனந்த, இராட்சக, நள, பிங்கள, காளயுக்தி, சிந்தார்த்தி, ரௌத்திரி, துன்மதி, துந்துரி, ருத்ரோத்தகாரி, ரத்தாட்சி, குரோதன, அட்சய என்பனவாகும்.

இவற்றும் ஒரு பெயர் தானும் தமிழ்பெயர் இல்லை! இவை தமிழர்கள் வகுத்த ஆண்டுகளே அல்ல!

அக்காலகட்டத்தை மனிதன் வாழ்ந்த அதிகபட்ச ஆண்டுகாலம் அறுபதாகையால், இது அறுபது ஆண்டுகாலச் சுற்றுவட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம்.

அக்கால ரிஷிகள் இப்பெயர்கள் ஏற்பட்டமைக்கு ஒரு புராணக்கதையைச் சிருஷ்டித்தார்கள், இந்து மதத்தவரிடையே நிலவிவரும் இக்கதை 'அபிதான சிந்தாமணி' என்னும் நூலில் காணப்படுகிறது.

புராணகாலத்தில் நாரத முனிவருக்கு அடக்க முடியாத காம இச்சை ஏற்பட்டது. அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நாரதமுனிவர் கிருஷ்ணரோடு உடலுறவு கொண்டாராம் (தயவு செய்து இது என்ன ஓரினச்

டாக்டர் வெ.சி.மகாதேவன்

இப்போது 'புதினம்' ஆஸ்தான எழுத்தாளர் என கூட டாக்டர் எஸ்.தீயாகராஜாவைச் சொல்லலாம். 'தேன் சிந்தும் மலர்' என்ற தொடர்கதை மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான 'புதினம்' வாசகர்களின் மனங்களைத் தன் வசமாக்கிக் கொண்டவர். சிறுகதை, தொடர்கதை என்று இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவராக இருந்தாலும், தமிழர்களின் தொன்மையைப் பற்றி வரலாற்று ஆய்வுகளைச் செய்து மிகத் தெளிவான நோக்குக் கொண்டவரான இவர் ஒரு மனோதத்துவ வைத்திய நிபுணர்.

சேர்க்கையா? என்று கேட்க வேண்டாம்.) அதன் விளைவாக கிருஷ்ண பகவான் அறுபது ஆண்டுகளைப் பெற்றெடுத்தாராம். பிரபவ முதல் அடசய வரை பெயர் சூட்டப்பட்ட இந்த அறுபது பிள்ளைகளின் பெயர்களே இந்த ஆண்டுகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது.

இந்தக் கதை தமிழர்களின் பண்பாட்டிற்கும், சமூக மரபியலுக்கும், அறிவுடமைக்கும் பொருந்தாத ஒன்று இந்தக் கதையை - நமது வருங்காலச் சந்ததியினருக்குச் சொல்லிக்கொடுத்து - இதுதான் நமது புத்தாண்டின் பூர்வீகம் எனக் கூறினால் - நம்மையெல்லாம் அவர்கள் 'அடிமுட்டாள்கள்' என எண்ணமாட்டார்கள்?

இந்த வருடப் பெயர்களைக் கொண்டு வரலாற்றுச் சம்பவங்களை வரையறை செய்ய இயலாது. பிரபவ ஆண்டில் ஆரம்பமாகும் இந்த வருட வட்டம் - அறுபது ஆண்டுகள் முடிந்ததும் மீண்டும் பிரபவ வருடத்தில் ஆரம்பமாகும். உதாரணமாக "பார்த்திப வருடத்தில் ஏற்பட்ட ஆழிப்பேரலையால் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் உயிரிழந்தார்கள்" எனப் பதிவு செய்யப்பட்டால் அது எந்தக் காலகட்டத்திற்குரிய பார்த்திப வருடம் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடியாது. ஆகையால் நமது வரலாற்றைப் பதிவு செய்வதற்கு இந்த ஆண்டும் பெயர்கள் உகந்தவை ஆகா.

தமிழர் வாழ்வியலும் சித்திரை வருடமும்

கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் சோழ அரசு பாராந்தக சோழன் (கி.பி. 907-955) ஆட்சியில் வலிமைரிக்க பேரரசாக வரிந்தது. இராஜசிம்ம பாண்டியனையும், ஈழத்து மகிந்தனையும் (ஆயானேய ஜெ) வெற்றி கொண்ட சோழ அரசு தன்னை மும்முடிச் சோழ மண்டலம் எனப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டது.

சோழ அரசசபையில் ஆரியப் பிராமணர்கள் கொண்ட செல்வாக்கினால் வைதீகப் பிராமணியமும், சைவமதமும், ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டது. சைவக் கோயில்களில் கடவுளிடமிருந்து மனிதர்களுக்கு அருள் பெற்றுத்தரும் முகவர்களாகப் பிராமணர்கள்

நியமிக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் கடவுளோடு தொடர்பு கொள்ளும் மொழியாக சமஸ்கிருதம் ஆக்கப்பட்டது. ஆரியர்களின் பெருமைபாடும் வடமொழிப் புராணங்கள் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டன.

ஆரியர்களால் எழுதப்பட்ட "ஸ்கந்த புராண" நாயகன் தமிழர்களின் பாரம்பரியத் தெய்வமான குறிஞ்சிக் கடவுள் முருகனுடன் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு "கந்தனாக" உருவாக்கப்பட்டான். சுச்சியப்பரால் 'கந்தபுராணம்' தமிழில் எழுதப்பட்டது. கம்பரால் 'இராமாயணம்' தமிழ்மொழிக் காவியமாக்கப்பட்டது.

ஆரியர்கள் கொண்டாடிய சித்திரை வருடப் பிறப்பு, தீபாவளித் திருநாள் ஆகியவை தமிழர்களின் வாழ்வில் திணிக்கப்பட்டன.

கி.பி. பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் நடைபெற்ற இஸ்லாமியப் படையெடுப்பும் பின்னர் கி.பி. 1505இல் நடைபெற்ற பாபரின் ஆக்கிரமிப்பும் வட இந்தியாவை இஸ்லாமிய, மொகலாய ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவந்தன.

இக் காலகட்டத்தில் வட இந்திய ஆரிய பாரம்பரியங்கள் பல அழிந்தொழிந்து போக அவற்றைக் கட்டிக்காத்து நின்றவர்கள் தென்னிந்தியத் திராவிட மக்களே.

தைத் திருநாள்

1921ஆம் ஆண்டில் ஒருநாள்,

அன்றைய தமிழ் அறிஞர்களும், ஆய்வாளர்களும், புரவர்களும், புலவர்களும் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் ஒன்று கூடி தமிழ்ப்புத்தாண்டு பற்றிய விவாதத்தில் ஈடுபட்டார்கள்.

நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், விகல்யாண சுந்தரனார், கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, சைவப் பெரியார் நா. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம்,

நாவலர் வேங்கடசாமி நாடார் என்ற பல அறிஞர்கள் கூடியிருந்த இந்த ஆய்வுக்குழுவுக்கு தமிழ்க்கடல் மறைமலை அடிகள் தலைமை தாங்கினார்.

திராவிட நாகரீகத்தின் கர்த்தாக்களான சிந்து வெளி மக்கள் தைமுதல் மார்கழி வரையிலான பன்னிரண்டு மாதங்களைப் பின்பற்றி வந்திருப்பதை ஜோன் மார்ஷல் போன்ற ஆய்வாளர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருப்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

தை முதல் மார்கழி வரையிலான மாதப் பெயர்கள் சுத்தமான தமிழ்ப் பெயர்கள் என்றும் இப்பெயர்கள் தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்தே வழக்கிலிருப்பதாகவும் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. அவர்களின் முடிவுகளின் பிரகாரம் தைப்பொங்கல் திருநாளான தை மாதம் முதலாந் திகதியே (ஜனவரி 13 அல்லது 14) தமிழரின் புத்தாண்டு தினமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

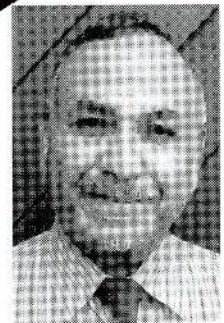
கிறிஸ்துவர்கள் யேசு கிறிஸ்து பிறந்த ஆண்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு கி.மு, கி.பி. என வரலாற்றுக் காலத்தை வரையறை செய்வது போல - பெளத்த மதத்தினர் புத்த பிரானின் காலத்தைக்கொண்டு புத்த ஆண்டைக் கணிப்பது போல தமிழர்கள் திருவள்ளுவர் பிறந்த ஆண்டைக்கொண்டு தமது காலக் கணிப்பீட்டைச் செய்ய வேண்டும் என முடிவு செய்யப்பட்டது. திருவள்ளுவர் பிறந்த ஆண்டு ஆங்கில ஆண்டுடன் 31ஐக் கூட்டினால் வரும் ஆண்டாகும்.

இவர்களின் தீர்மானத்தை அரை நூற்றாண்டுகளின் பின் ஏற்றுக்கொண்ட தமிழக அரசு, 1972ஆம் ஆண்டு முதலாக அரசினரின் அதிகார பூர்வமான அறிக்கைகளிலும் - 1981இல் இருந்து தமிழகத்தின் அனைத்து அரசு அலுவலகங்களிலும் - திருவள்ளுவர் ஆண்டை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தது.

தை மாத முதல் நாள், நமது மொகஞ்சதாரோ மூதாதையர்கள் ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆரிய மக்கள் இந்திய மண்ணில் அடியெடுத்து வைப்பதற்கு 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் - கடைபிடித்த புத்தாண்டு பிறக்கும் உதயநாள்! பிற்காலத் தமிழர்கள் உழவர் திருநாளாகப் போற்றியதைப் பொங்கல் பெருநாள்! இத் திருநாளை உலகத் தமிழர் யாவரும் நமது புத்தாண்டுத் தினமாகக் கொண்டாடுவதே நமது கலாச்சாரத்தையும், புராதனப் பெருமையையும் நிலை நிறுத்துவதற்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் செய்யக்கூடிய சிறிய பங்களிப்பாகும். ■

புதினத்தைப் பற்றி மனம்

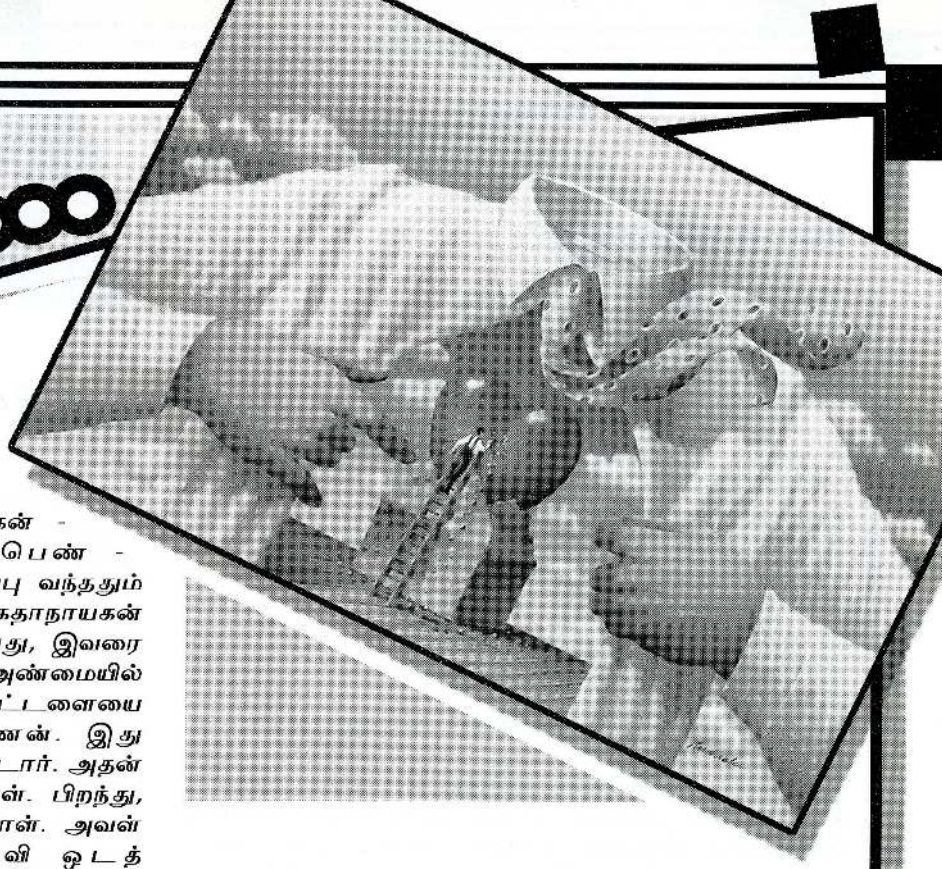
கோபன் மகாதேவா

பேராசிரியர் கோபன் மகாதேவா 72 வயதுடைய இளைஞர். அவரைப் பார்ப்பவர் பலர் 40-50 வயதும் மதிக்க மாட்டார்கள். தனது 75வயதில் மேடையில் சிவதாண்டவத்தை ஆடிக்காட்ட விரும்புகிறாராம். 1970 வரை, கலாநிதி கோபாலபிள்ளை மகாதேவா என இலங்கையில் பிரபலமானவர். ஒரு டசினக்கு மேல் பட்டங்கள், பட்டயங்கள் பெற்ற அறிஞர், பொறியியலாளர், பரிபாலகர், ஆராய்ச்சியாளர், நூலாசிரியர், கவிஞர், நடிகர், பேச்சாளர், விமர்சகர், நிமிடம்-பிசகாமல் கூட்டம் நடத்தும் திறமையுள்ள அவைத் தலைவர். யாழ்ப்பாணம், கன்னாகம், நவீன சந்தைகளை முன்னின்று கட்டுவித்தவர். 1974இன் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டைப் பிரதம செயலாளராக நடாத்திக் களைத்தவர். இப்போ திருக்குறளை 21ம் நூற்றாண்டின் முழு உலகுக்கும் ஏற்றவாறு ஆங்கிலக் கவிதையில் எழுதி முடித்துவிட்டுச் சேக்ஸ்வியரின் 39 நாடகங்களையும் தமிழில் வெளிக்கொணரத் திட்டங்கள் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் புலமை உடையவர். பழகுதற்கு இவியவர். எமக்கும் புதினத்துக்கும் மிக வேண்டியவர். மீதியை நீங்களே அறிவீர்கள்.

ஆலாபரணம்

புதினத்தின் கதாநாயகனை நான் சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளாக அறிவேன். உத்தியோக தோரணையில் தான். மற்றும்படி சந்திப்பதற்கோ சனாப்புவதற்கோ கூடிச்சிற்றுண்டி உவைப்பதற்கோ எனக்கும் நேரம் கிடைப்பதில்லை, அவருக்கும் கிடைக்கவில்லை. இருந்து இருந்துவிட்டு அவர் தொலைபேசியில் அழைப்பார். நானும் ஏதும் கட்டுரையோ பிரத்தியேகக் குறிப்புகளையே எழுதித் தபாலில் அனுப்புவேன். அடிக்கடி, பொது நிகழ்ச்சிகளில் மட்டும் அனேகமாகச் சிற்றுண்டி இடைவேளைகளில் எதிரெதிராகச் சந்தித்துக் குசலம் விசாரிப்போம், மறு கூட்டம் வரை. இப்படி எமக்கிடையே பரஸ்பரம் பழக்கம், அன்பு, மரியாதை, நல்லெண்ணம், வருடாவருசும் வளர்ந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. அத்துடன், அண்மையில், புதினத்தின் கதாநாயகி (அவரையும் மறக்க முடியாதல்லவா? காதாநாயகி இல்லாமல் புதினமே வராது? இல்லையா?) என் மறைந்த அருமை நண்பர் (பணக்கார) அரசரின் நாட்டியக்கார இரணைப் பெண்களில் ஒருவர் என அறிந்தபின் புதினத்துடன் இரண்டறக் கலந்தே விட்டேன்

விட்டு

எனலாம். உண்மையில், இந்தக் கதாநாயகன் - கதாநாயகியின் கலியாணத்துக்குப் பெண்பகுதியாரிடம் இருந்து அந்நாளில் அழைப்பு வந்ததும் ஞாபகம். நான் போகாததும் ஞாபகம், கதாநாயகன் வேறுயாரோ என்று நினைத்ததும் (அதாவது, இவரை நினைக்காததும்) ஞாபகம். இப்படியாகி..... அண்மையில் நாயகன் தொலைபேசியில் ஒரு அன்புக்கட்டளையை (இந்த விடயத்தில் அவர் ஒரு விண்ணன். இது உங்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும்!) இழுத்துவிட்டார். அதன் பலனாகச் சொல்லாச்சிப் பாட்டி பிறந்தாள். பிறந்து, புதினத்தில் ஒரு வருடகாலம் பவனி வந்தாள். அவள் அப்படியாகப் பவனி வந்து, கிழவி ஓடத் தொடங்கும்போது சடுதியாக, செல்லாச்சி, செல்லாச்சி, கொஞ்சம் நில்லாச்சி! என்று அவசரக்காரி, தாவடிக்கனகம்மா பின்னாக்கிருந்து கூப்பிட்டாள். அன்று திசை திரும்பிய செல்லாச்சிப் பாட்டி TTN குறும்படம் ஒன்றுக்குள் ஒளிந்து விட்டாள்.

இன்று, புதினத்தான் செல்லாச்சியின் தொடர்வைப் புதுப்பித்து, இக் கட்டுரையின் மிச்சத்தை அளவின குரலில், அவளின் விசேட மொழியிலேயே வடித்தால் சுவைக்கும் என்று செய்கிறேன்.

பூர்வீகம்

1969இலை யாழ்ப்பாணம் நவீனசந்தை கட்டத் துவங்கினது எப்பிடி, ஞாபகமே? வயசு போனவைக்கு ஞாபகமாயிருக்கும். இளகுகள் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். எமது இளவாலை அமுது ஐயா, மறைந்த வேலர், இவை சறுபத்துக் குடிச்சக் கொண்டு பசவுக்கு இருக்கேக்கை இச்சந்தைக் கட்டிட வேலையைப் பாத்திருப்பினம். நிர்வாணச் சிற்தரன்போல ஆக்கள் அன்று சின்னனாய் இருந்திருக்கலாம். அது என்னெண்டால். அந்தச்சந்தையை மயிற் நிறுவனம் கொந்தறாத்திலை நகரசபையுக்குச் செய்தது. ஒரு கட்டத்திலை, ஒருகை லஞ்சக்கார மேயர் மயிற்றை அந்நியாக நெருக்கினார். எதுக்கொண்டு தெரியுந்தானே? மயிற்றோ அசையேல்லை. அப்ப, ஒரு கொழுப்புப் பத்திரிகையைப் பிடிச்சு மயிற்றைப்பற்றிக்கூடாமல் எழுதீச்சார், ஓர் - கை மேயர் உடனை மாண - நடவழக்குப் போட்டுது. அப்ப, எங்கடை புதினத்து நாயகன் ராசகோபாலு ஈழநாட்டு பத்திரிகையிலை ஒரு நிருபர். சும்மா விடுவினமே? ராசகோபாலுவும் அவற்றை சகநிருபர்களும் சந்த வேலைத்தலத்துக்குப் போய் விசயத்தை அடி-முடி முழுக்க விசாரிச்ச ஒரு பெரிய உண்மைக்-கட்டுரை எழுதினதாலை மயிற், வழக்கிலை வெற்றிபெற்றது. சந்தை, தொடர்ந்து வடிவாய்க் கட்டுப்பட்டு இண்டைக்கும் நிமிர்ந்து நிக்குது. 1990 ஆடியிலை இலங்கை விமானப்படைக் காவாலியன் குண்டு போட்டுக் கூட,

உடையாமல் நிக்குது. அந்தக் காலத்திலை மயிற்றின் தலைவர், இந்தக் கட்டுரை ஆசிரியர். இது தான் எங்கடை புதினம் ராகவுக்கும் ஆசிரியருக்கும் ஏற்பட்ட முதல் சந்திப்புத் தலம். சுமார் நாப்பது வருசமெண்டன். சரிதானே? அப்ப இதுதான் அவையின்ரை தொடர்பின் பூர்வீகம். இன்னும் தொடருகுதுதானே? அந்தக்காலம் தொடங்கின பத்திரிகைத் தொழிலை இண்டைக்கும் ராசகோபாலு ம் விடுறதில்லை எண்டு கட்டிப்பிடிச்சக்கொண்டு மாரடிக்குது. அதுகும ஒசிப் பத்திரிகைத் தொழில் இருந்திட்டுக்கடிக்கும். நல்லாய்ச் சுடும். போட்டியளும் தான். எண்டாலும் ராக கைவிடமாட்டுது. மாறிமாறி வேறைவேறை பேரிலை நடத்துது. அப்பிடி ஒரு அசலான பத்திரிகைப் பயித்தியம்!

பத்திரிகைப்பதாம் பக்கத்தைப் பற்றி

இப்ப ராகவின்ரை புதினத்துக்கு உள்ளை போவமே? நான், செலலி, கூட்டிக்கொண்டு போறன். முதலிலை, புதினத்தின்ரை 19ம்- பக்கத்தைப் பாப்பம். புதினம் கிடைச்சவுடனை நான் பிரட்டுறது இந்தப் பக்கத்தைத் தான். என் தெரியுமோ அப்பு? அதிலை மற்றப் பக்கங்களிலை முடிக்க முடியாத கட்டுரையளின்ரை வாலுகள் பல இருக்கும். சிலவேளை 10-12 வாலுகளும் அம்பிடும்! எனக்கு வாசி. உங்களுக்கு எப்பிட்யோ தெரியாது. எனக்கெண்டால். வாலுகளிலை வலு விருப்பம், பாருங்கோ! (கென்ரக்கி கோழிக் கலை யிலை வேண்டேக்கையும் நான் பொரிச்ச வாலுகள் தான் வேண்டிக்கிறது.) அதுகள் அச்சா உருசை. ஆசிரியர்மாரும் உள்ளுக்கு எப்பிடி எதை எழுதினாலும், வால்பகுதியனை நல்லாய்த் தாளிச்சு எழுதிவினம். அப்ப ஒரு பார்வையிலை, ஒரு கடியோட, உள்ளுக்கு என்ன இருக்குது எண்டு தெரியும். நீங்களும், ஒருவரும் 19ம் பக்கத்தை, மிச்சச் - சொச்சப் பக்கந்தானே, விடுவம் எண்டு மறந்திடாதையுங்கோ, தயவுசெய்து, உங்கடை முழுங்காலுகளைத்தலவிக் கேக்கிறன்!

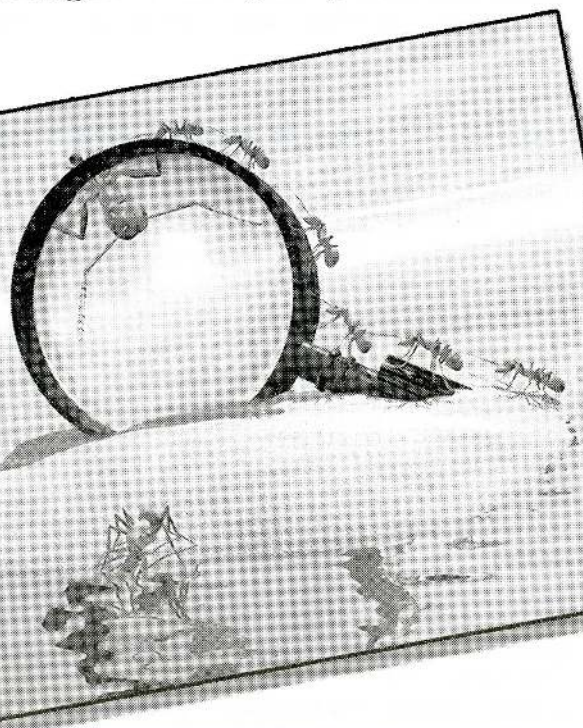

ஊகம் சொல்லல்

புதினத்தின்ரை முதல் பக்கத்திலை எப்பவும் அரசியல் பற்றிய முக்கிய செய்தியும், கொட்டை எழுத்திலை வர்ணம் போட்டுச் சோடிச்ச ஒரு தலையங்கமும் இருக்கும். அரசியல் எண்டால் தமிழீழ அரசியல்தான். உலகத்திலை எங்களை நேரை பாதிக்கிற அரசியல் வேறையும் ஒண்டு இருக்குதே, சொல்லுங்கோ, பாப்பம்? அதிலை, அநேகமாய் ராக ஒரு ஊகம் (மறக்காட்டில்!) சொல்லி இருக்கும். இரண்டு மூண்டு நாலு மாதத்திலை அவரின் சாத்திரங்கள் பலிச்ச வாறதையும் நான் என்றை கண்ணாலை கண்டிருக்கிறேன். அந்த நேரங்களிலை எனக்கு ரண்டு மாதிரி யோசனை வரும். ஒண்டு, ராகவுக்கும் தலைவரத்தம்பிக்கும், வேறையாய் சிங்கள அரசியல் நரியளுக்கும், நேரடி ஈ-மெயில் தொடர்பு இருக்குதெண்டு. இரண்டாவது, துன்னையூர் குருக்களுக்கும் கொஞ்சம் எண்டாலும் ஆறுதல் குடுத்து, இருந்திட்டு இருந்திட்டாவது, ராகவோ, ராகிப்பலன் பகுதியை எழுதவேணும். குருக்கள் சொல்லுற அனுகூல தினங்களிலை அதுகள் மாதிரி இலக்கங்கள் போட்டு லொத்தரித் திக்கற்று வாங்கி என்றை கொட்டைப் பெட்டியிலை இப்ப செப்புக்கூட இல்லை. இதாலை குருக்களிலை, எனக்கு ஒருசின்னக் கறளும்!

அறிஞரின் கட்டுரைத் தொடர்கள்

இத் தொடருகள் ஏழெட்டு வந்திருக்குது. புதினத்திலை வித்துவான் வேலன்ரை தொடர் எனக்கு ஞாபகம். இன்று அந்தச் சீமான் இல்லை. போயிட்டார். இப்ப வாறது அமுது ஐயாவின்ரை கதியால் - வேலி - நல்லாய்ப் போகுது! அவர் ஈழத்திலை மட்டும் இல்லை, உலகம் முழுதாயிருந்து கதியால் தேடி, தன் வேலியை நீண்ட வேலியாய் எழுப்பிக் கொண்டு போறார்.

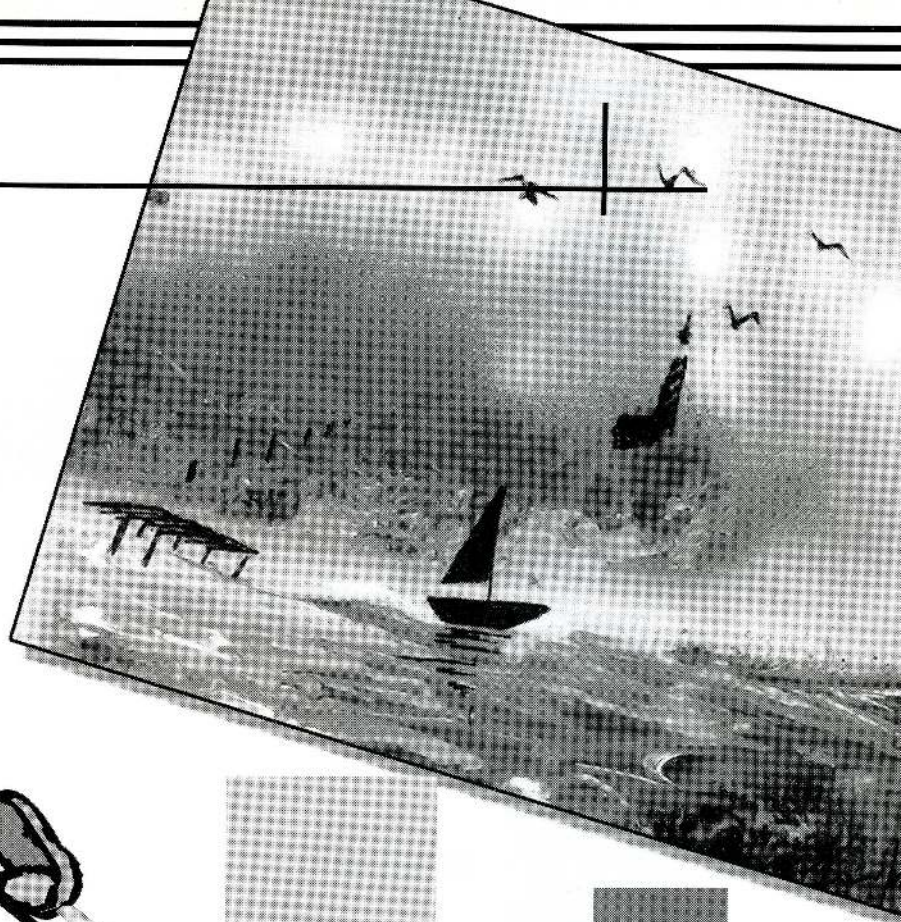
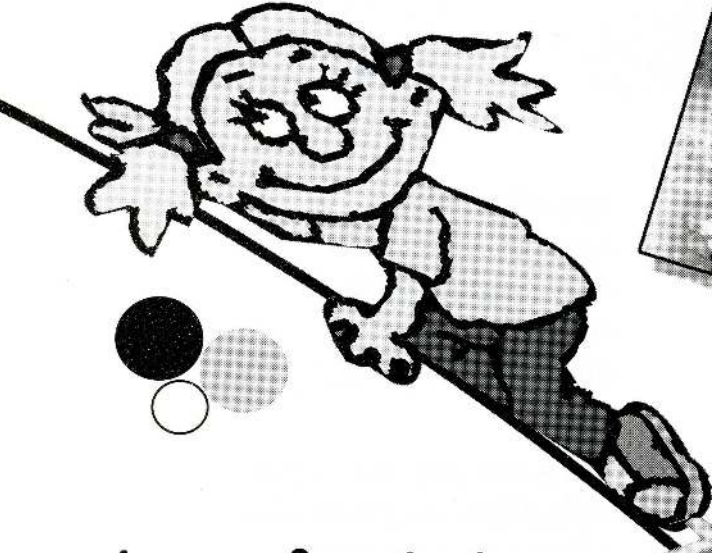
தீபத்தின் தனிப்பக்கம்

எங்கடை தீபத்தின்ரை நிகழ்ச்சிநிரல் வந்து புதினத்திலை எப்பவும் ஒரு பக்கத்தை அலங்கரிக்கும். குடுக்கிற நிரலுள் எல்லாம் சரியோ பிறையோ, எனக்குத் தெரியாது. ஏனெண்டால் நான் தீபம் இல்லாமல் இருட்டுக்கைத்தான் வசிக்கிறனான். ஆனாலும் தீபப் பக்கம் வாறது ஒரு ஒத்துழைப்பான நல்ல விசயம் தான். ஊடகங்கள் ஒண்டுக்கொண்டு முதுகு சொறியாட்டில் வேறையார் சொறிவினம்? (கம்மா சொல்லுறன், சிரிக்காதையுங்கோ!) தீபமும் நல்ல வேலை செய்யுது தான், புதினத்தைப் போலை. ஆனால், ஹவுன்கலோவுக்குக் காலமை வெள்ளெனைப் போகமுடியாமல் கந்தோர்க் காறரும் என்னைப் போல கிழடுகளும் ககட்டப்படுகினான் என்று கேள்வி. அவைக்கு, தீபத்தின் - கூட்டாளி புதினம் ஏதும் செய்யலாமே?

தீடிரன மறைந்த தாரகைகள்

உங்களுக்குத் தெரியும் தானே, திரும்பத் திரும்ப ஒரு ஆளின்ரை படத்தையோ எழுத்தையோ கண்டால், வாசித்தால், அவை கிட்டைய நண்பர்கள் போலை ஆகி விடுவினம். இருந்திட்டு அவை நிண்டிட்டால் ஏதோ நல்ல நகையன் பறிபோன மாதிரி இருக்கும். இந்த முறையிலை, என்றை கண், புதினத்திலை வைத்தியர் பழனிவேல், தியாகராசர், விமல் சொக்கநாதன், மனோ மயில் முதலிய பெயர்களைக் கிட்டடியில் தேடித் தேடிப் பூஞ்சணம் கட்டிட்டுது. அதோடை, என்றை பல்லுக் கொதிக்கிற நேரமெல்லாம், மணம் பழனிவேலரையும், தலை குழம்பிற நேரமெல்லாம் தியாகராசரையும் நினைச்சு ஏங்கும்!

கிட்டடியிலை பொன். பாலாவின் சோழியன் குடும்பியும், புதினத்திலையும் ஆடத் தொடங்கி இருக்குது. கணிசமான விசங்களைக் காசியாய் எழுதுது, மனுசன இவரையும் அமுதுஐயா போலை எழுத்துப் பொட்ட கங்கனையும் ஒவ்வொரு முறையும் அரை அரைப் பக்கத்திலையாவது விடாமல் காண எனக்கொண்டால் ஆசையாய் இருக்குது. எது எப்படி இருந்தாலும், ஒரு - தாரகை மட்டும், புதினத்தில் ஒருநாளும் மறையாது. ஆர் தெரியுமே? கொஞ்சம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு புதினத்தைக் கற்பனைபண்ணுங்கோ. என்ன தெரியுது? ஆர் முன்னுக்கு வந்தெண்டு பாருங்கோ. சிரிச்ச-முகச் சிநேகாவோ சிரஞ்சீவிதான். ஏன் தெரியுமா? அவ, நகைக்கடை விளம்பரக்காறர் எல்லாற்றையும் காதலியெல்லே? புதினத்தின்ரை முதல் பக்கத்தை எடுத்தால் அந்தச் சினைகிதியின்ரை சிரிப்பு. கடைசிப் பக்கத்திலை, ஒரு ஆணைச் சிரிப்பு. எங்கெங்கும் சிநேகா! ஏதோ, உலகத்துக்கு வெளிச்சம் தாற சிநேகாவும் புதினமும் சேர்ந்து கூடி நீடுழி வாழமட்டும்!

மற்றைய வீடயங்கள்

இனி ஒரு சாம்பார் வைச்சு இண்டைக்கு முடிக்கப்போறன். தனிக்கறியள் சுவை பாத்தது போதும். ஆனால், விளம்பரங்களைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்லமாட்டன். அவையும் இவையும் பட்டது பாடு. ஏனெண்டால் விளம்பரம் இல்லாமல் இலவசப் பத்திரிக்கையள் நடுத்தவும் முடியாது. அதோட விளம்பரம் இல்லாமல் கடைக்காறர் சாமான் விக்கிறதும் கூட்டம். ஆனால்... சில விளம்பரங்களை வாசிச்சால் வயிறெல்லே ஹொடிக்குது? எந்த நோயும் மருந்து இல்லாமல் மந்திரத்தாலை மாத்துவாம்! எப்பிடியான ஆண்-பெண் பிரச்சினையளையும் தீர்ப்பம்!! நாங்கள் உலக நிபுணர்கள். லண்டனிலை நாலைஞ்சு நாட்கள் தான் நிப்பம். தவறவிட்டுப்பிறகு வருத்தப்படாதீர். அப்பிடி - இப்பிடி, அடியாடா - பிடியாடா எண்டு. வேறே என்ன, பதினத்திலை நான் சிறுகதையள், அரங்கேற்றங்கள், புத்தக வெளியீடுகள் பற்றியும் (பல படங்களுடன்), நல்ல கவிதையள் (காசி ஆனந்தன், ராதேயன் இவையின்ரை திருப்பித் திருப்பி வரும்!) காரசாரமான சினிமாச் செய்தியள், எல்லாம் வாசிச்சுக்கொண்டு சீவிக்கிறன். சரி, இனி எங்கையும் எப்பவும் சந்திப்பம்! இண்ணைக்குப் போட்டுவாறன்! (முடிவு) ■

மஹாகவி மாநிலத்தாய் பெருவாழ்வ

தலைவன்-தலைவி

ஈழநாடு
ஈழநாடே!
எழில் சூழும் நாடே!
ஈழநாடே!
எழில் சூழும் நாடே!

தலைவன்

சங்குகள் முழங்க முத்து
எறிந்திடும் கடற்கரையில்
நங்கையர் நடந்தவை
உதைந்திடும் சதங்கை ஒலி
பொங்கும் உடல்கள் தர
ளங்களில் நடம்பயிலச்
செங்கைவளையல்களோடு
கொங்கைகள் குலுங்குவன

இருவரும்

ஈழநாடே!
எழில் சூழும் நாடே...

தலைவி

காடழித்து நாடெழுப்பி
மேடுமலை சாடி, நெடு
வீட்டுக்கு மாடி, கடை
வீதி, தொழிற்சாலை கட்டிப்
பாடுபடும் ஆடவர்தம்
ஈடெடுப்பில்லா துலவி
ஆடும் இளம்பேடுகளை
ஊடியபின் கூடிடுவார்!

இருவரும்

ஈழ நாடே!
எழில் சூழும் நாடே! ■

புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில்

எழுத்தாளன் நூல்

பணச்சடங்கு
நடாத்தும்
பரிதாபம்!

இன்று தமிழர் உலகமெங்கும் பரந்து வாழ்கின்றார்கள். புலம் பெயர்ந்து அந்நிய மண்ணில் வாழ்கின்ற போதும் தமிழ் மொழியை, தமிழ் கலை கலாச்சாரத்தை, தமிழ் இலக்கியத்தை மறவாது வாழ்வதில் சிரத்தை கொண்டுள்ளனர். தமிழில் சிறு சஞ்சிகைகளும் நூல்களும் ஒளி, ஒளிப்பேழைகளும் இறுவெட்டுக்களும் என்று அவர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலிருந்து உருவாகும்போது அவர்களது ஆதங்கம் அந்த ஊடகங்களின் வாயிலாக தாயகத்தையும் தமிழ் உலகையும் எட்டுகின்றது.

இலங்கை, இந்தியா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, நார்வே, சுவீட்சர்லாந்து, கென்யா, ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா, கனடா, சிங்கப்பூர், மலேசியா, தென்னாபிக்கா, பீஜித் தீவுகள், அந்தமான் போன்ற பல்வேறு நாடுகளில் தமிழ் மக்கள் வாழ்க்கின்றார்கள். இவர்களின் தமிழியல் படைப்புகளில் எத்தனை அண்டை நாடுகளை அடைந்தன என்பது விடைகாண முடியாத கேள்வியாகும். மேலும் இவர்களை நாடி நமது தமிழியல் படைப்புக்களில் எத்தனை சென்றடைந்தன என்பதும் கேள்விக்குரியதாகும்.

கனடா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வெளியிடப்படும் சிறு சஞ்சிகைகள், தமிழ் நூல்கள் போன்றவற்றை அந்தந்த நாடுகளில் சிறு அளவில் சேகரித்துப்பாதுகாத்து ஆவணப்படுத்தி வைக்கும் முயற்சிகள் ஆங்காங்கே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதாக அறிய முடிகின்றது. இவை தனியார் முயற்சியின் விளைவாக சில தனிப்பட்ட நூலகங்களில் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றதாயினும், நூலக-ஆவணவியல் தொழில்நுட்ப அறிவுடன் அல்லாது தனிப்பட்ட கவையின் அடிப்படையில் இவ்வாவணங்கள் தேர்ந்தெடுத்த சிறு சேர்க்கைகளாகவே அமையும் சாத்தியமுள்ளது.

விநியோக வசதிக் குறைவின் காரணமாக புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்துத் தமிழ் நூல் எழுத்தாளர்-வெளியீட்டாளர்கள், 500 முதல் 1000 வரையில் சிறிய எண்ணிக்கையிலான பிரதிகளையே அச்சிட்டு தம் முயற்சிக்கு எட்டிய வரையில் பணச்சடங்குகளின் வழியாக விநியோகித்து வருகின்றனர். வெளியிடப்படும் பிரதிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தால் தனிப்பிரதியின் உற்பத்திச் செலவு குறையும் என்ற போதிலும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சந்தை வாய்ப்பிற்கு அஞ்சி அவர்கள் அதிகமான பிரதிகளை அச்சிட்டுத் தயங்குவதை அறிய முடிகின்றது.

இன்று தாயகத்தில், பூபாலசிங்கம், குமரன், ஜெயா, சிந்தனை வட்டம் போன்ற நூல் விற்பனை மையங்கள் கணிசமாக அளவில் விநியோகத்திட்டம் ஒன்றை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றனர். 2005

ஈழத்தமிழ்த் தேசிய நூலகத்துக்கான ஒரு முன்னோடி ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர் தேடிக் கண்டு பிடித்து, அவற்றைத் தமிழ் உலகம் அறியச் செய்பவர். ஐ.பி.சி வானொலியில் நூல்கள் அறிமுகம் எழுத்தாளர்களுக்கு வரப்பிரசாதம். இவரின் ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர் நூல்களின் விபரங்கள் அடங்கிய நூல் தேட்டம் 4வது தொகுதி வரவிருக்கிறது.

என்.செல்வராஜா
(நூலக வியலாளர், லண்டன்)

செப்டம்பர் 11 முதல் 18 வரை கொழும்பு பண்டாரநாயக்க ஞாபகார்த்தா மண்டபத்தில் (BIMCH) மாபெரும் சர்வதேச புத்தகக் கண்காட்சி, நல்லூர் தேர்த் திருவிழாவை எனக்கு நினைவூட்டியது. தமிழ் நூல் விற்பனையும் கணிசமான அளவில் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

இலங்கையில் நூல் கொள்வனவு முயற்சிகள் கூட்டுக் கொள்வனவுத் திட்ட முறையில் பரவலாக அமுலுக்கு வந்திருப்பது எமது தமிழ் நூல் விற்பனையாளர்களை மகிழ்வடையச் செய்திருக்கின்றது. பாடசாலை நூலகங்கள், இலங்கைத் தேசிய நூலகம், உள்ளூராட்சி அலுவல்கள், அமைச்சு, யுனெஸ்கோ நிறுவனம் உள்ளிட்ட சமூக சேவைகள் அமைப்புகள், வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசு போன்றவை இத்தகைய கூட்டுக் கொள்வனவுத் திட்டத்தில் அக்கறை காட்டுகின்றன.

கூட்டுக் கொள்வனவு என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லாத, ஐரோப்பிய தமிழ் வெளியீடுகளுக்கான சந்தையில் காணப்படும் முக்கிய அம்சம் புதிய கொள்வனவாளர்களை உருவாக்குவதில் காணப்படும் மந்தநிலையாகும். ஏற்கனவே, நூல்கள் மற்றும் வெளியீடுகளை வாங்கியவர்களே திரும்பத் திரும்ப புதிய நூல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பு இங்கு காணப்படுகின்றது. வெளியீட்டாளர் - வாசகர் நேரடித் தொடர்பே இதற்கு முக்கிய காரணமாகக் கருதலாம். நூலைப் பற்றி அறியாதவர்களிடம் புதிய நூல் பற்றிய செய்தியைக் கொண்டு செல்லும் நம்பிக்கைக்குரிய ஊடகம் ஒன்றில்லாமையும் மற்றொரு காரணமாகும். நூலை விற்பனை செய்யும் வர்த்தகர்களையும், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக வெளிவரும் நூல் அறிமுகங்களையும், அறிமுக விழாக்களையுமே நூல் பற்றிய செய்தியை இன்று வாசகர்களிடம் எடுத்துச் செல்லும் ஊடகங்களாகக் காண்கின்றோம். இது எவ்வகையிலும் ஆரோக்கியமானதொரு புத்தகச் சந்தையை உருவாக்கப் போவதில்லை.

இதை இன்று புகலிடத்தில் உள்ள எந்தவொரு எழுத்தாளரும் புரிந்து கொள்வதாகவோ, அதற்கான மாற்று வழியொன்றை, ஆரோக்கியமான சந்தைப்படுத்தல் முறையொன்றை உருவாக்குவது பற்றிச் சிந்திப்பதாகவோ கதைப்பதாகவோ கூடத் தெரியவில்லை. எத்தனை காலம் தான் இப்படி தனி மனிதத் தீவுகளாக எமது தமிழ் எழுத்தாளர்கள் வாழப்போகின்றார்கள் என்பது கேள்விக்குரியது.

இலங்கை, இந்தியா போலல்லாது ஐரோப்பிய நாடுகளில் பிரான்ஸ் நாட்டில் பாரிஸ் லாச்சப்பலைத் தவிர தமிழ் நூல்களுக்கென பிரத்தியேகமான நூல் விற்பனை நிலையங்கள் ஏதும் உள்ளதாகத் தெரியவில்லை. பெரும்பான்மையான தமிழர்கள் வாழும் ஐரோக்கிய நாடுகளில் ஈழத்துத்தமிழ் நூல் விற்பனைக்கு பலசரக்கு வியாபார ஸ்தாபனங்களை நடாத்தும் தமிழ் வர்த்தகர்களையே நாம் நம்ப

வேண்டியவர்களாக உள்ளோம். இலக்கிய சிந்தனையற்ற, வெறும் வர்த்தகர்களான இவர்கள் வேண்டாவெறுப்பாக ஒதுக்கும் ஒரு சிறு மூலையையே எம்மவரின் தமிழ்நூல்கள் காட்சிக்கும் விற்பனைக்கும் அடைக்கலம் தேடவேண்டிய சோகமான நிலை இன்றுள்ளது. இவர்கள்கூட தென்னிந்திய ஜனரஞ்சக நூல்களையே அக்கறையுடன் தமது தட்டுக்களில் முற்பணம் கொடுத்து வாங்கி அடுக்கி வைக்கிறார்கள். ஈழத்து தமிழ் நூல்கள் எவையும் இப்படி வாங்கப்படுவதாக வரலாறே இல்லை. அவை அனைத்தும் Sale or Return எனப்படும் விற்பனை அல்லது திருப்பிப் பெறல் என்ற வர்த்தகத்தின் முதலீட்டுக்குச் சேதமற்ற வாய்ப்பான வழிமுறைகளில் வழங்கப்படுகின்றன. ஈழத்துத் தமிழ் நூலை விளம்பரப்படுத்தி, அதை சந்தைப்படுத்தும் முயற்சி எதுவும் செய்ய வேண்டிய ஆர்வத்தை புலம்பெயர்ந்த தமிழ் வியாபாரியிடம் இந்த Sale or Return வர்த்தகக் கொள்கை இல்லாமல் செய்து விடுகின்றது.

ஈழத்தமிழரின் வெளியீடுகளுக்கு திருப்திகரமானதொரு நூல் சந்தை அமைப்பு ஏற்படாத வரையில் காத்திரமானதொரு சர்வதேச நூல் விநியோக முறையை ஏற்படுத்த முடியாது என்பதுடன் சிதறிக்கிடக்கும் எமது வெளியீடுகளை ஒன்று சேர்த்து ஆவணப்படுத்தி ஒரு வரலாற்றுப் பதிவை ஏற்படுத்த முடியாத நிலைமையும் காணப்படும். நீண்டகால நோக்கில் சர்வதேசங்களிலும் பரந்து வாழும் தமிழர்களின் வெளியீடுகளை ஓரிடப்படுத்திச் சேகரிக்கவும் இத்தகையதொரு அமைப்பு அவசியமாகும். இன்று நான் மேற்கொண்டுவரும் வாழ்நாள் முயற்சியான நூல்தேட்டம் என்ற ஈழத்துத் தமிழ்நூல்களை ஆவணப்படுத்தும் பணியில் 3000 நூல்களை பதிவு நூலுருவில் வெளியிட்டதன் பின்னர் நான்காவது தொகுதியின் தொகுப்புப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றேன். கூட்டங்களிலும், தனிப்பட்ட முறையிலும் என்னைச் சந்திக்கும் பெரும்பான்மையான எழுத்தாளர்கள் என்னிடம் கேட்ட கேள்வி, இந்த நூல்கள் எல்லாம் சேகரித்து ஓரிடத்தில் வைத்திருக்கிறீர்களா என்பது தான். இதை இவர்கள் தமக்குத் தாமே ஒரு தடை வகேட்டுப் பார்க்க வேண்டும் என்பது தான் எனது வேண்டுகோள்.

இன்று புகலிட நாடுகளில், எமது தேவைகளை அடுத்தவர் நிறைவேற்றுவார் என்றிராமல் எமது தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்ள நாமே ஏற்ற வழிகளைத் தேட வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இந்நிலையில் தமிழர் செறிந்து வாழும் நாடுகளில் நூல் வெளியீடு, எழுத்துத் துறைகளில் ஈடுபடும் கரிசனை மிக்கவர்கள், தமிழியல் நூல் வெளியீட்டுத் தொடர்புகள் ஒன்றினை அமைத்துச் செயற்படுத்துவதன் மூலம் மேற்குறிப்பிட்ட தேவைகளுக்கான தீர்வைக் காணலாம். தொடர்புகள் முதலில் தமிழர் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் ஏற்படுத்தப்பட்டு, பின்னர் தேசிய மட்டத்தில் இணைந்து தம் நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தலாம். இதுவே பின்னர் வளர்ச்சியுற்று சர்வதேசரீதியில் நாடுகளுக்கிடையே தம் தமிழியல் வெளியீட்டுத் தொடர்புகளை வெற்றிகரமாக மேற்கொள்ள வாய்ப்பாக அமையலாம். ■

பிரித்தானியாவில் தொடர்ந்து 10 வருடங்களாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'புதினம்' மக்கள் விரும்பி வாசிக்கும் சிறந்த பத்திரிகையாக திகழ்கிறது.

40 வருடத்திற்கு மேற்பட்ட பத்திரிக்கைத்துறை அனுபவம் கொண்ட நண்பர் ஈ.கே. இராஜகோபால் இப்பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர். திரு. இராஜகோபால் குடும்பத்தினர் பிரித்தானிய நாட்டிற்கு வந்து 20 வருடங்களுக்கு மேலாகிறது.

பிரித்தானிய நாட்டிற்கு வந்து வாழ்பவர்களில் பெரும்பாலானோர் எத்தொழிலைச் செய்தேனும் பணத்தை உழைத்து சிறப்புடன் வாழ்வதையே நோக்காகக் கொண்டவர்களாவர்..

ஆனால் நண்பர் ராஜகோபால் குடும்பத்தினர் தாம் ஈழத்தில் சுற்றுக்கொண்ட ஊடகத்துறையையும், கலையையும் வளர்க்கும் இலட்சியக் குடும்பங்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

நண்பர் ராஜகோபால் படிக்கும்போதே விளையாட்பாக எழுதத் தொடங்கி படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து தமிழீழத்தில் வெளிவந்த தேசிய நாளிதழ் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் ஆசிரியர் குழுவில் இடம் பெறும் அளவு வளர்ச்சி பெற்று ஒரு சிறந்த பத்திரிகையாளராக முத்திரை பதித்துக் கொண்டவர்.

பத்திரிகைத்துறையில் இளமையில் ஏற்பட்ட தாகத்தைத் தொடர்ந்து வளர்த்து வந்த பெருமைக்குரிய நாட்டுப்பற்று எழுத்தாளன். 'அன்னபூரணி' அமெரிக்கா சென்ற வரலாறு, நீச்சலில் ஆனந்தன் படைத்த வீரவரலாறு, ஆகியவை உணர்பற்றால் ஏற்பட்ட படைப்புகளாகும். இப்படைப்புகள் இவருக்கு பெரும் மதிப்பை ஏற்படுத்தியது.

இவ்வெளியீடுகள் மூலம் கிடைத்த ஊக்கமும் உற்சாகமும் பத்திரிக்கைத்துறையை இறுக்கிப் பிடிக்க வைத்தது.

பாமா இராஜகோபால் என்ற பெயரில் தான் ஈழநாடு பத்திரிகையில் பணியாற்றும் காலத்தில் நாம் பழகிக்கொண்ட பரிச்சயமான பெயர்.

நான் தொழிற்சங்கத்துறையில் தமிழ்த்தொழிற் சங்கக் கூட்டணியின் செயலாளராக இருந்த காலத்தில், செய்திகளை எழுதி ராஜகோபால் அவர்களைத் தேடிக்கொடுப்பேன். அவர் கையில் கொடுக்கும் செய்திகள் தவறாது மறுநாள் ஈழநாடு இதழில் பெரும் செய்தியாக வெளிவந்து விடும். அவர் 'தினகரன்' பத்திரிகையில் பணியாற்றிய காலத்திலும் எமது தொடர்பு அவரை அங்கும் தேடிச் சென்றது.

பத்தாண்டு
நிறைவில்
புதினம்
சாதனை

இவ்வாறு இலங்கையிலும் மிக நெருக்கமாக இருந்த ராஜகோபால் பிரித்தானிய நாட்டிலும் எம்முடன் நெருக்கமாகவே இருந்து வருகிறார். அதற்கு காரணம் அவர் செல்லும் இடமெல்லாம் ஊடகத்துறையை வளர்த்து வருவதுதான்.

இங்கு வந்ததும் 'ஈழகேசரி' 'தமிழன்' 'மனம் பேசுது' 'புதினம்' ஆகிய வெளியீடுகளை வெளிக்கொண்டு வந்தவர். 'ஈழகேசரி' மாத இதழாக சிலகாலம் நடத்தி ஈழகேசரி பொன்னையாவின் பணியை பிரித்தானிய நாட்டில் வாழும் தமிழர்களுக்கு நினைவு கூற வைத்தவர். 'தமிழன்' என்ற பத்திரிகை தமது பத்திரிகைத்துறை நண்பர்களுடன் இணைந்து நடத்த எடுத்த முயற்சி வெற்றியளிக்கவில்லை. 'மனம் பேசுது' சென்றாண்டு வெளிவந்தது. அதுவர்தொடர்ந்து வெளிவரவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் நிதி நெருக்கடியே.

எனினும் 'புதினம்' புதுப்பொலிவுடன் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்வாண்டு 10வது ஆண்டை நிறைவு செய்கிறது. திரு. ராஜகோபால் பத்திரிகைத்துறையில் ஒரு புதிய பாணியைக் கையாளும் சிறந்த பத்திரிகையாளர். பத்திரிக்கைத்துறையில் நீண்டகால அனுபவம் பெற்ற இவர் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பத்திரிக்கைத்துறை தான் தனக்கு மனநிறைவை அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் துணிகரமாக புதினத்தை நடத்தி வருகின்றார்.

'புதினம்' தாங்கி வரும் பல செய்திகள் வாசகர்களுக்கு வேறு எவரும் வழங்காத புதிய செய்திகளாகவே இருக்கும். ஏனைய பத்திரிகைகளில் அடுத்து வரும் செய்திகள் எப்படி வரும் என்று ஊகிக்கலாம். ஆனால், 'புதினம்' அடுத்து எவ்விதமான திடுக்கிடும் செய்திகளுடன் வெளிவரப்போகிறது என்று வாசகர்களும் ஆவலோடு எதிர்பாக்கும் பத்திரிகையாக பிரித்தானிய நாட்டில் பரிமாணம் பெற்றுள்ளது.

இதனால் மக்கள் விரும்பி வாசிக்கும் ஒரு பத்திரிகை உண்டென்றால் 'புதினம்' என்றே கூறலாம். அத்தகைய ஒரு பத்திரிகை கடந்த 10 ஆண்டுகளாக புலம் பெயர் நாட்டிலிருந்து தொடர்ந்து வெளிவருவது பெரும் சாதனையாகும்.

இந்தச் சாதனைக்குப் பக்கபலமாக இருக்கும் ஒரு சக்தியையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். அவரது துணைவியார் திருமதி. ராகினி ராஜகோபால் ஒரு நாட்டியமேதை. ஈழத்தில் தாம் கற்றுக்கொண்ட பரதநாட்டியக் கலையை கூடவே பிரித்தானிய நாட்டுக்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்தவர். அந்தக் கலையைப் பிரித்தானிய நாட்டில் வளர்த்து வரும் சிறந்த கலைஞர். இந்த நாட்டுக்கு வந்த நான் தொடக்கம்

ஐ.தி.சம்பந்தன்

அக்கலையை சிறப்புடன் இந்நாட்டு தமிழ் மாணவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்து வருகின்றார்.

பெருமளவு பரதநாட்டிய அரங்கேற்றத்தை நடத்தி பலரின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளார். பத்திரிகையாளர் திரு. ராஜகோபால் அவர்களுக்கு இவரது பங்களிப்பு பெருமளவு உண்டு.

தமிழ்ப்பத்திரிகை நடத்தும் குடும்பங்களில் பெரும் குழப்பம் இருப்பது வழக்கம். காரணம் இந்த நாட்டில் பத்திரிகை நடத்துபவர் பணத்தைப் பெரும் அளவு உழைக்க முடியாது. பணவருவாய் இல்லையென்றால் குடும்பத்தில் சண்டை வரும் தானே. ஆனால் திரு. ராஜகோபால் அவர்களுக்கு திருமதி. ராகினி ராஜகோபால் கணவன் விரும்பி நடத்தி வரும் 'புதினம்' தொடர்ந்து வெளிவருவதற்கு தமது ஆதரவைத் தாராளமாக வழங்கி வருகின்றார்.

அது தவிர இவரது பத்திரிகை நண்பர்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து பிரித்தானியாவிற்கு வந்தால் வீட்டில் விருந்தினராக வரவேற்று விருந்துபசாரம் அளிக்கும் பெரும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைப் பேணி வருகின்றார்.

நான் அறிந்த வரையில் திரு. மாத்தாளை சோமு, திரு. எஸ். திருச்செல்வம் ஆகியோர் திரு. அந்தனி, ஜீவா போன்ற பல எழுத்தாளர்கள் இவர் இல்லத்தில் சிறப்பு விருந்தினராக இருந்ததை நான் அறிவேன். இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாதது ஒன்றில்லை என்பார்களே. அந்த இலக்கணத்திற்கு துணைவியார் இல்லறச் சிறப்பைச் செய்து வருகின்றார். இதுவும் கணவன் நடத்தும் பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகவிருக்கிறது.

கலையும் எழுத்தும் இணைந்த குடும்ப பாயத்தோடு வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'புதினம்' பத்தாண்டு நிறைவு பூரிப்பதையும் நன்னாளாகும். மேலும் 'புதினம்' நீண்டகாலம் நிலைத்து சிறப்புடன் வெளிவர தமிழ் மக்கள் தாங்களது தளராத ஆதரவைப் புதினத்திற்கு நல்குவார்கள் என்றே இந்நாளில் சுடரொளி வெளியீட்டுக்கழகத்தின் சார்பில் பாராட்டி வாழ்த்துகிறோம். ■

புதிதாய்

புதிதாய்

வல்வையின் வல்லவர்கள் அமெரிக்கா வரை கப்பலோட்டிச் சென்றார்கள் என்று சிறுவயதில் என் அப்பா எனக்கு சொன்னது இன்றும் ஞாபகம். அந்த வீரச் செயலை அறிந்து வைத்திருந்த நான் இலங்கைத் தமிழ்ப்பத்திரிக்கை ஒன்றில் தொடராக வெளிவந்த “வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்கா வரை கப்பலோட்டிய தமிழர்கள்” என்ற கட்டுரையை வாராந்தோறும் வாசித்து வந்தேன். 1997 ஆம் ஆண்டு அது ராஜகோபால் என்ற எழுத்தாளர் எழுதிய தொடர் கட்டுரை என்பது அப்போது எனக்கு தெரியும். லண்டனிலிருந்து ராஜகோபால் எழுதிய அந்த உண்மைக் கதையின் சிறப்பும் அங்கே கையாளப்பட்ட மொழிநடையும், வசன அமைப்பும் என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. இனவாத சிங்கள அரசின் அநீதியங்களுக்கு அஞ்சி புலம் பெயர்ந்து லண்டனில் புகலிடம் தேடிய பல தமிழர்களில் ஒருவனாக நானும் 1998 இல் லண்டனை வந்தடைந்தேன். அந்தக் காலத்தில் இடைவிடாமல் தொடர்ந்து வெளிவரும் இலவச பத்திரிக்கையான புதினம் பத்திரிக்கையை தொடர்ந்து வாசித்து வந்தேன். நான் இலங்கையில் வாசித்த தொடர் கட்டுரையின் சொந்த க்காரன் நான் இங்கே இந்த இலவச புதினம் பத்திரிக்கையை தனிமனிதனாக நின்று நடத்தி வருகிறார் என்பதனையும் இங்கு அப்பத்திரிக்கையை நடத்துவதில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருக்கும் என்பதனையும் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. தமிழ் மீதும், தமிழ்ப்பத்திரிகைத்துறை மீதும் தமிழீழத்தின் மீதும், தமிழீழத் தலைவர் மீதும் தமிழ்த் தேசியத்தின் மீதும் அவர் கொண்டுள்ள பற்று அவரது எழுத்தின் மூலம் புரிவது இலகு.

இலங்கைப் பத்திரிகைகளுக்கு சிறு விமர்சனங்களை எழுதிய துணிவுடன் சில ஆக்கங்களை புதினம் பத்திரிக்கைக்கும் அனுப்பி வைத்தேன். அவை வெளிவந்தன. தொடர்ந்து தொடர்பு கொண்டு இளையவனான என்னை இடைவிடாமல் எழுமாறு உற்சாகப்படுத்துவார். அது உண்மையான ஒரு பத்திரிக்கையாளனின் பண்பு. இத்துடன் பல பண்புகளை அவருடன் பழகிய போது பவ்வியமாக தெரிந்து கொண்டேன். புலம் பெயர் மண்ணில் தமிழ் வளர்க்க

இளைஞர்கள் முன்வர வேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்வார். அதற்காக புதினம் தன்னாலானதை செய்யும் என்றும் சொல்வார். ஊரவர்களை ஊக்குவிக்கும் எண்ணமும் இவரிடம் நிறையவே உண்டு. வல்வொட்டி புதினம் ஆசிரியரின் சொந்த ஊர். இவருக்கு கொம்மந்தறையில் கம்பர்மலை வித்தியாலயத்திற்கு அருகாமையில் காணிகள் இருந்தன. பத்திரிகையாளனாக இருந்த தொடர்பு அயலூரவன் என்ற நட்பாக மாறியது.

2000 ஆம் ஆண்டு எனது கம்பர் மலை வித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்கம் 1997 இல் தாயகத்தில் நடத்திய பூபாள ராகங்கள். நிகழ்வு போல இங்கும் நடத்த வேண்டும் என்று தீர்மானித்தது. அதன் பிரகாரம் 'பூபாள ராகங்கள்' விழா அமைப்பாளராக நானே தெரிவானேன்.. புதினம் ஆசிரியருடன் இருந்த நட்பு 'பூபாள ராகங்கள்' என்ற விழாவை லண்டனில் நடத்துவதற்கு ஒரு தூண்டுகோலாக இருந்தது என்பது உண்மை.

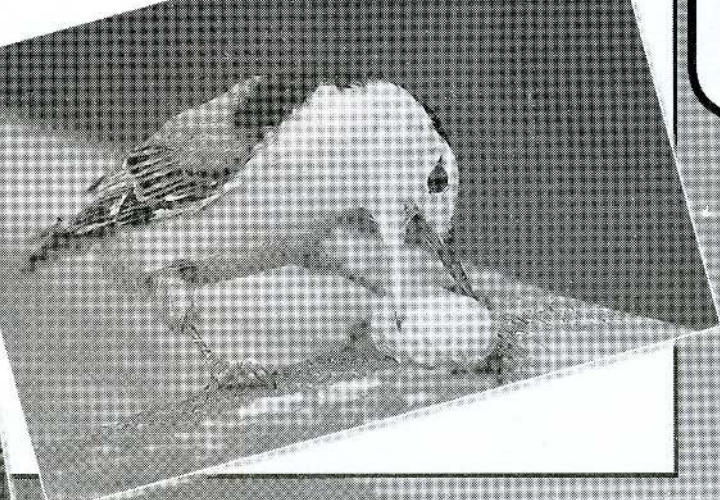
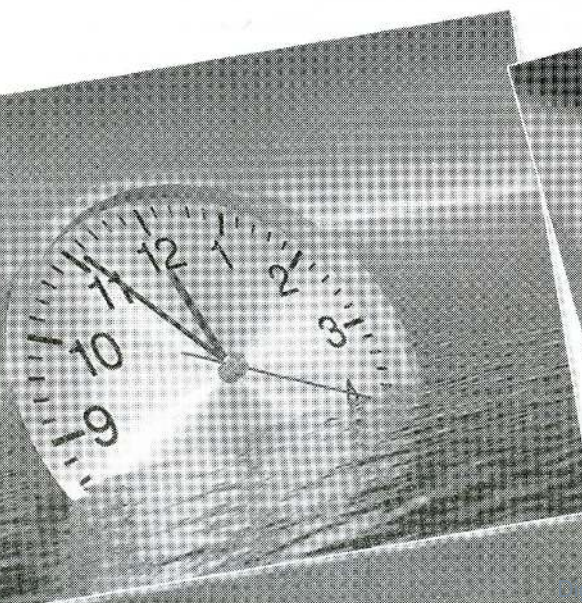
முத்தமிழ் விழாவாக 'பூபாள ராகங்கள்' நிகழ்வை ஒழுங்கு செய்யும் பணியில் இருந்த எனக்கு, உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் நடனத்தாரகையாக நடனமாடி பாராட்டுப் பெற்ற நடன ஆசிரியை ஸ்ரீமதி. ராகினி ராஜ கோபாலின் நாட்டியாலயா நடனப்பள்ளி மாணவிகளின் நடனங்கள் இடம் பெற்றால் சிறப்பாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. அந்த எண்ணம் நிறைவேற்ற நட்புடன் ராஜகோபால் அவர்கள் அணுகினேன். அவரது பதில், அவரது மனைவி நடன ஆசிரியையின் பதில், எனக்கு மன மகிழ்வையும் உற்சாகத்தையும் தந்ததோடு, சிறிய பாடசாலையின் விழாவுக்கு மக்கள் கூட்டம் வரும் என்ற நம்பிக்கையையும் தந்தது. ஸ்ரீமதி ராகினியின் அமைப்பில் உருவான நடனங்களுடன் இன்னும் பல நிகழ்வுகளை இணைந்து 'பூபாள ராகங்கள் - 2000' நிகழ்வை மண்பாடம் நிறைந்த மக்கள் கூட்டத்துடன் சிறப்பாக நடத்தி முடித்தேன். இந்த சிறிய பாடசாலையின் பெரு விழாவுக்கு அன்றைய வேளை 'புதினம்' பத்திரிகை தந்த ஆதரவு மகத்தானது. மனந்திறந்து பாராட்டப்பட வேண்டியது. தரமான விழாவை தரம் கண்டு பெருமைப்படுத்தியது இப்பத்திரிகை. அன்று புதினம் தந்த ஆதரவினாலும், பூபாள ராகங்கள் நிகழ்வின் உயரியதரத்தினாலும் இன்று ஊடகங்களும், வியாபார நிறுவனங்களும் 'பூபாள ராகங்கள்' நிகழ்வுக்கு அனுசரணை வழங்க போட்டியிருகின்றன.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் - உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்ற வாக்கிற்கிணங்க, நாட்டியாலயாவின் நடனங்களும் 'புதினம்' பத்திரிக்கையின் ஆதரவும் 'பூபாளராகங்கள்' நிகழ்வில் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

புதினத்தின் பத்தாவது ஆண்டு விழா வெற்றி பெற பூபாளராகங்கள் ஏழாவது ஆண்டு விழாக்குழசார்பில் வாழ்த்துகிறேன். ■

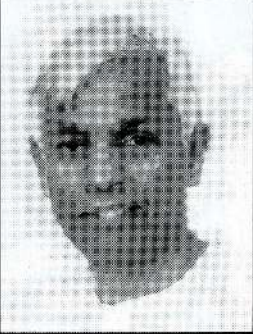
நாட்டியாடும்

தமிழ் மொழியை

தமிழ்மொழி கற்பது கடினம் என்பது ஒரு பரவலான எண்ணம் பலரிடம் பரவி இருக்கிறது. தமிழ் கற்பதற்கு அந்த நாட்டிலே வசித்திருக்க வேண்டும் எனவும் பலர் கருதுகிறார்கள். தமிழன் அல்லாதோர் தமிழ் கற்பது கடினம் என்பது பலரின் எண்ணம் இந்த எண்ணம் எதற்காக? இது ஒரு மொழியைக் கற்பிப்பது கற்பது பற்றிய முழுச் செயல்பாடுகளை அறியாததன் காரணமே இதற்குக் காரணம் ஆகும். வருங்கால நமது சமுதாயம் தொடர்ந்தும் தமிழைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமாக இருந்தால் தமிழை இந்நாட்டில் கற்பிக்கும் வழிமுறைகளை நாம் பல வழிகளில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். ஏனைய ஐரோப்பிய மொழிகளை நம் குழந்தைகள் இங்கு கற்கும் போது நம் தமிழை அவர்கள் கற்கப் பின்வாங்குவதன் காரணம் என்ன? ஆங்கில மொழியை ஏனைய ஐரோப்பிய மொழிகளைக் கற்பிப்பதற்குப் பல

கற்பிப்பது கற்றுக்

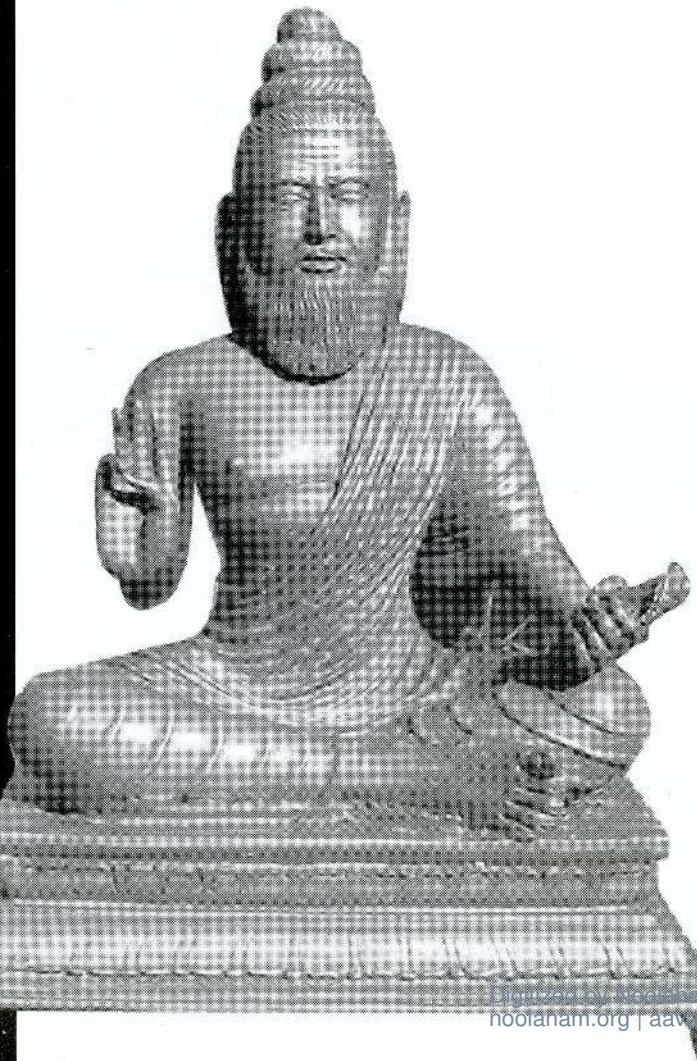

சிவா பிள்ளை

[லண்டன் தமிழ் கணினியின் முன்னோடி]

புதிய அணுகுமுறைகளை இந்த நாட்டில் கையாளுகிறார்கள். ஆண்டாண்டு புதிய வழிமுறைகளையும் பழையவற்றை நீக்கியும் நடைமுறைப்படுத்துகிறார்கள். மிக எளிமையாக ஆங்கில ஐரோப்பிய மொழிகளைக் கேட்டல், வாசித்தல், எழுதுதல், பேசுதல் என நான்கு வகையாகப் பிரித்துக் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். தமிழைக் கற்பிக்கும் வழிமுறைகளை எளிமையாக்கினால் தமிழ் கற்பது ஒரு எளிமையானது என கருதப்படும்.

ஒரு மொழியைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்கு அதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலையை வகுப்பறையில் உண்டாக்க வேண்டும். ஆசிரியரும் மாணவரும் கலந்து பழகும் சூழல் இருக்க வேண்டும். ஆரம்பத்தில் தமிழ் கற்றுக் கொடுக்கும் பள்ளிகளில் ஆர்வம் உற்சாகம் ஊட்டக்கூடிய வகையில் தமிழ்மொழி கற்பிப்பது இருந்திருக்கவில்லை. அப்போதைய பாடத்திட்டத்தில் இலக்கணத்திற்கும் செய்யுளுக்கும் தேவைக்கதிசமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மொழியைக் கற்பிப்பதற்கான பயிற்சியைப் பலர் பெற்றிருக்கவில்லை. கற்பிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் புத்தகங்களும் அதற்கு ஏற்ற வகையில் இருந்திருக்கவில்லை. இன்று பலவாணங்களில் பல தமிழ் பாடப்புத்தகங்கள் தமிழ் கற்பிப்பதற்கு வந்திருக்கின்றன. பல குறுந்தட்டுகள்(C.D.S.) தமிழ் கற்பிப்பதற்கு இன்று கிடைக்கப்படுகிறது. பல புதிய தொழில்நுட்ப வழிவகைகள் அவற்றில் கையாளப்பட்டிருக்கிறது. இங்குள்ள வார இறுதித்

தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் ஆசிரிய பயிற்சிப் பட்டடையில் சேர்ந்து தற்கால இந்நாட்டு மொழி கற்பிக்கும் வழி முறைகளைப் பயில வேண்டும்.

இன்று வெப்பில் - இணையத்தளத்தில் தமிழ் பாடம் - Tamil Lessons என்று தேடும் போது வரும் இணையத்தளங்கள் பலதைக் காணலாம். அன்று பாரதி கண்ட தேமதுரத் தமிழ் ஒசை உலகெலாம் பரவும் வகை செய்ய வேண்டும் என்ற கனவு இன்று உலகின் பல பாகங்களில் வெற்றிகரமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவில் பல சர்வ கலாசாலைகளில் தமிழ் மொழியை ஏனைய மொழிகள் போல் கற்றுத் தேற வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது. தொலைக் கல்வி மூலம் கற்கும் வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இங்கிலாந்தில் அவ்வாறு தற்போது இல்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு 2006-செப்டம்பரில் இருந்து தமிழ் மொழிக்கென ஒரு பாடத்திட்டம் ஏனைய ஆசிய ஐரோப்பிய மொழிகளில் இருப்பது போன்று தேசிய மொழிச் சபையால் (National Language Centre) வெளியிடப்பட இருக்கிறது. அத்தோடு - பரீட்சைப் பகுதியினரால் முதன் முதலாக Break Through Level பரீட்சையும் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் கேட்டல், வாசித்தல், எழுதுதல், பேசுதல் ஆகிய நான்கு பகுதிகளிலும் ஒரு மாணவன் பரீட்சை எழுதலாம். அத்தோடு இந்த நான்கு பகுதிகளில் ஒரு மாணவன் ஒன்றில் ஆற்றல் உள்ளவராக இருந்தால் அதில் மேற்கொண்டு முன்னேற ஆக்கங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தமிழ் பாடத்திட்டம் ஏனைய மொழிகளுக்குச் சமமாக உள்ளது, 9 தரமாகப் இப்பாடத்திட்டம் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது, வயலை

த அடிப்படை யாகக் கொண்டு பிரிக்கப்படவில்லை.

தரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே இது பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. எந்த வயதிலும் எந்தத் தரத்திலும் சேர்ந்து அதற்கான பாடத்திட்டத்தை எடுத்துக் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஒவ்வொரு தரமும் நிறைவு செய்ததும் அதற்கான பரீட்சைத் துண்டு அதற்கான தராதரப் பத்திரமும் பரீட்சைத் துறையினரால் வழங்கப்படும்.

இந்த நாட்டில் வார இறுதித் தமிழ் பள்ளிகளில் பழைய வழி முறையினை தமிழ் கற்பிக்கப் பயன்படுத்துவது கவலைக்குரியதாக உள்ளது. இவர்களுக்கு ஏற்ற மொழிகற்பிக்கும் ஆசிரிய பயிற்சிப்

பட்டடைகள் இல்லாதது ஒரு காரணம், இந்நாட்டில் மொழிகற்பிக்கும் வழிமுறைகளைத் தெரிந்திருக்காதது இன்னும் ஒரு காரணம், கற்றுக் கொள்வதில் பல முக்கிய காரணிகள் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தெளிவாக ஆசிரியர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். குழந்தைகளும் தன் தாய்மொழியை எவ்வாறு கற்றுக்கொள்கிறது என்பதையும் ஆசிரியர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

மொழியைக் கற்றுக் கொடுப்பதில் பல நிலைகள் உண்டு

மொழியில் இருக்கும் வார்த்தைகளைப் புரிந்து கொள்ளுதல்

இயல்பாகப் பேசுவார் போல் அந்த மொழியைப் பேசும்படி முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஓர் எழுத்து ஈரெழுத்துச் சொற்களை உருவாக்க அடிப்படை இலக்கண விதிமுறைகள் விதிகள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்பக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஒரு குழந்தையின் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கான அறிவினை குழந்தைகளுக்கு வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

எழுத்துக்கூட்டி அந்த எழுத்தின் ஒசையுடன் உச்சரிக்கக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். (ஆய்வின் பிரகாரம் இது சிறந்த முறை எனக் காணப்பட்டு தற்போது (2006) இந்நாட்டில் ஒலியுடன் சொற்களை உச்சரித்து எழுத்துக்கூட்டப்பட வேண்டும் என அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது).

எளிமையான வார்த்தைகளை எழுதப்பழக்குதல். இந்த வார்த்தைகள் அவர்கள் அன்றாடம் பேசும்படி நிகழ்வுகளுக்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைக் கற்பிக்கும் போது அதற்கான படங்களை அல்லது ஒரு வீடியோ காட்சி மூலம் காண்பித்துக் காட்டலாம். ஒரு படம் ஆயிரம் வார்த்தைகளுக்குச் சமம் என்பார்கள். வார்த்தைகளை

ப்படங்களுடன் இணைத்துக் காண்பித்துக் கற்பிக்க வேண்டும் சிறுபந்தியினை வாசித்து அவர்களே கேள்விகளை உருவாக்கி அவர்களே பதில் சொல்வதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கொள்வது எப்படி?

கற்பிப்பதில் பல அணுகுமுறைகள் உண்டு. ஒவ்வொன்றும் அந்த அந்த வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஏற்ப அமைக்க வேண்டியது அந்த ஆசிரியரின் பொறுப்பாகும்.

எமது வார இறுதிப் பள்ளிகளில் தொடர்ந்து ஒரு தமிழ் ஆசிரியர் இருப்பது குறைவு. ஆகையினால் பாடத்திட்டம், தினமும் கற்பிக்கும் நிலை என்பன எமது வார இறுதித் தமிழ் பள்ளிகளில் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். இதனால் தொடர்ந்து கற்கும் மாணவர்கள் முன்னேற வசதி உண்டு.

ஒரு மொழியை ஒருவர் அறிந்திருந்தால் அந்த மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்னொரு மொழியைச் சுலபமாகக் கற்றுக் கொள்ளலாம். இந்நாட்டில் பிறந்த குழந்தைகள் ஆங்கிலம் நன்கு தெரிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அதை அடிப்படையாக வைத்து தமிழைக் கற்றுக் கொடுக்கலாம்.

தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்கு கணினியை உபயோகப் படுத்துவது மிக உதவியாக இருக்கும். முக்கியமாக ஒரு சொல்லின் உச்சரிப்பை அந்த நாட்டில் பிறந்த ஒருவரின் உச்சரிப்புடன் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த உச்சரிப்பை கணினியில் பதிவு செய்து வார்த்தையின் உச்சரிப்பைப் பதிவு செய்து திரும்பத் திரும்ப குழந்தை கேட்டுப் பழகுவதன் மூலம் சரியான உச்சரிப்பை அந்தக் குழந்தை பெற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இவ்வழிவகை தமிழ் பாடம் இணையத்தளத்தில் நிறையப் பெறலாம். இல்லையேல் பாட ஆசிரியர் தத்தமது வகுப்பு மாணவர்களுக்கு தாமே ஏற்படுத்தி அதை உருவாக்கலாம்.

தற்போது யூனிகோர்ட் மூலம் தமிழ் எழுத்துக்களை கணினியில் பதிவு செய்யும் வசதி இருப்பதால் கணினியில் தமிழ் எழுத்துக்களைப் பார்ப்பது சுலபமாகிவிட்டது. தமிழ் கற்பிக்கும் இணைய தளங்கள் தற்போது யூனிகோர்ட் முறைக்கு மாறியிருப்பதால் எல்லோரும் பயனடையக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆங்கிலம் தமிழ் சிங்கள அகராதியும் இணையத்தில் <http://www.bbc.co.uk/tamil> இப்போது கிடைக்கப்படுகிறது. தமிழ் எழுத்துக்களை எழுதிப்பழகுவதைக் காண்பிக்கும் இணையத்தளங்கள் பல உண்டு. <http://www.kalvi.com>

தமிழைப் பாதுகாத்து அதைச் சரியான முறையில் அருக்கு கற்பித்துக் கொடுப்பது ஒவ்வொரு தமிழனின் கடமை ஆகும். இன்றைய வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அறிவுரைகள் ஆத்மீக உரைகள் நிறைய தமிழ் மொழியில் உண்டு. உலகளாவிய சந்தையில் தமிழ் தெரிந்தோர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. ■

அடுத்த தலையி
கடமை ஆகும்.
ஆத்மீக உரைகள்
சந்தையில் தமிழ்
கொண்டு

Address:

Chief Examiner Edexcel - Tamil Language
CAMBRIDGE ASSET EXAMINATION BOARD
EXAMINER/ASSESSOR (TAMIL)

மனிதனுக்கு உள்ள மிகப் பெரிய வரப் பிரசாதமும் ஆற்றலும், அவனுக்குக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ள சிந்திக்கும் சக்தி தான்.

மனிதன் ஆதிகாலத்தில் தனது எண்ணங்களைத் தனக்குள்ளேயே புதைத்து வைக்க வேண்டியிருந்தது. ஏன் என்றால், அக்கால கட்டத்தில், அவனால் தனது எண்ணங்களை மற்றவர்களுடன் எளிதாகப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை.

அவன், தனது எண்ணங்களை, கருத்துக்களைச் சொற்களில் படிக்கத் தெரியாது, வெறும் உடற் சைகைகள் மூலமே வெளிப்படுத்த மட்டுமே இயலுமாயிருந்த படியாந்தான் அவனால் பிறருடன் தனது எண்ணங்களைச் சரிவரப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியாதிருந்தது.

பிறகு, மனிதன் சொற்களைக் கண்டு பிடித்தான். படிப்படியாக இது வளர்ச்சியடைந்து மொழி உதயமாயிற்று, மொழிக்கு இலக்கணம், இலக்கியம் என்ற வடிவங்களும் உருவாகின.

இப்போது, மனிதனால் மிகப் பரவலாகத் தனது எண்ணங்கள், கருத்துக்களை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள முடிந்தது.

சிந்திக்கும் திறன் எல்லோரிடமும் இருந்தாலும், அன்றும் இன்றும் சிலருக்கு மட்டும் உயர்ந்த சிந்தனைகளைச் சிந்திக்கும் வல்லமை இருப்பதைக் காணலாம்.

இத்தகைய உயர்ந்த சிந்தனைகள், தத்துவங்களாகவும், போதனைகளாகவும், உபதேசங்களாகவும் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்தன.

அத்தகையோர் தமது சிந்தனைகளையும், கருத்துக்களையும் மக்களிடம் வெளியிட விரும்பினர்.

ஆரம்பத்தில், இதை அவர்களால் வெறும் வாய்மொழி மூலமே வெளியிட முடிந்தது.

வேதங்கள், பைபிள், குர்-ஆன், பகவத் கீதை மற்றும் மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற இதிகாசங்கள் போன்ற பெரும் பெரும் நூல்கள் எல்லாம் தொடக்கத்தின் வாய்மொழி மூலமாகவே கூறப்பட்டு, சந்தி சந்தியாகத் தொடர்ந்து வந்தன.

பின்னர், அவற்றை ஓலைச் சுவடிகளில், எழுத்தாணியால் ஆற அமர்ந்திருந்து அழுத்தி அழுத்திச் செதுக்கித் தந்தார்கள்.

பிறகு, படிப்படியாக, பேப்பர், மை, பேனா, அச்ச என்று எழுத்துத்துறையில் பிரமாண்டமான வளர்ச்சி ஏற்பட்டதும், மனிதனுடைய சிந்தனைகளுக்கும், கருத்துக்களுக்கும் வடிகால்கள் கிடைத்தன. இன்று, அது கணனி என்ற இராட்சத உருவத்தில் பரிணமித்து, உலகத்தை உள்ளங்கைக்குள் அடைக்கப்பார்க்கிறது.

எண்ணங்களும், எழுத்துக்களும் அவற்றை உள்ளடங்கிய நூல்களும் மனித உலகின் தலை எழுத்தை எவ்வளவு தூரம் பாதித்து வந்துள்ளது, வருகிறது என்பதை எவராலும் மறுக்க முடியாது.

பைபிள், குர்-ஆன் போன்ற மத நூல்களைப் படித்து, அவற்றைப் பின்பற்றுபவர்கள் எனக் கூறிக் கொள்பவர்கள், எத்தனையோ நூற்றாண்டு காலமாக

எண்ணமும் எழுத்தும் தலைவியழுத்து...

-மனோ மயில்

அழிவுப் போர்களில் ஒருவரோடொருவர் ஈடுபட்டு வருவதைக் காண்கின்றோம். இந்து சமயத்தில் மதத்தீவிரவாதம் ஏனைய காலங்களில், அவ்வளவாக இல்லாதிருந்த போதும், அண்மைக்காலங்களில், அரசியற்காரணங்களுக்காக தலைதுக்கியுள்ளன வருத்தத்துக்குரியதே.

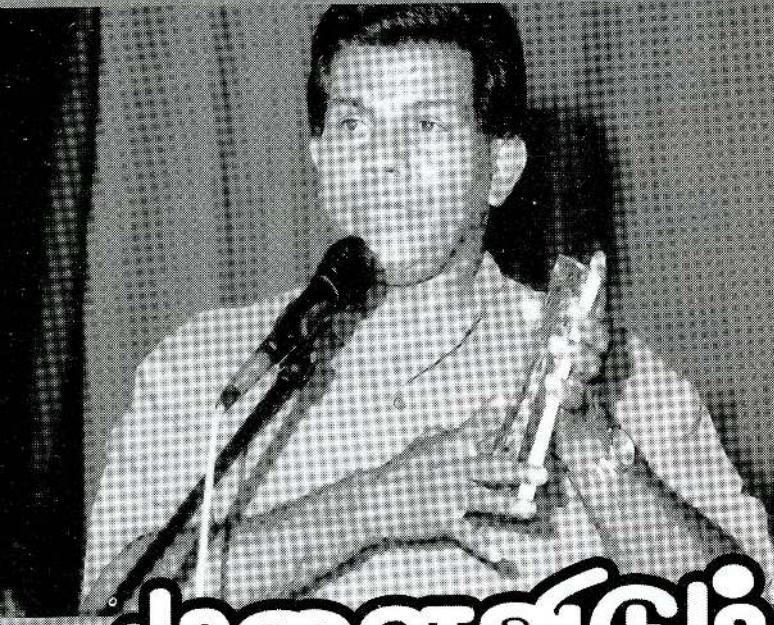
இக்கட்டத்தில், தமிழர்களைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழகமானாலும் சரி, தமிழீழமானாலும் சரி, அவர்களுக்கு வழிகாட்டி நூல்களாகவும், சமய நூல்களாகவும் அமைந்துள்ளவை தேவாரம், திருவாசகம், புராணங்கள் போன்றவையும், ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், நாலடியார், திருக்குறள் போன்ற நீதிநெறி நூல்களுமேயானபடியால், இந்த மக்களிடையே மதத்தீவிரவாதம் என்றுமே தலைகாட்டியது கிடையாது.

தங்களது ஆட்சியை, அந்த ஆட்சியின் அநீதியை, அக்கிரமத்தை, அராஜகத்தைக் கேள்வி கேட்கும் சிந்தனையாளர்களை, எழுத்தாளர்களை அழித்தெகாழிக்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவது இன்று நேற்று நிகழ்ந்தவையோ, நிகழ்வனவோ அல்ல.

கிரேக்க நாட்டுத் தத்துவ ஞானியாகிய சாக்கிரட்டீஸ் நன்குட்ப்பட்டு ஆட்சியாளர்களால் கொல்லப்பட்ட காலத்திலிருந்து இன்றைய சிவராம் (தராக்கி) போன்ற எழுத்தாளர்கள், ஜோசப் பரராஜசிங்கம் போன்ற அரசியல் தலைவர்கள் வரை இது தொடர்ந்து வருகிறது.

ஆனாலும், இத்தகைய கொலைகள், அடக்குமுறைகள் எல்லாவற்றையும் தகர்த்தெறிந்து, மனித குலத்தின் மேம்பாட்டுக்கும், முன்னேற்றத்துக்கும், அரசியல் சமூக வளர்ச்சிக்கும், மனித உரிமைகள் பெண்ணுரிமைகள், குழந்தைகளின் உரிமைகள், பிற்பட்டோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் போன்ற மக்களின் உரிமைகள், இவற்றுக்கான போராட்டத்துக்கும், வெற்றிகளுக்கும், பிரெஞ்சு, ரஷ்யப்புரட்சிகள் போன்ற மாபெரும் அரசியல் புரட்சிகளுக்கும், அன்றும் இன்றும் என்றும் அடிப்படையாக விளங்கியதும், விளங்குவதும், விளங்கவிருப்பதும் மனிதனின் எண்ணங்களும், எழுத்துக்களுமேயாகும்.

அவைதான் பெருமளவில் தனிமனிதனதும், நாடுகளினதும், அகில உலகத்தினதும் தலை எழுத்தை நிர்ணயிக்கும் சக்தி வாய்ந்தவை என்றால் மிகையாகாது. ■

முனைவீடும் உதவிகளும், உதவிகளும் உதவிகளும்

உதவிகளும்

இணுவிலில் பிறந்தவர், உண்ப்பெயரை, மண்வாசனை நிமித்தம் தன்னோடு இணைத்தவர். பதினாறாவது வயதில் எழுதத் தொடங்கியவர். கொழும்பிலும், வவுனியாவிலும் யாழ்ப்பாணத்திலுமாக பதினைந்து வருடங்கள் மக்கள் வங்கியில் வேலை செய்து, புலம் பெயர்ந்தவர். கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகத்தில் ஆரம்பத்திலும் பின்னர் வவுனியா இலக்கிய வட்டத்திலும் இணைந்திருந்தவர். உள்நாட்டு இறைவரித்திணைக்களப் போட்டியில் சிறுகதைக்காகப் பரிசில் பெற்றவர். இவரது பேச்சில் இலக்கிய நயத்தைக் காணலாம். கடந்த 20 வருடங்களாக பிரித்தானிய அரசு சேவையில் பணி செய்கிறார். “சன் ரைஸ் வானொலி” ஒளிப்பரப்பாளர் கலசம் சஞ்சிகைக் குழுவில் ஒருவர். லண்டன் கனக தூர்க்கை ஆவய அறங்காவலர்களில் ஒருவர், தாயக சேவைக்காக இளைஞர் மன்றத்தால் பட்டம் வழங்கி, கௌரவம் பெற்றவர். மகாகவி பாரதி கண்ட பொதுவுடமையை கவாசிப்பவர். மண்ணையும், மக்களையும், நேசிப்பவர், “பொம்மையாளரை”த் தூஷிப்பவர்

கூடந்த வாழ்வை, அசைபோட்டுப் பார்க்கும் போது, மறக்க முடியாத நிகழ்வுகளும், மறக்க வேண்டுமென்ற சம்பவங்களும் அடிக்கடி மனதில் தோன்றி நர்த்தனமாடுகின்றன. அதுவும் இலக்கியம் என்று நினைக்கும் போது, மனதிலேற்படும் ‘கிளுகிளுப்பு’ இருக்கிறதே, அதை எப்படி அலங்கரித்து எடுத்துரைப்பது?

கடுங்குளி ருடன் கூடிய உறைபனிக்காலத்தில், மண்ணின் அடியில் உறைந்திருந்து, இளவேனிற்காலத்தில் மண்ணைக் கிழித்துக் கொண்டு தலைகாட்டி, வசந்த காலத்தில் சுகந்தம்பரப்பி, தலையாட்டும் மேற்குலகத்துக்கே உரிய பூக்கள் போல, மனத்தில் ஆழப்படிந்திருந்து, இலக்கிய ரசனை ஏற்படும் போதெல்லாம், முளைவிடும் இலக்கிய விதைகள் நிறையவேயுள்ளன. முளைவிட்டு, கிளை பரப்பி, அவை கூறும் கதைகளோ ஆயிரமாயிரமாய் ஆர்ப்பரிக்கின்றன!

ஐந்துவயதில் கல்கியில் வெளிவந்த ‘வாண்டுமாமா’ வின் கதைகளையும், ஏழுமூலையில் ‘அம்புலிமாமா’ வில் வெளிவந்த கதைகளையும் மாம்பழம்போல் சூப்பிச் சுவைத்தமை, இலக்கிய ரசனையின் முதற்கட்டம். பன்னிரண்டு பதின்மூன்று பிராயங்களில் ‘டுமீல்’ ‘டுமீல்’ துப்பறியும் நாவல்களைத் தொட்டு, பதினாறு வயதின்லே அவற்றைக் கைவிட்டு, இலக்கியமென்றால், இதுதானென்று காட்டி நின்ற பேர் பெற்ற எழுத்தாளர்கள் மனதிலே குடிபுகுந்தமை இரண்டாவது கட்டமாகின்றது. இக்காலகட்டம் தான் உண்மையான சிரஞ்சீவி எழுத்தாளர்களை எனக்குத் தொட்டுக்காட்டியது. புதுமைப்பித்தன், கல்கி, பார்த்தசாரதி, அகிலன், ஜெயகாந்தன், டொமினிக் ஜீவா, செ. கணேசலிங்கன், மு. வரதராசன், செ. யோகநாதன் ஆகியோரை நவராத்திரிக் கொலுவாக மனதில் வரிசைப்படுத்திக் கொண்டேன். கம்பனும், பாரதியும், பாரதிதாசனும், நவாலி சோமசுந்தரப் புலவரும் தேசிக விநாயகம் பிள்ளையும், காசி ஆனந்தனும் நெஞ்சிலே குடியமர்த்திக் கொள்ள, புனை கதை, நாவல், கவிதைகள் என்பனவெல்லாம் கைகோர்த்து காவடியாடத் தொடங்கின.

‘மார்சும் காஸ்கி’, பிரெஞ்சு எழுத்தாளர் ‘அல்பேற்றா மேராவிய’ பைரன் ஆகியோரையும் தரிசிக்கும் காலகட்டம் மூன்றவதாக அமைந்தது.

மார்ச்சீய பொதுவுடமையைக் காதலிக்கத் தொடங்கிய போது, நாத்திகனாக என்னை மாற்றிக் கொள்ளாதபடி, கடவுட் கொள்கை என்னைத் தடுத்தாட் கொண்டது. இடதுசாரிக் கொள்கையுடைய அரசியல் பத்திரிக்கையொன்றின் ஆசிரியர் குழுவில் பணியாற்றியபோது, பிரேம்ஜி, பேராசிரியர் சிவத்தம்பி, எஸ்.பி.நடராசா, இராமநாதன் ஆகியோருடன் உறவாடிய காலகட்டத்தில் கடவுட் கொள்கை அவர்களிடமிருந்து என்னைத் தள்ளிவைத்தது. “அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி” என்று மணிவாசகர் குறிப்பிட்டது, இப்படியாக இருக்குமாவென்று, கேள்விக்குறி அவ்வப்போதெல்லாம் சிலிர்த்துக் கொண்டது. மார்ச்சீயக் கருத்துக்களோடு, இறையருளையும் கலந்தே நான் கவைத்து வந்தேன், “ஏழை பங்காளனையே பாடே லோ ரெம்பாவாய்” என்ற திருவெம்பாவை வரியானது, மணிவாசகப் பெருமானை ஓர் பொதுவுடமைவாதியாகத்தான் எனக்குக் காட்டி நின்றது. ‘அர்த்தநாரீஸ்வர’ வடிவம், ஆண்-பெண்ணுக்கு கொடுத்துள்ள சமத்துவத்தை, வேறெதுவுமே கொடுத்து விட முடியாது. மகாகவி பாரதிகண்டு, தரிசித்த தெய்வீகம் கலந்த பொதுவுடமை, எப்போதும் நான் ஆரதிக்கிறேன். பாரதி எனது காதலன்!

முனைவிடும் விதைகள், கிளைவிட்டுப் பரப்பும் இன்னொரு கதையையும் இங்கு கூறவே வேண்டும். எமது ஊரிலும், மஞ்சவனப்பதியிலும், காலத்துக்கு காலம் வந்து, அருளுரை அருளிய திரு முருக கிருபானந்தவாரியாரை, எனது மானசீகக் குருவாகக் கண்டு, இன்புற்ற அடியேன், லண்டனில் அவர்தான் பணிந்து, அருகிருந்து ஆசிபெற்றுக் கொண்டேன். அவர் எனது மூச்சு, அவரே எனது பேச்சு.

வாலிப வயதில் கொழும்பு கலை இலக்கிய நண்பர் கழகத்தில் இணைந்து இலக்கியப்பணிகள் சிலவற்றைக் கூட்டாக மேற்கொண்டோம். நெல்லை பேரன், சாந்தன், மாவை நித்தியானந்தன், மு. நித்தியானந்தன், குப்பிழான் சண்முகன், இமையவன் என்று பல வாலிப எழுத்தாளர்களுடனான சங்கமம் ஏற்பட்ட தொடர்புகளை இன்னொரு கதையாகக் கூறலாம். அப்போதெல்லாம் தலைநகர் கொழும்பில், தமிழர்கள் சுதந்திரமாக நடமாடிய காலம். மண்டபங்களில் கலை இலக்கிய நண்பர்கள் கூட்டம்

நடைபெறுவதுண்டு, ஒரு முறை இடங்கிடைகாமற்போக பகலும், இரவும் முத்தமிடும் வேளையில் வெள்ளவத்தை கடற்கரையோரமாக, கற்பாறைகளில் அமர்ந்து கொண்டு, ஈழத்துத் திரைப்படம் பற்றி ஓர் கருத்துப் பரிமாற்றத்தை நடத்திக் கொண்டு இருந்த வேளை, எங்கிருந்தோ வந்து குவிந்த இராணுவத்தினர் எம்மையெல்லாம், சிறைப்படுத்தினர். ‘ரோகண விஜேவீரா’வின் தீவிர சிங்கள இளைஞர் குழாமெனக்கருதி, வரிசைப்படுத்திய படையினர், குழுமியிருந்தோர் அனைவரும் தமிழ் இளைஞர்கள் என்றறிந்து, உடனே மன்னிப்பும் கேட்டு, எம்மை விடுவித்தமையும் ஓர் கதையாகின்றது. இச்சம்பவம் 1971 ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தது. இப்போது 35 வருடங்களின் பின், அங்கே ‘தமிழன்’ என்பதற்காக மட்டும், கைது செய்யப்படும் எம்மவர் துயரை நினைக்க நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே!

இருபத்திரண்டு வயதில், கலை இலக்கிய ஆர்வமானது, இலங்கை வானொலிப் பக்கம் அடித்துச் சென்றது. ‘வாலிப வட்டம்’ ‘கலைக்கோலம்’ ‘குதூகலம்’ ஆகிய அம்சங்களில் கலந்து, பங்களிப்புச் செய்ய வாய்ப்பும் கிட்டியது. அக்காலகட்டத்தில், கொழுகொம்பாக எனக்கு வாய்ப்புகள் தந்தவர்களில் விமல் சொக்கநாதன், சானா ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன், சில்லையூர் செல்வராசன், கே.எஸ். சிவகுமாரன் ஆகியோரை நெஞ்சம் மறப்பதற்கில்லை. ‘சுத்தாடிகள்’ குழுவில் நடிக்கும் பாக்கியமும் பெற்றேன்.

74 ம் ஆண்டில், வவுனியாவில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த போது, அங்கே ஓர் இலக்கியவட்டத்தை ஆரம்பித்தோம். ஒருமுறை ‘மல்லிகை’ மாதாந்த சஞ்சிகைபற்றி, நாங்கள் ஆய்வு செய்து, இலக்கியக் கூட்டத்தை நிறைவு செய்த வேளை, ஓர் இளைஞர் என்னை நெருங்கி வந்து, கையைப்பிடித்து குலுக்கினார். தோளில் தட்டிப் பாராட்டினார். “தொடர்ந்து இத்தகைய பணிகளில் ஈடுபடுங்கள். ‘ஈழநாடு’ பத்திரிகையிலிருந்து, இக்கூட்டத்தைப் பற்றி எழுதுவதற்காக, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன்.....” என்று கூறிக்கொண்டு, நகர்ந்த அவரைக் கூர்மையாகப் பார்த்தேன். ஏறத்தாழ எனது வயதிற்குக்கும். வெள்ளை நிறம் கொண்ட, அந்தத் துடிப்பானவர், தன்னை ‘பாமா ராஜகோபால்’ என்று அறிமுகம் செய்தார். அவருடனான முதற் சந்திப்பு ஓர் முத்தான சந்திப்பாகும். இச் சந்திப்பு, பின்னர்

சமுத்திரத்தைக் கடந்து, மீளவும் லண்டனில் தொடருமென்று, அவ்வேளை யார் அறிந்திருப்பார் கச்சியேகம்பனே! வவுனியாக் கூட்டம் முடிந்து, மூன்று நாட்களின் பின்னர், எனது வங்கி அலுவலகத்துக்கு ஓர் கடிதம் வந்திருந்தது. அதனைப் பிரித்துப் பார்த்த போது, முதலில் பட்ட எழுத்து, 'வல்வெட்டி' என்பதாகும். கடிதத்தைப் படிக்காது, கீழே பார்த்தேன். 'அன்புடன், பாமா ராஜகோபால்' என்றிருந்தது. ஆர்வமாகப் படித்தேன். குண்டுகுண்டாக, அழகான எழுத்துக்களை ரசித்தேன். அதிலுள்ள கருத்துக்களைச் சுவைத்தேன். கூட்டத்தில் தன்னைக் கவர்ந்த, எனது இலக்கிய நயத்தைப் பாராட்டி, 'எழுதுங்கள்... உங்கள் பணிதொடர்' என்று வாழ்த்தியிருந்தார். ஒருவரைத் தட்டிக்கொடுக்கும், அப்பழுக்கற்ற அவரது தன்மையை, குணநலத்தைப் பாராட்டி, பதில் கடிதமொன்றை அனுப்பினேன். மற்றவரை வாழ்த்துவதில், உற்சாகப்படுத்துவதில் எவர் முன்நிற்கிறாரோ, அவரிடத்தில் ஆண்டவன் குடியிருக்கிறான். வாழ்த்துவதற்குப் பஞ்சமில்லாத வார்த்தைகளைக் கொண்ட ராஜகோபாலிடம் வஞ்சமில்லை. வஞ்சிக்கும் குணமும் இல்லையென்று நாளாக, ஆக உணர்ந்து கொண்டேன்.

லண்டனில் மீண்டும் தொடர்பேற்பட்ட போது, 'எழுதுங்கள்..... ஏதாவதை எழுதுங்கள்' என்று நச்சரிக்கும் அவரின் பாங்கு, எனது எழுத்துத் துறையில் பங்கு கொள்கின்றது. "வாயே! வாழ்த்து கண்டாய்!" என்று அப்பர் சுவாமிகள் அருளியவாறு, வாழ்த்துப் பூக்களை அள்ளி, அவருக்குச் சொரிகின்றேன். 'ராஜ்' என நான் அழைக்கும் அந்த அன்பு இதயமும், அவ்விதயத்தில் என்றும் உதயமாகும் அவரின் குடும்பத்தினரும் நெடிதே வாழ, 'பல்லாண்டு' பாடுகின்றேன். பத்தாவது பிராயத்தைக் கடக்கும் அவரது பத்திரிகை, எப்போதும் புதினமாக உலகெலாம் மணம் பரப்பட்டும்! 'தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோன் சாவதில்லை' என்ற பாரதிதாசன் வாக்கை மிக உள் வாங்கிக் கொண்ட யான், அவரையெண்ணி பெருமைப்படுகிறேன்.

முளைவிட்டு, கிளைவிடும் இன்னொரு கதையையும் இங்கு குறிப்பிடவே வேண்டும்.

கலாநிதி நித்தியானந்தன் 'சன்றைஸ் வானொலி' மூலமாக, ஓர் ஒலிபரப்பாளனாக என்னைப் புடமிட்டார். அது நல்லதொரு தளத்தை ஏற்படுத்தித்தர, அந்த ஏணிப்படியூடாக ஏற்றமடைந்தோரில் அடியேனும் ஒருவனாகிறேன். எனது ஆக்கங்களைப் படித்தும், கேட்டும் சுவைத்த அவர், ஊக்கம் தந்தார். உங்கள் ஆக்கம் இலங்கை வரை எட்ட வேண்டுமென்ற அவரது இதயத்தின் விசுவரூபம், என்னை இங்கிருந்து இலங்கைப் பத்திரிக்கைகளுக்கு மீளவும் எழுதத் தூண்டின. லூசியம் சிவன் ஆலயச் செயலாளரான நண்பர் கணேசமூர்த்தியும் இவ்வகையச் சேர்ந்தவராகிறார்.

பூத்துக் குலுங்கும் இன்னொரு கதையானது புலம்பெயர் இலக்கியத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டியதாகிறது. லண்டன் கனகதுர்க்கை அம்மன் ஆலய மண்டபத்தில், இதுவரை 36 புத்தகங்களை நூல் வெளியீடாகவும், அறிமுகமாகவும் நிகழ்வாக்கியுள்ளோம். ஈழத்து எழுத்தாளர்கள், ஐரோப்பிய, இந்திய, அவுஸ்திரேலிய எழுத்தாளர்கள் ஆகியோரெல்லாம் இங்கு தேடி வந்து, நூல் வெளியீடு செய்ய, அம்மன் ஆலயம் அருள் சுரந்தது. அது மட்டுமல்லாது மடாலயங்களின் தமிழ்ப்பணியாகவும் ஆலயம் பரிணாமம் பெற்றது. இதற்காக இணைந்த கரமாகவும், பிணைந்த உள்ளமாகவும் என்னோடு தொழிற்பட்ட நிர்வாக சபைத் தலைவராகப் பல காலம் பணியாற்றிய அன்பர் கருணைலிங்கம் என்றும் போற்றுதலுக்குரியவராகிறார்.

இதுவரை 'பெரிய' எழுத்தாளன் என்ற அடைப்புக்குள் நான் அகப்படவில்லை. அப்படி அகப்படுமாறு சாதனையையும் செய்யவில்லை. இளமைக்காலத்தில் எழுதி, பத்திரிக்கைகளில் வெளிவந்த சிலகதைகளில் சிலவற்றை, புலப்பெயர்வுடன் இழந்துவிட்டேன். இதில் 'பயிர் தந்த பரிசு' என்ற தலைப்பில் 69ல் பரிசு பெற்ற கதையையும் இழந்தமை மறக்கமுடியாத சம்பவமாகின்றது. யாழ்ப்பாணம் சென்றபோது, பதினெட்டு வருடங்களின் பின்பதாக, இரண்டொரு எனது கதைகளைப் பொறுக்கி வந்துள்ளேன். நூலுருவில் அவை வெளிவரும்.

தமிழுக்காகப் பேனா எடுத்த பேராளிகளைவிட தமிழுக்காகப் போராடும் போராளிகள் பலராவார். இப்பேராளிகள் என்றும் முதல் வணக்கத்துக்குரியவர்களாகிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் சிலைவடித்து, நிறுத்த எமது மண்ணே போதாது! எமது எழுத்தாளர்கள் காதலைப் பாடினார்கள்! சாதலையும் பாடினார்கள். கதைகளில், மண்ணை வடித்தோம். பெண்ணையும் வடித்தோம். பொண்ணைப் பேசினோம். விண்ணையும் பேசினோம்.

பேசிக்கொண்டேயிருக்கிறோம்!

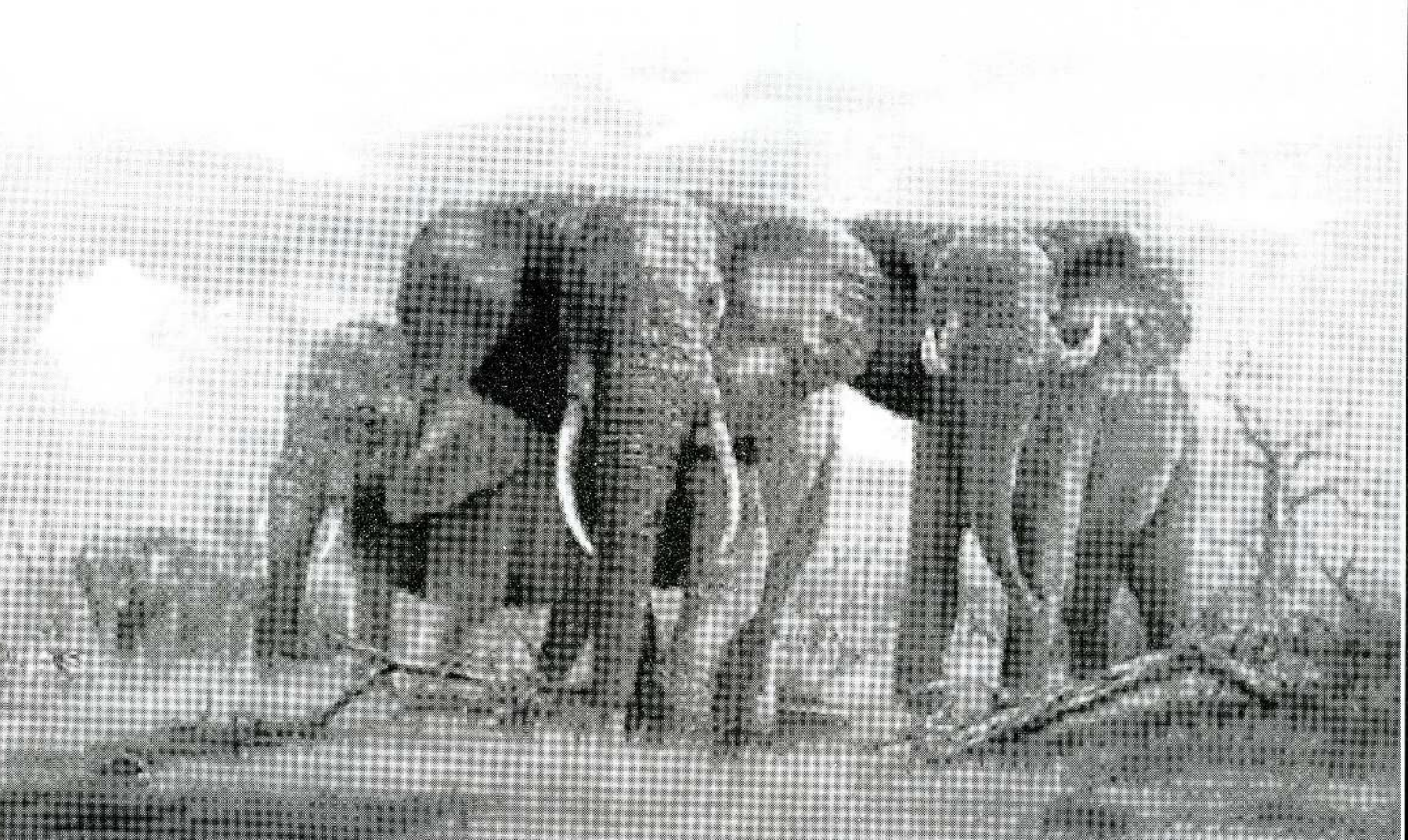
எழுதிக்கொண்டேயிருக்கிறோம்!

ஒளிமயமான எம்மவர் வாழ்வுக்காய், விடிவுக்காய், எல்லைப்புறத்தே தீப்பந்தம் ஏந்தி நிற்கும் அந்த மகான்களை, இலக்கியப் பரப்பில் கொண்டு சென்று நிறுத்த வேண்டும்.

அவர்களே கதாபாத்திரங்களாய் எமது எழுத்துகளில் உலாவர வேண்டும்! இது முக்கிய பணி பாக்குவெட்டியியை கொட்டைப்பாக்காய், சின்னாபின்னப்படும் எமது உறவுகளை வைத்து இலக்கியம் பின்னப்பட வேண்டும். இதுவே இப்போதைய தணியாத தாகமாகின்றது.

கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை தனது 'நண்பனுக்கென்று' படைத்த கவிதையடிகளில் ஓர் வரி வருகின்றது. "வெளிநாடு சென்றது உன்பிழை" என்று சாட்டையடி கொடுக்கிறார்.

அச்சாட்டையடி என்மீதும் பட்டிருக்கின்றது. பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. அது இரத்தத் தழும்பாக வலிக்கிறது. ■

த. ஜெயபாலன்,
ஆசிரியர் 'தேசம்'

தகவல் தொழில் நுட்பத்தின் வளர்ச்சியும் பத்திரிகையியலும் இதழியலும் கைகோர்த்து வளர்ந்துள்ளன. இது ஒரு தகவல் தொழில்நுட்ப யுகம். இதன் வளர்ச்சியில் உலகமே ஒரு கிராமமாகும் அளவில் தகவல்களும் செய்துகளும் இலகுவாகவும் விரைவாகவும் பரிமாறப்படுகிறது. முன்னைய காலங்களில் தகவல்களைத் தெரிந்து வைத்திருப்பது அறிவுத்தேடலாக அமைந்தது. ஆனால் தற்போது அதனைக் கடந்து, தகவல்களின் மதிப்பு உயர்ந்துள்ளதுடன் நாளாந்த வாழ்க்கைக்கும் இன்றியமையாததாகவும் உள்ளது.

கிமு 133ல் ரோமாபுரியின் போரம் அரங்கில் ஆட்சியாளர்கள் முக்கிய விடயங்களை மட்டையில் குறித்து மக்களின் பார்வைக்கு வைத்தனர். (Annals) அனால்ஸ் என்று அழைக்கப்பட்ட இதுவே பத்திரிகைத்துறையின் ஆரம்பம் ஆகும். பின்னர் கிமு 59ல் யூலியஸ் சீசரின் காட்டளைப்படி ரோம் நகரின் பொது இடங்களில் தினமும் ஒட்டப்பட்ட அக்ரா அல்லது டிபூர்னா (Acta or Diurna) என்ற தகவல் குறிப்பே நவீன செய்திப் பத்திரிகையின் ஆரம்பமாக கருதப்படுகிறது. இதில் ஆட்சியாளர்களின் தகவல்களோடு தனிப்பட்ட தகவல்களும் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. அதில் ரோம் நகரத்தில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் பற்றிய அரசாங்கத்தின் குறிப்புகள், செனட்சபை நடவடிக்கைகள், நீதிமன்றச் செய்திகளுடன் தனிப்பட்ட பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம் போன்ற செய்திகளும் பதிவு செய்யப்பட்டது. பின்னர் இவை பாதுகாப்பாக ஏனைய ஆவணங்களுடன் பேணப்பட்டது.

இதிலிருந்து 1500களில் அச்சுக்கலையின் அறிவு மற்றும் பயன்பாட்டுடன் பத்திரிகைத்துறை துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்தது. 1821ல் அமெரிக்க மிசனரிமார் அச்சு இயந்திரத்தை யாழ்ப்பாணத்துக்கு கொண்டு சென்றதால் இலங்கையில் முதலாவது தமிழ் புதினப் பத்திரிகை வர ஆரம்பித்தது. ஜனவரி 7, 1841 முதல் தமிழ் பத்திரிகை உதயதாரகை வெளியிடப்பட்டது. "நாகரிகம் படைத்த மனிதனுக்கு உள்ள முதலாவது அறிவுத்தேவை புதினப்பத்திரிகை" என உதயதாரகை ஆரம்பித்தவர்களில் ஒருவரான டாக்டர் பானில் பூவர் தெரிவித்திருந்தார். ஆனால் உதயதாரகைமதப் பிரச்சாரத்துக்கான ஊடகமாகவே வெளியிடப்பட்டது. 1932ல் டி ஆர் விஜேவர்த்தன தேசியப் பத்திரிகையான தினகரனை ஆரம்பித்தார். அக்காலத்தில் எந்த சிங்களப் பத்திரிகைகளும் வெளிவரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையின் உள்நாட்டு யுத்தத்தை அடுத்து தமிழ் மக்கள் உலகின் வெவ்வேறு நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். அங்கெல்லாம் அவர்கள் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளை ஆரம்பித்தனர். அதன் பின்னரே அண்மைக்காலங்களில் வானொலி, தொலைக்காட்சி, இணைய ஊடகங்கள் வளர்ச்சி அடைய ஆரம்பித்தன.

தமிழ்
பத்திரிகைத்துறை
- ஒரு பார்வை

பத்திரிக்கை ஒரு பழைய ஊடகமாக இருந்தும் இன்றும் பழமை மாறாது புதிய நுட்பங்களை தன்னுள் உள்வாங்கி புதிய யுக்திகளுடன் திகழ்கிறது. தொடர்ந்தும் இப்பத்திரிக்கைத்துறை தன்னை தக்க வைத்துக் கொள்ளும் என்பதில் எந்த ஐயப்படும் இல்லை.

ஆனால் ஈழத் தமிழர்களின் ஊடகத்துறை, பத்திரிகைத்துறையின் வளர்ச்சி என்பது ஆய்வுக்குரியதாகவே உள்ளது. தொழில்நுட்பத்தையும் நுணுக்கங்களையும் பயன்படுத்துவது அப்பத்திரிக்கையின் பொருளாதாரத்திலேயே பெரும்பாலம் தங்கியுள்ளது.

தாயகத்தில் சிறுபான்மையினரான தமிழர்கள் நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும், உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் சிதறி வாழ்வதால் ஒரு சில பத்திரிகைகளால் அவர்களது செய்தித் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடிவதில்லை. அதனால் சிறு பத்திரிகையாளரிலேயே ஈழத்தமிழரின் பத்திரிகை முயற்சி உள்ளது. இதனால் இப்பத்திரிகைகள் பொருளாதார ரீதியில் வெற்றி அடைவது கடினமான ஒன்றாகவே அமைகிறது. தமிழ் மக்களிடையே பத்திரிகை வாசிப்பு பழக்கம் இருந்த போதும் அவர்கள் பணம் கொடுத்து பத்திரிகையை வாசிப்பது ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகவே உள்ளது. இலங்கையில் வெளிவரும் எந்த தமிழ் பத்திரிகையும் ஒரு லட்சம் பிரதிகளை எட்டாமலிருப்பது இதனாலேயே.

புலம்பெயர் நாடுகளில் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் பெரும்பாலும் இலவசமாகவே வெளிவருகின்றது. இவ்விலவசப் பத்திரிக்கைகள் விளம்பரப் பத்திரிகைகளாகவே வெளிவருகின்றன. இவை வார மற்றும் மாதப் பத்திரிக்கைகளாக வெளிவருகின்றன. தினப் பத்திரிகைகளுக்கான தேவை புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் காணப்படாமையினாலும் பொருளாதார காரணங்களாலும் பெரும்பாலும் இப்பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் தனியொருவரால் நடத்தப்படுவதாலும் தினப்பத்திரிக்கைகளை வெளியிடுவது யதார்த்தமற்றதாக உள்ளது.

ஆனால் முக்கியமாக பத்திரிகைத்துறையின் துறைசார் வளர்ச்சி என்பது இலங்கைப் பத்திரிகைகளிடமும் குறிப்பாக தமிழ் பத்திரிகைகளிடம்

வளரவில்லை. இவ்வளர்ச்சி புலம் பெயர் பத்திரிகைகளிடம் இருந்ததில்லை. இதற்கு நாட்டில் நிலவிய உள்நாட்டு யுத்தமும் அதனால் உருவான புறச்சூழலும் முக்கிய பங்கு வகித்தது. கடந்த கால் நூற்றாண்டுகால போர்ச் சூழல் இலங்கையிலும் அங்கிருந்து புலம் பெயர்ந்தவர்களினதும் பத்திரிகைகளுக்கான பண்பை மாற்றியுள்ளது. இதனால் விரும்பியோ விரும்பாமலோ பத்திரிகை விதிகளில் இருந்து இப்பத்திரிக்கைகள் அந்நியப்பட்டே உள்ளன.

இது இலங்கைக்குரிய ஒரு தனித்துவமான பிரச்சினையும் அல்ல. 2004 வரையான கடந்த 12 ஆண்டுகளில் 1100 ஊடகவியலாளர்களும் ஊடகப் பணியாளர்களும் தமது கடமைகளின் போது கொல்லப்பட்டு உள்ளனர் என International Federation of Journalists என்ற அமைப்பின் அறிக்கை தெரிவிக்கிறது. இவ்வாண்டு இவ்வாறு கொல்லப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை நூறையும் தாண்டியுள்ளது என அவ்வமைப்பின் டிசம்பர் 3, 2005 செய்திக்குறிப்பு தெரிவிக்கிறது.

இலங்கையில் கடந்த இரு தசாப்தங்களில், 50க்கும் அதிகமான ஊடகவியலாளர்களும் கலைஞர்களும் நேரடியாக தமது கருத்துக்களுக்காக கொல்லப்பட்டமை ஆவணப்படுத்தப்பட்டு உள்ளதாக War of words Freedom Expression in South Asia May - 2005 அறிக்கையில் Article 19 என்ற ஊடக உரிமைகளுக்கான அமைப்பு தெரிவித்து உள்ளது. அண்மையில் இலங்கையில் இரு தமிழ் ஊடகவியலாளர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளமை அறிந்ததே. இவற்றின் பின்னணியிலேயே ஊடகத்தின் துறைசார் வளர்ச்சியை மதிப்பிட

வேண்டியுள்ளது.

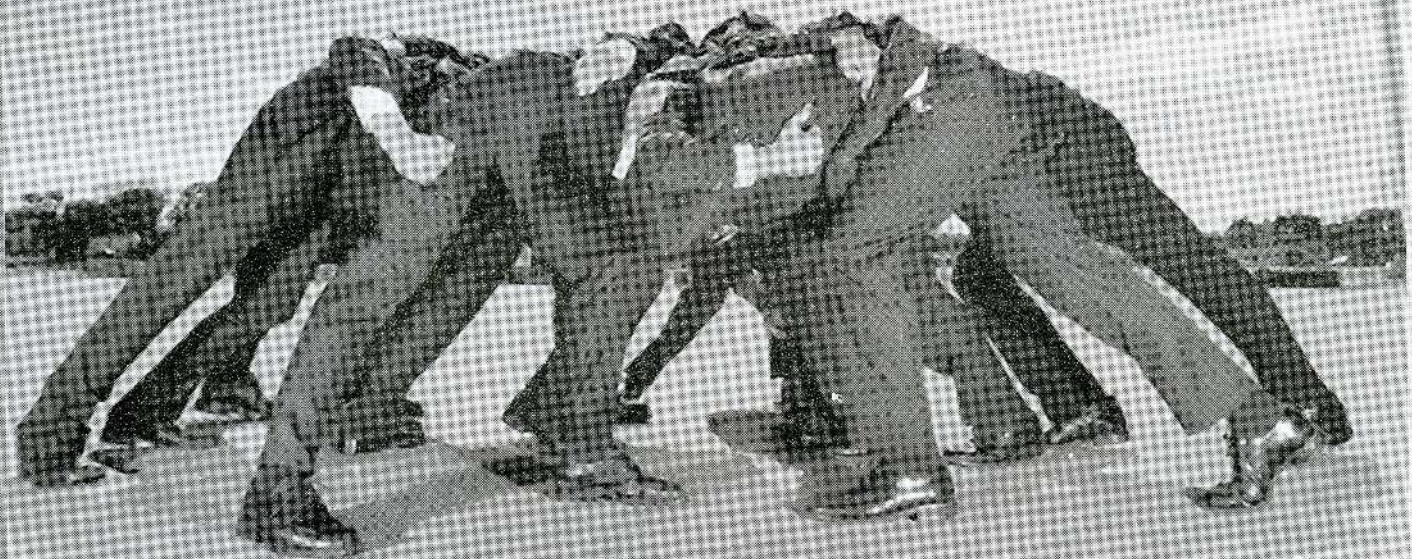
தாயகத்திலும் புலம்பெயர் மண்ணிலும் வாழும் தமிழர்கள் நெருக்கமான இறுக்கமான சமூகமாகவே உள்ளனர். கடந்த கால போர்ச்சூழல் காரணமாக ஜனநாயக விழுமியங்கள், மனித உரிமை, கருத்துச் சுதந்திரம் போன்ற ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னப்பட்ட இவ்வம்சங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வும் இவர்களிடம் பற்றாக்குறையாகவே உள்ளது. இவ்வம்சங்களை அரசியல் தஞ்சம் கோருவதற்கு பயன்படுத்தியதுடன் அவை கிடப்பில் போடப்பட்டன.

சுயாதீனமான விவாதங்களும், ஆய்வுகளும், கேள்விக்கு உட்படுத்தலும் ஊடகங்களில் இருந்து காணாமல் போய்விட்டன. மக்களை ஜனநாயகச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுத்துவதில் இருந்து ஊடகங்கள் பின்வாங்கின. அரசியல் நிரோடத்தில் ஆரம்பித்த இப்பின்வாங்கல் படிப்படியாக சகல மட்டங்களுக்கும் பரவி இன்று மாணவர் சங்கங்கள், ஆலய நிர்வாக சபைகள் என அடிமட்ட அமைப்புகளில் இருந்தும் ஊடகங்கள் பின்வாங்குகின்றன. இதனால் தமிழ் ஊடகங்கள் மக்கள் மத்தியில் பலவீனமான நிறுவனமாகவே உள்ளன. அவை தமக்கான வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை ஏற்க முடியாமல் உள்ளன.

சர்வதேச மனித உரிமைப் பிரகடனத்தின் 19வது பிரிவு “ஒவ்வொருவரும் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கவும் வெளியிடவும் உரிமை உடையவர்கள்: இது தடையின்றி கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கவும் எல்லைகளைக் கடந்தும் எந்த ஊடகத்துக்கூடாகவும் தகவல்களையும் எண்ணங்களையும் தேடவும், பெறவும் பரிமாறவுமான உரிமையை உள்ளடக்குகிறது” என்று குறிப்பிடுகிறது. Universal Declaration of Human Rights article - 19, everyone has the right to freedom of opinions and expression, This right includes freedom to hold opinions without interference and to seek receive and impart information and ideas through any media and regardless of frontiers. இந்தப் பிரகடனமே ஊடகங்களின் உயிர்நாடி.

கருத்துச் சுதந்திரம் என்பது மக்கள் தமது கருத்தைச் சொல்வதற்கும் எழுதுவதற்குமான சுதந்திரம் மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு வேண்டியதை வாசிக்கவும், கேட்கவும், பார்க்கவும் அவர்களை உரிமையுடையவர்கள். அவர்கள் எந்தத் தடையுமின்றி தமக்குத்தேவையான தகவல்களைப் பெறவும் விவாதிக்கவும் பரந்த அளவிலான தளங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். இத்தளங்களே ஊடகங்கள். இவற்றின் மீதான கட்டுப்பாடுகள், நிர்ப்பந்தங்கள் மக்களின் அடிப்படை ஜனநாயக மீறலாகவே அமையும்.

Reporters without border என்ற பிரான்சை தளமாகக் கொண்டு இயங்கும் எல்லைகளற்ற நிருபர்கள் அமைப்பு நாடுகளை பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரிசைப்படுத்தியுள்ளது. 167 நாடுகளைக் கொண்ட 2005ம் ஆண்டு வரிசைப்படுத்தலில் இலங்கை 115வது இடத்திலும் இந்தியா 106வது இடத்திலும் உள்ளது. மோசமான பத்திரிகைச் சுதந்திரமுள்ள நாடாக வட கொரியா 167 வது இடத்தில் உள்ளது. பத்திரிகைச் சுதந்திரமுள்ள நாடாக டென்மார்க் முதலாம் இடத்தில் உள்ளது. இப்படி 19யளில் பிரித்தானியா 24வது இடத்திலும் அமெரிக்கா 44வது இடத்திலும் உள்ளது.

ஊடகங்களின் செல்வாக்கு என்பது நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகிறது. கருத்துக்களை உருவாக்கவும் ஆட்சிகளை மாற்றியமைக்கவும் ஊடகங்கள் தயங்குவதில்லை. இவ்வளவு பலம் மிக்க சாதனம் யாரின் கைகளில் உள்ளது என்பதும் அது யாருக்காக சேவையாற்றுகிறது என்பதும் மிகமுக்கியமானது. அமெரிக்காவின் 75 வீதமான பத்திரிகைகளை நான்கு குடும்பங்கள் தம் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கின்றன. உலகம் முழுவதும் அறிவிக்கப்படும் செய்தியானது 3 தனிநபர்களின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது என்பதும் ஆச்சரியமானதே.

உலக நிலை அப்படி இருக்கையில் இலங்கைத் தமிழர்களின் ஊடகங்களை எடுத்தால் அவை பெரும்பாலும் முற்றிலுமாக யாழ் சைவ வேளாளர்களின் கரங்களிலேயே உள்ளது. தமிழகத்தில் மிகப் பலம் மிக்க ஊடகமான சன் தொலைக்காட்சி தி.மு.க வின் கரங்களிலேயே உள்ளது. ஆகவே ஊடகங்களின் செயற்பாடுகள் எப்போதும் சுயாதீனமானவை என்றோ அல்லது புறக்காரணிகள் மட்டுமே பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்துகிறது என்றோ சொல்லி விட முடியாது. பத்திரிகையாளரின் பணி என்பது மிகுந்த பொறுப்பு மிக்கது. பத்திரிகையாளனே வரலாற்றை எழுதும் முதல் ஆசிரியன். அந்தப் பொறுப்புணர்வு பத்திரிகையாளனுக்கு எப்போதும் இருக்க வேண்டும். பத்திரிகைகள் சுயாதீனமாக பொறுப்புடன் செயற்பட்டால் ஓர் ஆரோக்கியமான சூழலை ஏற்படுத்த முடியும். எப்போதும் நம்பகமான செய்திகளை வழங்குவது, மனித உரிமைகளை மதிப்பது. மாறுபட்ட கருத்துக்களுக்கு இடமளிப்பது, பொறுப்பாய் இருப்பது, அநியாயங்களை அம்பலப்படுத்துவதும் என்பன ஒரு பத்திரிகையின் தரத்தை மேம்படுத்துவதுடன் பிரச்சனைகளைத் தடுக்கவும் தீர்க்கவும் இவ்வழிமுறைகள் உதவும்.

மேலும் சுயதணிக்கை செய்யும் போக்கும் மொளனமாக இருக்கும் போக்கும் தமிழ் பத்திரிகைகளிடம் காணப்படும் பொதுவான அம்சமாக உள்ளது. ஓர் உண்மையின் இடத்தை மொளனம் மாற்றி செய்து கொள்ளுமாயின் அந்த மொளனமும் ஒரு வகையில் பொய் என்றே அர்த்தப்படுத்தப்படும். மக்களிடம் இருந்து செய்திகளை மறைப்பதும் அம்மக்களின் ஜனநாயகத்தை மீறும் செயற்பாடே.

இறுதியாக பத்திரிகைகளின் நடுநிலை பற்றிய ஒரு கருத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவது மிகவும் அவசியமானது என நினைக்கிறேன். நடுநிலை என்று ஒன்றில்லை என்ற வாதம் சிலரால் வைக்கப்படுகிறது. சரிக்கும் பிழைக்கும், நியாயத்துக்கும் அநியாயத்துக்கும், இடையில் நடுநிலையில்லை என்று வாதிடப்படுகிறது. அதனால் நடுநிலை என்பது சந்தர்ப்பவாதம் என்றும் தப்பித்தலுக்கான வழி என்றும் அவர்கள் கூற முனைகின்றனர். இங்கு பத்திரிகையாளனுடைய நடுநிலை என்பது தவறாகவே புரிந்து கொள்ளப்பட்டு உள்ளது. நியாயத்துக்கும் அநியாயத்துக்கும் இடையில் பத்திரிகையாளன் நடுநிலை வகிப்பதில்லை. பக்கம்

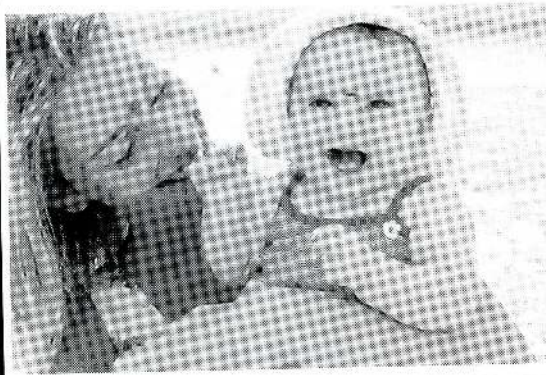
சாராமல் நின்று நியாயமா? அநியாயமா? என்பதை வெளிப்படுத்துவதும் ஆய்வு செய்வதும் தான் பத்திரிகையாளனுடைய நடுநிலை. ஒரு நீதிபதியின் கடமையை பத்திரிகையாளன் மேற்கொள்கிறான். அண்மைய எதிர்காலத்தில் தமிழ் பத்திரிகைகளின் எதிர்காலம் சுபீட்சமாக இல்லை என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டேயாக வேண்டும். ஆனால் தமிழ் பத்திரிகை உலகம் தனது வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை ஏற்க தயாராக வேண்டும். தொலைக்காட்சி, வானொலி போன்ற ஊடகங்களால் பத்திரிகையின் தேவையை நிவர்த்தி செய்ய முடியாது. ஆகையால் பத்திரிகைக்கான தளம் எப்போதும் இருக்கும். ■

கவிதைகள்:

மஞ்சு மயூரன்

தாய்மை

வண்ண வண்ணக் கானாக்களின்
வடிவமைத்த சொர்க்கமாக
தாய்மை என்ற தகமையதை
பெற்றுவிட்ட பெண்ணுக்கு
உதிரமதை பாலாக்கி
அன்பு கலந்து ஊட்டுவதில்
பிறக்கும் அந்த ஓரின்பம்
நிகரில்லா பேரின்பம்
மடியிலே துயில்கொள்ளும்
குழந்தையை இரசிப்பதிலே
பிரசவத்தின் வேதனையும்
சுகமென்றே தோன்றிவிட
உலகமே குழந்தையென்று
அர்ப்பணித்து வாழ்வதுவோ
அழகான தாய்மை பெற்ற
அளவற்ற சிறப்பன்றோ?

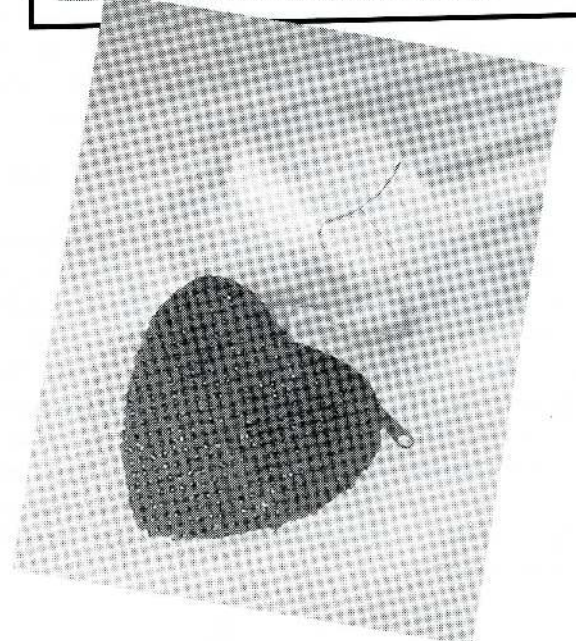
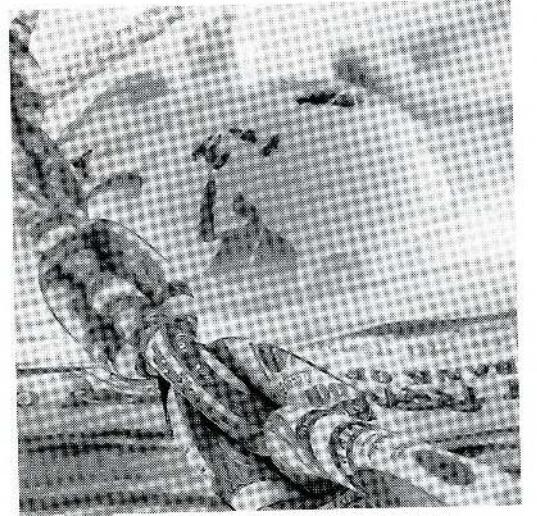

நன்றி: கலப்பை (அவுஸ்திரேலியா)

நாணயம்

நாணயமே!

உனக்கும் பக்கங்கள் இரண்டு
உன்னைப்போல்
சில மனிதர்களுக்கும்
மனங்கள் இரண்டு
மனிதன் உன்னை இழந்தால்
அவன் மக்களின் மத்தியில் தான்
நாண வேண்டியவன்-ஆனால்
அவனோ தன் நாணயத்தை
இழந்தால்
அவன் மனச்சாட்சிகூட
அவனை
நாணப்படுத்தும்.

புதினம் பாலம்

மாதம் இருமுறை மலரும் செய்தி ஏடு
மலர் வரவை எதிர்பார்க்கும் புலம்பேர் நாடு
காதம்பல இடைக்கொண்ட தாய்மண்ணோடு
கலந்துவிடும் மனம் புதினம் படிக்கும்போது

காலமெல்லாம் யாழ்ப்பாண மண்ணினோடு
கலந்திருந்த புதினத்தாள் ஈழநாடு
கோலத்தில் அதை ஒத்த புதினம் ஏடு
கொலுவிருக்கும் வாசகர்கள் இதயத்தோடு

நிலை இங்கு நினைவெல்லாம் தாய்மண்மீதாய்
நின்மதியை தொலைத்துவிட்ட எமக்குத் தோதாய்
அலைஅலையாய் ஏழுங்கை வண்டில், பனை, கள், தோப்பு
அனைத்தையுமே முன்நிறுத்தும் ஆக்க கோர்ப்பு

பவை ஜெயபாலன்

தனித்தமரம் தோப்பாக துலங்கா தென்பார்
நான் தனித்து பத்தாண்டாய் அச்சில் கண்டார்
இனித்த பயன் ஏடாக புதினம் ஈதை
ஏறி வந்த பாதை கல்லு முள்ளும் பாதை

ஆசிரியர் ராஜகோபால் வாழ்வில் ஏட்டி
அளமந்து விட்ட பத்திரிகை துறையும் வீட்டில்
நேசம்மிகு மனையாளாய் நிலைத்த பெண்ணாள்
நிறைந்திருக்கும் அச்சகம்போல் ஆக்கம் முன்னால்.

வாழ்விடத்தில் தமிழர் நெஞ்சம் தாய்மண் மீட்பில்
வந்துதவும் வகை நிதமும் செய்திக் கூட்டும்
வாழ்வகத்தும் தாயகத்தும் பாலம் போன்று
வளரும் எங்கள் புதினம் வாழ்க நூறு கண்டு.

லண்டனில் இந்திய ஹோமியோபதி வைத்திய நபுணர்

மாறாத நோய்களை எல்லாம் ஹோமியோபதி
மருத்துவத்தின் மூலம் தீர்த்து வைக்கும்

இந்திய ஹோமியோபதி சிகிச்சை நபுணர்
டாக்டர் ஆர்.தியாகராஜன்

(Tooting Broadway Tube stationக்குச் சமீபமாக)

லண்டனில் தங்கியிருந்து நீண்ட கால நோயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை நேரில்
பார்வையிட்டுச் சிகிச்சை அளிக்கவுள்ளார். 03 மாதத்துக்கு ஒரு தடவை
இந்தியாவிலிருந்து லண்டன் வந்து நோயாளர்களைப் பார்வையிடும் இவரிடம்
சிகிச்சை பெற விரும்புவோர் முன்கூட்டியே பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

மாறி மாறி வரும் ஆஸ்துமா(Asthuma), சர்க்கரை வியாதி என்ற டையபற்றிஸ்
(Diabets), எக்ஸிமா(Eczema), மலட்டுத்தன்மை பேரிமை(Sterility),
ஆண்மைக் குறைபாடுகள்(Impotency) போன்ற வியாதிகளுக்கு சிறந்த
முறையில் நிவாரணம் அளிக்கப்படும்.

ஹோமியோபதி மருத்துவம், மனிதனை முழுமையாகக் கருத்திற்கொண்டு, மனம்,
மற்றும் உடலில் உண்டாகும் மாற்றங்களை உற்று நோக்கி, ஒரு முழுமையான
சிகிச்சையைப் பாதுகாப்பான, பக்க விளைவுகளற்ற (Side Effects) முறையில்
அனைத்து வியாதிகளுக்கும் முழுமையான குணம் அளிக்கவல்லது.

டாக்டர் தியாகராஜனிடம்

லண்டனில் சிகிச்சை பெற விரும்புவோர் தொடர் கொள்ள
வேண்டிய தொலைபேசி எண் 020 87678004 - 0783 341693

இந்தியாவில் திருச்சியில் டாக்டரின் தொலைபேசி எண்: 0091 431 243 2946

www.homoeocare.com

ஏழாவது ஆண்டாக லண்டன் மாநகரில்
கம்பர்மலை விந்தியாலயம் - கொம்மந்தறை
பழைய மாணவர் சங்கம் - ஐக்கிய இராச்சியம்
பெருமையுடன் வழங்கும்

பூபாள ராகங்கள் - 2006

22.07.2006 சனி
மாலை 4.30 மணி

Greenford Assembly Hall,
Ruislia Road, Greenford, MLDX,, UB69AN

ஐரோப்பாவின் முன்னணி நடன ஆசிரியை ஸ்ரீமதி ராகினி
ராஜகோபால் அவர்களின் நாட்டியாலயா நடனப்பள்ளி மாணவிகள்
வழங்கும் 'நாட்டியக் கலையரங்கம்'.

தமிழ் நாடக ஊலகில் மூன்று தசாப்த் காலமாக தொடர்ந்து இயங்கி
வரும் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகம் வழங்கும் 'நாடகம்'.

ஈழத்தின் முன்னணி அறிஞர்களுடன், லண்டன் தமிழ் அறிஞர்கள்
கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்கும் வழக்காடு மன்றம்.

ரசிகர்களுக்கான போட்டி நிகழ்ச்சி 'தமிழுடன் இரண்டு நிமிடங்கள்'.
ஐரோப்பாவின் முன்னணி இசைக்குழுவான துஷி, தனு, நண்பர்கள்
இசைக்குழுவின் பின்னணி இசையில் ஈழத்து, லண்டன் பாடகர்கள்
கலந்து கொள்ளும் 'கானமழை' இன்னிசை நிகழ்ச்சி.

நிகழ்ச்சிக்கு அடிப்படையில்: ஆஸ்பிராணி பாலேட்டிரா
உகாஸ்டிகல் கலாநிதி

அனுமதி: £25.00, £10.00
மேலும் விவரங்களுக்கு: 02086465105, 02087330920
02085690458, 07947471529

பூபாள ராகங்கள்/2006 மலரில் விளம்பரம் செய்ய
விரும்புவோர் தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய
தொலைபேசி இலக்கம் 07947471529.

தமிழ் வாழ்த்து

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வண்ணத் தாய்மொழி வாழிய வாழியவே!

வாழ்க தமிழ் மண் வாழ்க தமிழ் மண்
வல்லபத் தமிழ் ஈழம் வாழிய வாழியவே!

வாழ்க தமிழ் மறை வாழ்க தமிழ்மறை
வயன் இறை வணக்கம் வாழிய வாழியவே!

வாழ்க தமிழ் மறம் வாழ்க தமிழ் மறம்
வண்புகழ் வணையும் மறவர் வாழிய வாழியவே!

வாழ்க தமிழ் யாப்பு வாழ்க தமிழ் யாப்பு
வழுவா யாப்பின் அறம் வாழிய வாழியவே!

வாழ்க தமிழ் கீதம் வாழ்க தமிழ் கீதம்
வடிமணித் தேசிய கீதம் வாழிய வாழியவே!

வாழ்க தமிழ்க் கொடி வாழ்க தமிழ்க் கொடி
வானளாவி வேங்கைக் கொடி வாழிய வாழியவே!

வாழ்க தமிழ்ச் சின்னம் வாழ்க தமிழ்ச் சின்னம்
வயிரப் பனை இலச்சினை வாழிய வாழியவே!

வாழ்க தமிழ் விழுமியம் வாழ்க தமிழ் விழுமியம்
வழிவழியே தடம் பதித்து வாழிய வாழியவே!

வாழ்க தமிழ்ப் புலம் வாழ்க தமிழ்ப் புலம்
வதியும் புலம் எல்லாம் வாழிய வாழியவே!

வாழ்க தமிழ் இனம் வாழ்க தமிழ் இனம்
வயமொடு வகுளத் திராவிடம் வாழிய வாழியவே!

வாழ்க தமிழ் தமிழ் வாழ்க தமிழ் தமிழ்
வளமொடு வழி நாளிலும் வாழிய வாழியவே! ■

Printed By

Sri Raghavendra Laser Printers

Offset Printing, Laser Printing, Binding
(All Book Works)

15, Thanappan Street, Triplicane, Chennai - 5
(Near Zambazar Market) Tamil Nadu, India.
Cell - +91 44 9884197789 London Cell - 07957279414

அக்கினிக்குஞ்சொன்று கண்டேன்...

தீபம்

உலகத் தமிழருக்கு ஒரு தொலைக்காட்சி

EAST WEST BROADCAST LTD

Tel : +44(0)208 814 6565 Fax : +44(02)208 814 1144

Email: info@deepamtv.tv Web: www.deepamtv.tv

Traditional Vegetarian Taste in London

SARASWATHY BAVANS

549 High Road, Wembley, Middlesex HA0 2DJ

PURE VEGETARIAN -

SRILANKAN & SOUTHINDIAN

THE BEST Dosai, Idly, Thali,

Appam, Starters, FRESH JUICES

**ATTRACTIVE New Menu delicious
New Dishes affordable New price
extra Taste total New ENJOYMENT**

Open 12 NOON to 11PM

* Take Away * Free Delivery * Party Bookings

0208 902 1515

Mob: 0796 601 5038

www.sarashwathy.com

New Branch at: 70, tooting High Street,

Opening Map 2006

JAFFNA HOUSE

Sri Lankan and Indian
Restaurant & Takeway

**1991 முதல் 15 வருடங்களாக தொடர்ந்து
மக்கள் அபிமானத்தைப் பெற்று
அன்று முதல் இன்று வரை சிறப்புடன் இயங்கும்
ஒரே ஒரு இலங்கைத் தமிழர் உணவகம்**

**இலங்கையரின்
சிறந்த உணவகமாக
COBRA
2004
விருது பெற்றவர்கள்**

**Opening Hours: Monday to Sunday
12 Noon to Midnight**

Need we say more??

"perfectly cooked devilled liver
enveloped in a delicious coating of
spices, chilli and to matoes..."

"wonderfully cheap and
incredibly tasty food"

"very tasting and as to
nishingly cheap"

Sri Lankan Restaurant
of the year

**90, Tooting High Street
London SW17 0RN**

Tel: 020 8672 7786/020 8767 6668

A-Lanka

Travel Limited

Proud to be different

**மன்னிக்க
வேண்டுகிறோம்!**

சில சமயங்களில்
மற்றவர்களின்
விலையை எங்களுடன்
ஒப்பிட முயலாதீர்கள்.
உங்கள் ஆதரவை
தேடுகிறோம்

சேவையின் சிகரத்தை
உங்கள் ஆதரவுடன்
அடைந்து எம்மவருக்கு
சேவை செய்வதே
ஏ-லங்காவின்
நோக்கம்.

**Special Colombo offers
Apr 17 - June 20**

£260 + tax + 10,000 miles

or
£360 + tax (conditions applies)

171, Tooting High Street, Tooting, London SW17 0SZ.

Tel. : 0208 672 5551. Mobile : 07956 206 709 / 07957 121 696.

சகல செல்வங்களையும் அள்ளி வழங்கும்

இலண்டன் ஸ்ரீ செல்வ விநாயகர் ஆலயம்

LONDON SRI SELVA VINAYAGAR TEMPLE

299 - 303 Ley Street, Ilford, Essex, 1G1 4BN

Opening Hours

8.00 AM - 3.00 PM 5.00 PM - 10.00 PM

அழகிய திருமண மண்டபம்

மணவறையுடன் கூடிய சகல

வசதிகளும் கொண்ட

அடக்கமான மண்டபம் முழுமையான

திருமண Package வசதிகளும் உண்டு

மேலதிக விபரங்களுக்கு: 020 8911 8934

Website: www.sriselvavinayagar.org.uk

Email: info@sriselvavinayagar.org.uk

லண்டனில் தமிழர்கள் விரும்பிச் செல்லும் உணவகம்

சுவை அருவி

Sri Lankan - South Indian Resturant

மக்கள் சேவையில் 10 வருடம்

ஏழு நாட்களும் காலை 11 மணி முதல்
நள்ளிரவு 12 மணி வரை திறந்திருக்கும்

100 இடியப்பம் + சொதி + சம்பலுடன் £15.00
Take Away முன்னதாக ஓடர் செய்வது நல்லது.

கொண்டாட்டங்களுக்கு
தேவையான சகலவிதமான
அறுசுவை உணவு வகைகள்
ஓடருக்குத் தயாரித்து
வழங்கப்படும்.

சுத்தமான கட்ச்கட
ஆகாரங்கள் ஆற அமர்ந்து
குடும்பத்தோடு ருசித்து
சுவைத்துச் சாப்பிடலாம்
வாருங்கள்.

Suval Aruvi

96 High Street, Collierswood, London SW19 2BT

Tel: 020 8286 6677 / 020 8543 6266

உலகத்திற்கு அஞ்சும் தரும் அம்பாள் நகை சாம்ராஜ்யத்திற்கே நாயகி

அம்பாள் ஜிவல்லர்ஸ்

The Leader in 22K Gold Jewellery & Diamonds

வான்
உருக்கலுக்கான
ஒருங்குகள்
செய்து
நார்ப்பூட்டு

உள்ளத்தை கொள்ளை கொள்ளும் உயர்நகை டிசைனர்கள்
உங்கள் எண்ணத்தை நிஜமாக்கி ஜொலிக்க வைக்கும்
நேர்த்தியான தங்க நகைகள் கலை வண்ணத்தை பிரதிபலிக்கும்
புத்தம் புது நகை தேர்வுகள் நெஞ்சில் இன்பத்தை விளக்கேற்றும்
தங்க நகை அரங்கம்

அம்பாள் ஜிவல்லர்ஸ்

Ambaal Jewellers

176 Upper Tooting Road
Tooting, London SW17 7ER
Tel: 020 8672 9955
Fax: 020 8672 7097
Web: www.ambaal-jewellers.com
www.mymailonline.com

784 London Road
Thornton Heath, Surrey CR4 6JB
Tel: 020 8689 8293
Fax: 020 8684 8323
Email: info@ambaal-jewellers.com

The first and best Tamil Silk House in Croydon

NALLUR KUMARAN TEXTILES

- Specialist for Wedding Kurai Silk Sarees ● பாரம்பரிய பட்டாடைகள் தூய பட்டு வேட்டிகள்
- All types of Indian and Japanese Stone ● Embroidery Sarees
- Singapore and Indian Fashion Wear ● Children Party Wear
- பரதநாட்டிய Costumes & Jewellery ● ஏகாந்த விணை, மிருதங்கம்

மற்றும் அன்பளிப்புப் பொருட்களும்

NALLUR KUMARAN

- சாதி கைத்துக் கொள்ளலாம் ● மாப்பிள்ளை சர்வாணி
- தலைப்பாகை வாடகைக்கும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

NALLUR KUMARAN TEXTILES

1025 London Road
Thornton Heath
Croydon (A23)
Surrey CR7 6JF
020 8684 1026

26 Collierswood
High Street
Tooting (A24)
London SW19 2AE
020 8543 3230

Contact: Kumaran - 07960 761 606

www.nallurkumaran.co.uk info@nallurkumaran.co.uk

Ask for your
Special Discount
Voucher

PATHMINI JEWELLERS

இலண்டன் மாநகரில் வைரத்தாலிக்கொடி
மற்றும் பொன்னுருக்கல் போன்றவற்றிற்கு
உங்கள் மனதில் என்றுமே இருக்கவேண்டிய ஸ்தாபனம்
**அதிர்ஷ்ட நவரத்தினக்கல் பதித்த மோதிரம் மற்றும்
நகைகளுக்கும் தரம், நவீனம், மலிவு, நம்பிக்கைக்கு**

பத்மினி ஜூவல்லர்ஸ்

22 Carat Gold Jewellery
Precious Stones
&
Diamond Merchants

பழைய பவுண் நியாய
விலைக்கு வாங்கப்படும்

892 London Road
Thornton Heath
Surrey CR7 7PB
Fax: 020 8664 8999

Tel: 020 8665 1111
www.pathminijewellers.com

நாட்டில்கில் முதல் தமிழ்க்கடை

Prime Food & Wine

News Papers & Magazines, Off Licence-Grocery
Asian & Sri Lankan Groceries - Fruits & Vegetables

மனங்கவரும்
மலிகைச்சாமான்கள்,
மென்பானங்கள்,
மதுபான வகைகள்,
பழங்கள், மரக்கறி வகைகள்,
மீன், இறைச்சி
என எல்லாவற்றிற்கும்
குறைந்த விலையில்
நிறைந்த
சேவையைப்
பெற எம்மை நாடுங்கள்

118, Tooting High Street
London SW17 0RR
Tel: 020 8682 3777

நீங்கள் இனி சிங்கப்பூர் போக வேண்டியதில்லை உங்கள் நினைவுகளை நனவாக்க

SINGAPORE Gold House

வைர தாலிக்கொடிகள் பதக்கம் சங்கிலிகள் காப்புகள் நேக்லஸ்கள் தோடுகள் போதிரங்கள் அட்டியல்கள் நவரத்தின போதிரங்கள் ஆகிய நகைகள் மிகவும் மலிவு விலையில் பெற்றுக் கொள்ளவும், பழைய நகைகளை கொடுத்து புதிய நகைகள் கொள்வனவு செய்யவும் பொன்னுருக்கல் செய்யவும் நீங்கள் நம்பிக்கையுடன் நாட வேண்டிய ஸ்தாபனம்

சிங்கப்பூர்

நகை மாளிகை

**233B The Broadway, Southall,
Middlesex UB1 1ND
Tel / Fax: 020 8843 0807**

Mierra Jewellery Maart

Gems & Jewellery

இலண்டனில் பல்பாண்டு காலம் தாயக மக்களின் அபிமானம் பெற்ற **மிரா** இப்பொழுது புதிய கள் சியறைசில்

பழைய நகைகளில் புத்தம் புதிய நகைகள் செய்து கொள்ள ஆதிரை நகைத்தினகைகளை நியாய விலையில் பெற்றுக்கொள்ள

Mierra Jewellery Maart

தங்கம் வாங்கும் பொழுது தங்கம் தெரிந்தவர்களிடம் வாங்குங்கள்

பழைய நகைத்திற்கு அதிக விலை வேண்டுமா? குடிசைக்கு இடுக்காட்டு மீரா

லண்டனில் பொற்கை வணிகர்களின் நிவாகத்திற்கு இயக்குகிற நகை மாடம் **மிரா** துவக்கம் மாட்ட

Mierra Jewellery Maart

**34 London Road, Tooting, London SW17 9HP
Tel: 020 8648 7750, 020 8767 2616
Mob: 07958 948 685**

திறமையும் நேர்மையும் அனுபவமுமிக்க சட்ட நிறுவனமாக
லண்டனில் முன்னணியில் திகழும்

தீரு ராஜா தவராஜாவின்

Raja & Co Solicitors

Administrators of Oaths

We have experts in every field of law who speak all Asian Languages

Crime - We have experts with wide experience in criminal law

Immigration - We have a very high rate of success

Matrimonial - Injunctions, Childcare etc.

Civil Litigation

Landlord and Tenant

Welfare

Debt

Conveyancing

குற்றவியல் வழக்குகள் - பொலிஸ் நிலைய
விசாரணைகள் சட்ட உதவிச் சபையின்
அங்கீகாரம் பெற்ற சட்ட நிறுவனங்களே
பொறுப்பேற்று சட்ட உதவி மூலம்
நடத்தலாம்.

பல வருட குற்றவியல் வழக்குகளில் அனுபவம் உள்ள பல சட்ட
நிபுணர்களைக் கொண்ட சட்ட நிறுவனம்

10 Upper Tooting Road, Tooting Bec SW17 7PG
Tel: 020 8772 4900 Fax: 020 8682 9425

Recognised by the Legal Aid Board as provider of quality legal services

Community
Legal Service

Only Franchised Firms can display the legal aid franchise logo.

For quality legal aid service visit your local franchised firm

Tharani Jewellery

54 Ealing Road, Wembley, Middlesex HA0 4TQ
Tel: 020 8902 7111 / 020 8902 6777

பாரம்பரிய நகைகளா?
நாளைய நாகரீகத்தை
இன்றே அறிமுகப்படுத்தும்
நவீன டிசைன்களா?
பல்லாண்டு காலம்
நிலைத்திருக்கும்
வைரம் மற்றும் அதி உயர்
இயற்கை கற்கள்
பதித்த தங்க நகைகளா?
உங்கள் விருப்பம் அறிந்து
தேவைகளை ஆராய்ந்து
செயல்படுத்த முன்வரும்
முதலாவது
தமிழர் நகை மாளிகை...

தாரணி ஜூவல்லரி

எது இருக்கும் என்ற சிந்தனைக்கே இடமில்லை...இல்லையென்பதில்லை..!

V & E Finance

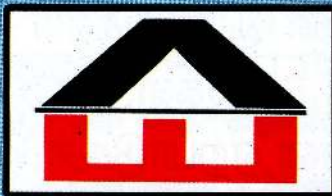
**196 Merton High Street, South Wimbledon
London SW19 1AX**

**Please Contact Vasan for all your Mortgage,
Re Mortgage, Building Insurance,
Life Insurance and Critical Insurance**

V & E Finance

**is an appointed representative of Mortgage
Match Home Loans Ltd for standard
mortgages which is authorised and regulated
by the Financial Services Authority**

**V & E Finance is an appointed representative
of Lifelink Services Ltd for General Insurance
who is authorised and regulated by the
Financial Services Authority**

V & E Finance

Tel: 020 8543 8484

Fax: 020 8540 0107

Mobile: 077 7887 2167

Email: hivasan@aol.com

ABBY EXCHANGE LIMITED

**“The Value of Your MONEY
That’s Abby MONEY”**

**உங்கள் உறவுகளிற்கு உரிய நேரத்தில் உகந்த கிடைப்பில்
பணமாற்றீடு செய்திட நாட வேண்டிய சிறந்த ஸ்தாபனம்**

தொடர்புகட்கு: M.SRI

928 Garratt lane, Tooting Broadway

London SW17 0ND

Tel: 020 8672 0266/ 8672 7743

Fax: 020 8488 3114

**தமிழ்நாட்டில் விடுமுறையைக் கழிக்க சென்னை போரீங்களா?
வசதியாக குடும்பத்தோடு தங்க Non A/c Flatsகள்,
A/C Flatsகள் திருமணத்தை நடாத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள்,
வாகன வசதிகள் அனைத்துக்கும்... 07801227110**

Delivers Artistic Perfection

Customers accept our skills

- ☀ *Book Publishing*
- ☀ *Book Layout*
- ☀ *4 Colour Work*
- ☀ *Hoardings*
- ☀ *Banners & Posters*
- ☀ *Brochure & Flyers*
- ☀ *Logo Designs*
- ☀ *All Kinds of Invitations*
- ☀ *Unique Designs for Business Cards*

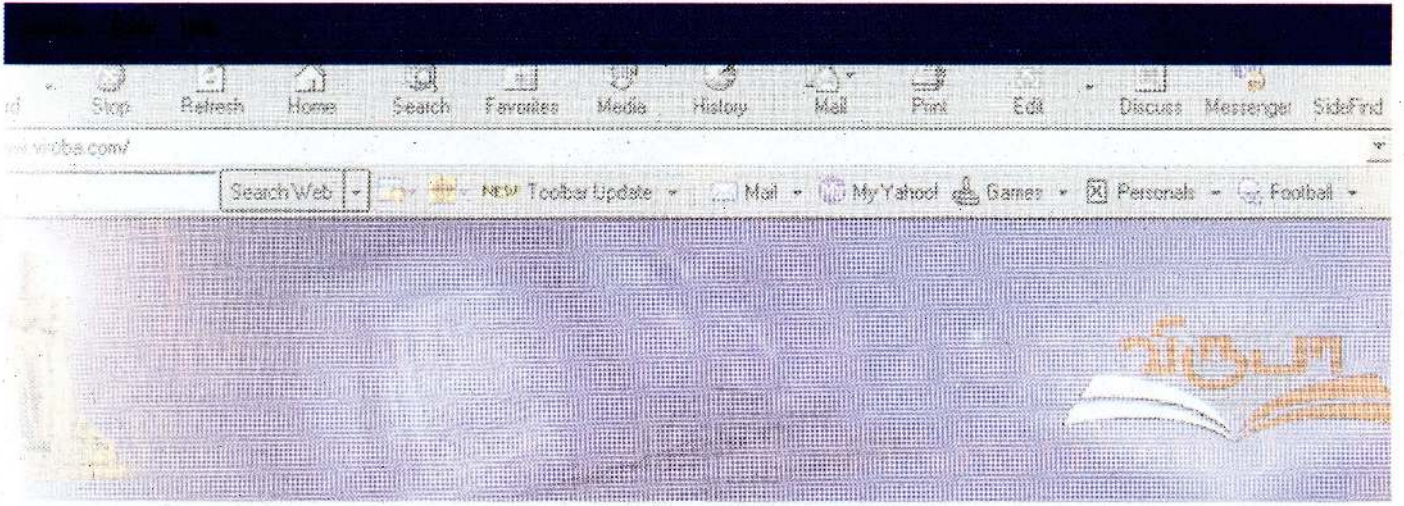
Mithra Arts & Creations Pvt. Ltd.,

32/9, Arcot Road, Kodambakkam, Chennai - 600 024.

Tel : 91 44 2372 3182, 2473 5314 Mobile : +9194443 57173

Email : contact@mithrabooks.com

Web: www.mithrabooks.com

**தமிழ்ப் புத்தக
தகவல் தீரட்டு**

இணைக்கப்பட்டுள்ள புத்தகங்கள்
300
றுதியாக இணைக்கப்பட்ட புத்தக
மணாசைபதி வரலாறும் பூரா
முறைகளும்
புத்தகம்
புத்தகம்

WWW.VIRUBA.COM

32, Asta Lakshmi Gardens,
Besant Nagar, Chennai - 600 090
TamilNadu, India.
Email: mail@viruba.com
Mb: +91 98402 54333

நவ நாகீக

தங்க நகைகளின்

உதயம்

J.K

Gold House
&
Fashion House

314-316 London Road,
West Croydon, Surrey CR0 2TJ
Tel: 020 8684 4577

நமக்கென்றோர் நனைக மாளிகை ஒன்றல்ல... இரண்டு

DIAMONDS PALACE

Mithus JEWELLERY

1-வது ஆளடி DIAMONDS PALACE

5-வது ஆளடி MIHUS

020 8767 5333

76 Tooting High Street
London SW17 0RN

020 8683 1756

322 London Road
Croydon CR0 2TJ

